

NAJBOLJŠI ČASOPIS = NAJČA

<i>N</i>	<i>n</i>	<i>A</i>	<i>a</i>	<i>J</i>	<i>j</i>	<i>Č</i>	<i>č</i>	<i>A</i>	<i>a</i>
----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------

NAJČA, glasilo Osnovne šole Grm, Novo mesto
Letnik XX, februar 2008, št. 1, 2

DRAGI NAJČANI!

Pa sem spet z vami, bi lahko rekla na začetku. Skorajda leto in pol sem se ukvarjala s povsem drugimi stvarmi, kot je Najča ali poučevanje slovenščine. No, dolgčas mi kljub temu še zdaleč ni bilo, a prišel je september, ko je moja Lina odšla v vrtec, jaz pa nazaj v službo. In tako danes v rokah spet držite povsem svežo in praznično obarvano Najčo. Zakaj praznično? Ker so bili naša rdeča nit tokrat namreč prazniki, pa tudi razni običaji, navade, načini praznovanja in ne navsezadnje vraževerje. Zbrali smo vtise iz Londona in Španije, spregovorili o priseljenicah, ki jih je tudi na naši šoli že precej, seveda pa nismo pozabili na stalne rubrike.

Prva številka Najče je tokrat med vas prišla malce kasneje, kot ste vajeni. Eden glavnih razlogov za to je, da je letošnja novinarska ekipa skoraj povsem nova, kar pomeni, da se z novinarskim delom šele seznanja. Vsak začetek pa je težak, kajne?

Prazniki ... Upam, da je za grmčane praznik tudi takrat, ko izide Najča. Zame gotovo je!

Jerica Eržek

RAVNATELJIČIN KOTIČEK

Pol leta je minilo in po zimskem zatišju bo prišla pomlad, ki s seboj prinese vedrejšo razpoloženje, veliko tekmovanj, prireditev, izletov, zaključkov projektov, ob vsem tem pa še bitke za končne uspehe. Za vse bodo prišli tudi težki trenutki, ko se bo vsega nabralo preveč, ko ne bomo zadovoljni s svojim delom.

V tej situaciji bo del učencev še posebno v težkem položaju. To so učenci tujci, ki so pred kratkim prišli v Slovenijo. Brez znanja jezika, iz drugačne šole, z drugačnim predznanjem, iz drugačnega kulturnega okolja, brez znancev in prijateljev. Znajti se morajo v šoli in na ulici. Na njihova pleča so se kar naenkrat zgrnile velike zahteve in pričakovanja. Od nas je v veliki meri odvisno, ali jim bo uspelo. Pomagamo jim s tečajem slovenščine, jezikovno koordinatorico, verjamem, da tudi vi, učenci, naredite vse, da jim je lažje, da ste jih sprejeli medse.

Letošnje leto je razglašeno za leto mednarodnega kulturnega dialoga. Tu se ta dialog začne graditi. Tu se delajo temelji. Pa ne samo letos. In ne samo v šoli. Vsepovsod in v vsaki situaciji. Pokažimo, da hočemo in zmoremo.

Sonja Simčič, ravnateljica

SPET PADALE TONE PAPIRJA

Kot vsako leto smo tudi tokrat na naši šoli priredili zbiranje starega papirja. Vsi smo se odlično odrezali, saj smo skupaj zbrali kar 54796 kg starega papirja!!! Na celi šoli so največ papirja zbrali učenci **6. a**, in sicer kar **4814 kg**. Pomočnik ravnateljice Tihomir Troha pa nama je povedal, da smo pridno zbirali in smo zbrali eno tono več kot lani ob istem času. Rekel je, da bomo denar, zaslužen z zbiralno akcijo, porabili v koristne namene. Veliko denarja porabimo za nagrade in za pomoč revnim, nekaj denarja pa ostane za druge stvari. Gospod Troha je povedal tudi, da bi radi izvedeli, kaj si mi želimo, zato pričakujejo naše predloge. Za kaj bi torej vi porabili denar, ki ostane???

In še lestvica najboljših treh.
Razredna stopnja:

1.	5. a: 3927 kg
2.	5. d: 2904 kg
3.	5. b: 2165 kg

Predmetna stopnja:

1.	6. a: 4814 kg
2.	7. c: 4428 kg
3.	9. a: 2975 kg

Zala in Amadeja, 6. c

ČIŠČENJE SPET V MODI

13. 11. 2007 smo učenci predmetne stopnje najprej zbirali star papir, nato pa smo učenci 6. razreda imeli še čistilno akcijo. Listje smo pograbili v vreče in ga metali v velik zaboj, ki smo ga na koncu napolnili do vrha. Tudi pometali smo od glavnega vhoda do konca igrišča. Ko smo končali, smo bili z delom zelo zadovoljni, saj je bila okolica šole veliko lepša. Spomladi pa spet metle v roke in veselo na delo!

Zala in Ema, 6. c

DRŽAVNO TEKMOVANJE V ATLETIKI DRŽAVNI PRVAKI

V sredo, 3. 10. 2007, se je na športnem stadionu Portoval odvijalo državno prvenstvo v atletiki. Tekmovanje se je začelo ob 18.00. Ogledali smo si ga vsi učenci predmetne stopnje in peti razredi z razredne stopnje. Na stadionu smo vsi »zmrazovali«, navijači pa smo bili zelo napeti. Zmaga je ostala v rokah naših grmčanov. Po razglasitvi zmagovalcev smo kričali od veselja, kajti zmagali smo v moški in ženski kategoriji.

Zala, Ema

**UČENCI,
KAJ ŽELITE, DA
KUPIMO Z DENARJEM
OD ZBIRALNE AKCIJE?**

PREDLAGAJTE!

**Gledalci smo
premagali mraz,
naši tekmovalci
pa tekmece.
Čestitamo!**

GRMČANI V LONDONU

V soboto, 29. 9. 2007, smo se nekateri učenci 8. in 9. razreda z učitelji odpravili v London. O samem potovanju ne bi izgubljala besed, saj verjetno poznate postopke na letališču in mejah. Moram pa omeniti, da so bile priprave na pot zelo dolgotrajne in naporne, saj so bile v teku že od marca. Potovali smo z letalsko družbo RyanAir preko potovalne agencije Twin. Res lahko pohvalim vse organizatorje, ker so nam omogočili prijetno potovanje. Toliko o formalnostih; in sedaj na sam ogled velike in raznolike prestolnice Velike Britanije.

London je ogromno mesto. V njem najdeš vse, od rimskih ostankov in renesančnih zgradb do najnaprednejših muzejev in sodobnih trgovin. Ko smo prispeli v središče, smo se najprej ustavili pred katedralo sv. Pavla, kjer so nam pokazali najmanj tri glavne vhode. Tam smo lahko začutili pravo veličastnost in zgodovino mesta. Naslednje štiri dni smo si ogledali tudi londonski Tower s kronskimi dragulji, naravoslovno-zgodovinski muzej z dinozavrskimi okostji in seveda preslavno Buckinghamsko palačo, pred katero se je odvijala prava parada. Da pa si ne boste mislili, da smo samo opazovali ogromne stavbe, vam povem, da smo po mestu potovali po vodi, tleh in zraku. Big Ben in parlament smo prvič zagledali z ladjice, ki je mimo številnih mostov plula po Temzi. Nadaljevali smo z vožnjo z London Eyejem, ki je počasi krožil po zraku. Sledili so tudi sprehodi po trgih, kjer smo kupovali spominke, in sprehod skozi park do

Greenwicha, kjer leži slavna črna ničelnega poldnevnika. Mislim, da sem našla dovolj zanimivosti, da se vam je zvrtilo v glavi, zato vam povem samo še o obisku slavnega muzeja Madame Tussaud's oz. muzeja voščenih lutk. V tej veliki kupoli najdemo tako lutke politikov, športnikov, filmskih in pevskih zvezd kot tudi celotno britansko kraljevo družino. Ko tako hodiš po muzeju, polnem neživih ljudi, je zadnje, kar pričakuješ, živ igralec, ki ima

nalogo, da te čimbolj prestraši. Na koncu muzeja je namreč kotichek groze, kjer se sprehajajo zamaskirani ljudje in te tako zelo strašijo, da vam predlagam, da pred vstopom dobro premislite.

Za konec še moja osebna zahvala našim učiteljem in vodičema Petri in Urbanu, ki sta nam znala London predstaviti na zanimiv in zabaven način.

Julija Gačnik

LONDON - LONDON - LONDON

On 29th September we went to London. We arrived to Trieste where we got on the plane. The flight lasted for two hours and at five o'clock in the afternoon we landed in London. There were two coaches waiting for us. We split into two groups and got on the coaches. When we arrived to the centre of London and we first visited St Paul's Cathedral. We were very fascinated by its size. We also saw Millennium Bridge and the Globe Theatre. In the evening we checked in the Wembley Plaza hotel. That was our first taste of London.

The following morning our tour guides took us to the underground station. It was very crowded and noisy. We took the train to Greenwich. There we took a walk through the park and up the hill to the Meridian. Later we got on the boat and enjoyed the ride up the river Thames where we could see modern buildings and many bridges. There are about 35 bridges on the Thames. In the afternoon we visited the Natural History Museum. In the evening we had dinner at a restaurant. English pizzas are not that good! The next day we went to the Tower of London. It was raining. Isn't that like the English weather should be? We saw a couple of ravens, which live on the Tower Green. It is said that when the ravens die then the British monarchy will come to an end.

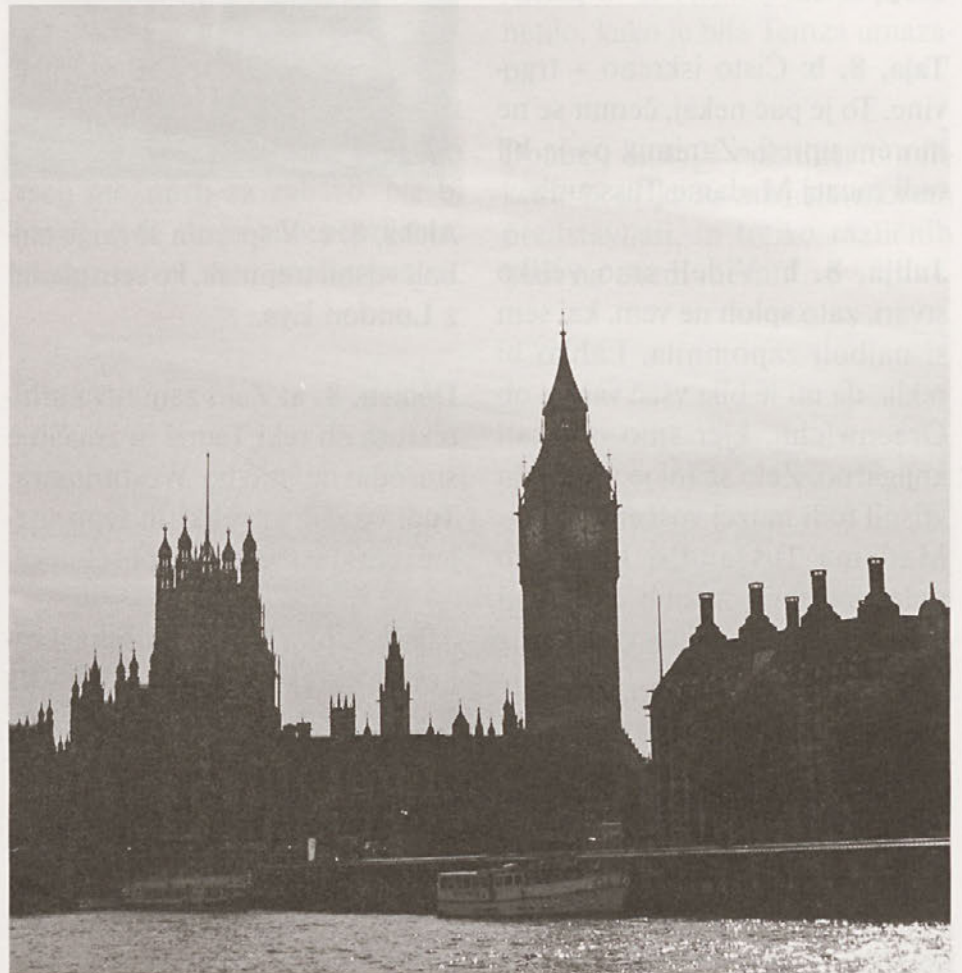
After that we boarded London Eye capsules. A music band was playing underneath, it was raining, some people were shooting a video and we had lots of fun

travelling high up and getting a smashing view of the city. It's a shame it rained, but still we enjoyed the ride.

Then we went to Madame Tussauds'. We were all very excited and couldn't wait to get in. We took pictures with famous people like Madonna, Angelina Jolie, David Beckham, the Royal Family, famous politicians, astronauts, sportsmen, singers, groups. We were also taken on a short trip through the history of London. London taxis were waiting for us and we learnt about important historical events on a slow ride through history. Some people like it when they feel scared so some of us went though Horror Chamber. Live actors made us really

scared and we had loads of fun. We screamed and shrieked our heads off. When we got back to the hotel we packed our bags.

On Tuesday morning, that was our last day, we went to Westminster. First we saw the Houses of Parliament. From there we walked to Westminster Abbey and Trafalgar Square. We also saw the Changing of the Guards at Buckingham Palace and stayed at the park for a bit. Guess what? The queen was at home! There was a flag on the flag pole on the roof of the palace. A lot of people wanted to see the ceremony and it was very crowded. Then we went to the hotel, took our bags, got on the coach and started our journey back home. Our London trip was over.

GRMČANI O LONDONU

Spomini nikoli ne zbledijo in tudi naši učenci si bodo obisk Londona gotovo zapomnili za vedno. Za Najčo so strnili nekaj svojih vtisov.

Kaj se ti je v Londonu najbolj vtisnilo v spomin?

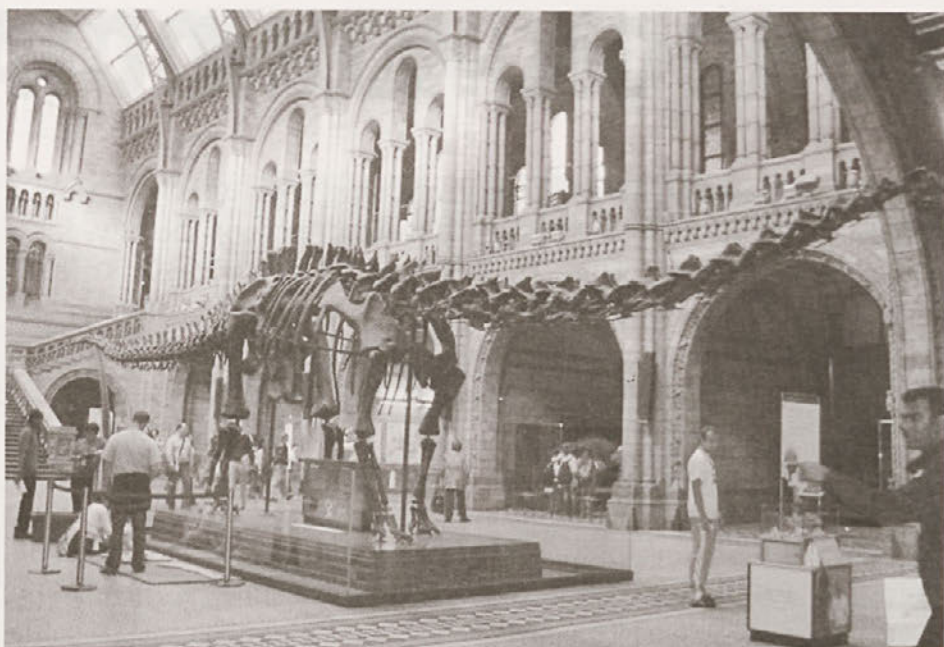
Anja, 8. d: Najbolj se mi je vtisnil v spomin obisk Madame Tussaud's, kjer smo si ogledali voščene lutke, ki so zgledale precej realistično. Zelo zanimivo in pestro pa je bilo tudi bivanje v hotelu.

Manca, 8. c: V spomin se mi je vtisnilo veliko stvari. Nekatere prijetne, pa kakšna tudi neprijetna stvar. Všeč mi je bil The Tower of London, London Eye in še veliko drugih londonskih znamenitosti.

Taja, 8. b: Čisto iskreno – trgovine. To je pač nekaj, čemur se ne morem upreti. Zanimiv pa je bil tudi muzej Madame Tussaud's.

Julija, 8. b: Videli smo veliko stvari, zato sploh ne vem, kaj sem si najbolj zapomnila. Lahko bi rekla, da mi je bila všeč vasica ob Greenwichu, kjer smo obiskali knjigarno. Zelo se mi je v spomin vtisnil tudi muzej voščenenih lutk – Madama Tussaud's, kjer smo poleg številnih znanih osebnosti občutili grozo hiše strahov z živimi igralci.

Gaja, 8. a: V spomin se mi je najbolj vtisnil obisk hiše Madame Tussaud's. Zanimive lutke, ki zgledajo kot pravi ljudje, najbolj pa mi je bilo všeč v hiši strahov z živimi igralci.

Aleks, 8. c: V spomin se mi je najbolj vtisnil trenutek, ko sem gledal z London Eya.

Domen, 8. a: Zelo zanimiva arhitektura ob reki Temzi in značilne starodavne stavbe Westminster. Tudi osupljivo veliki in lepo urejeni parki so bili nekaj posebnega.

Aljaž, 8. b: V Londonu sem si zapomnil steklen jajček (Lloyd's Building), trgovino s čevlji in oblačili.

Žiga, 8. d: Najbolj sem si zapomnil London Eye, saj sem bil prvič na taki višini, če ne štejemo letala.

Alja, 8. a: Najbolj se mi je v spomin vtisnil obisk muzeja Madame Tussaud's. Všeč mi je bil tudi obisk prirodoslovnega muzeja.

Ana, 8. c: V spomin so se mi najbolj vtisnile vse londonske znamenitosti od London Eya do različnih muzejev, ki smo jih obiskali.

Žiga, 8. a: V spomin se mi je najbolj vtisnil Royal Observatory v Greenwichu.

Kako si doživlja/-al potovanje brez staršev?

Anja, 8. d: Zame to ni bilo nič posebnega, seveda pa je bilo zelo zanimivo, saj nisi imel občutka, da te nekdo nadzira.

Manca, 8. c: Brez staršev se mi je potovanje zdelo zanimivo, saj mi niso ves čas »težili« in nisem jih pogrešala. Lahko smo delali, kar smo hoteli, ampak vse do neke mere.

Julija, 8. b: Drugače me ni bilo strah potovati samo s sošolci in učitelji, saj smo imeli dobre vodiče, je bila pa malo neprijetna izkušnja leta z letalom.

Gaja, 8. a: To ni bil noben problem, saj nisem potovala prvič. Pa tudi nisem se preveč obremenjevala, saj smo veliko hodili.

Aleks, 8. c: Nič mi ni manjkalo, pa čeprav sem bil brez staršev.

Domen, 8. a: Super. Za nekaj časa (ki je med drugim zelo hitro minil) sem se odmaknil od staršev in realnosti. Oddih mi ni škodil!

Aljaž, 8. b: Dobro, vseč mi je, da sem bil sam.

Žiga, 8. d: Doživljal sem ga čisto v redu, saj sem šel že marsikam brez staršev in za dlje časa.

Alja, 8. a: Zame ni bilo nič posebnega, saj sem že večkrat preživela teden brez staršev.

Ana, 8. c: Staršev nisem preveč pogrešala, saj sem bila že prej večkrat sama od doma.

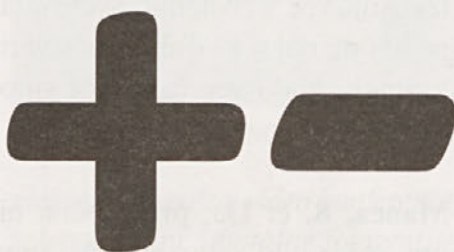
Žiga, 8. a: Bilo je super, saj se nisem imel s kom kregati.

Kaj te je najbolj presenetilo – v pozitivnem in negativnem smislu?

Anja, 8. d: V negativnem predvsem to, da smo imeli za ogled precej malo časa in smo si ogledali preveč stvari, zato nismo bili pozorni na vse podrobnosti. Skratka, preveč stvari v preveč kratkem času. Všeč pa mi ni bila tudi njihova hrana. Vse ostalo pa je bilo še kar v redu.

Manca, 8. c: Najbolj me je presenetilo to, da je sošolec izgubil potni list in nato še en dan ostal v Londonu.

Taja, 8. b: Raznolikost ljudi, ras, prijaznost ljudi. V negativnem

spominu so mi ostali prizori revnejšega dela Londona, ki se preživlja z beračenjem.

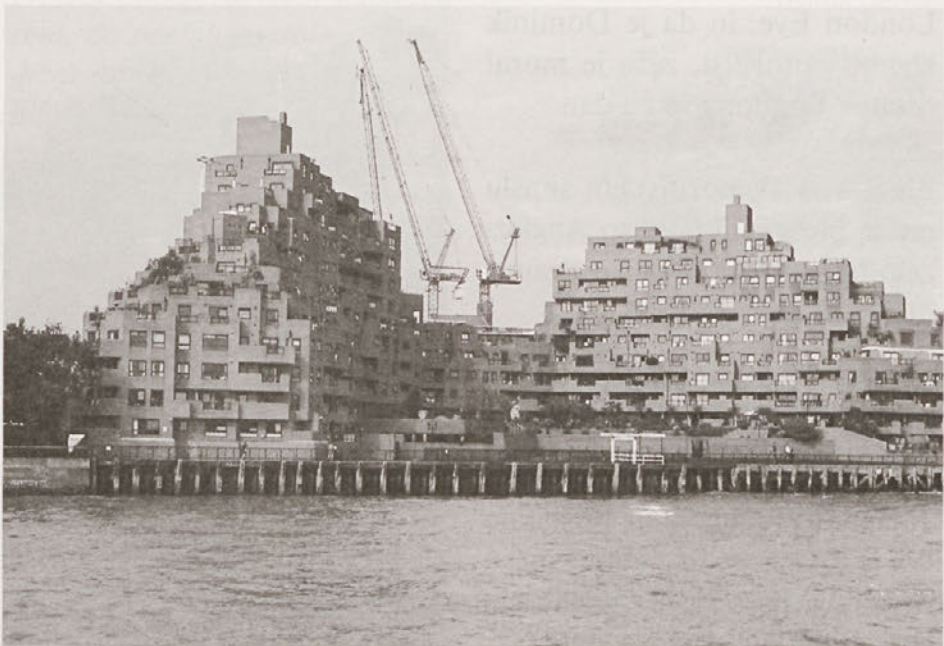
Julija, 8. b: Presenetila me je velikost Londona in pa raznovrstnost tako prebivalcev kot tudi trgovin in vseh možnosti za zabavo. Ne bi mogla reči, da je bilo neprijetno, vendar mi ni všeč prenatrpanost.

Neprijetno presenečenje je bila tudi angleška hrana, saj mi po okusnih slovenskih jedeh ni dišala.

Gaja, 8. a: Najbolj me je presenetilo, koliko različnih ljudi živi v Londonu. Vidiš črnce, Arabce in še veliko ras.

Aleks, 8. c: Najbolj me je presenetilo, kako je bila Temza umazana.

Domen, 8. a: V pozitivnem velikost, ki si je še zdaj ne morem predstavljati, in toliko različnih ljudi na enem mestu.

Aljaž, 8. b: Pozitivno: da smo bili v hotelu s 4 zvezdicami, da smo imeli nekaj prostega časa.

Žiga, 8. d: Najbolj me je presenetilo, da se v tako velikem mestu nisem izgubil. V negativnem smislu pa to, da je bila Temza zelo umazana.

Alja, 8. a: V pozitivnem smislu sem bila presenečena nad tem, koliko ljudi različnih ras in narodnosti živi v Londonu, v negativnem smislu pa nad hrano, saj mi ni bila všeč.

Ana, 8. c: Najbolj me je presenetilo, da sta se dva »izgubila«, potem pa smo skoraj zamudili London Eye, in da je Dominik izgubil potni list, zato je moral ostati v Londonu še en dan.

Žiga, 8. a: V pozitivnem smislu me je presenetilo, da so Angleži zelo tihi in je tam veliko znamenitosti.

Bi tako potovanje priporočil sošolcem? Zakaj da, zakaj ne?

Taja, 8. b: Tistim, ki ne prenašajo dihanja za vrat in neprestanega nadziranja ne, saj je to v velemestu, kot je London, nujno potrebno.

Anja, 8. d: Seveda bi jim tako potovanje priporočila, saj je le ena izkušnja več v življenju. Svetovala pa bi jim, naj si za določene stvari vzamejo malo več časa, kot smo ga imeli mi.

Manca, 8. c: Da, priporočila bi jim, saj je bilo zelo zanimivo in v ogledu Londona sem uživala. Zelo veliko znamenitosti je in ljudje tam so prijazni.

Julija, 8. b: Potovanja ne bi priporočila sošolcem z domotožjem, drugače pa si je vredno ogledati London s svojimi prijatelji.

Gaja, 8. a: Bi, saj mislim, da smo veliko izvedeli in se veliko naučili.

Aleks, 8. c: Da, ker vidiš zelo veliko novih stvari.

Domen, 8. a: Seveda, saj bi rad svoje doživetja delil z drugimi. Priporočam!

Aljaž, 8. b: Jaz bi ga priporočil, ker je bilo zabavno.

Žiga, 8. d: Da, priporočil bi, ker vidiš veliko novih in lepih stvari. Ne pa zato, ker se lahko zgubiš in v gneči ti lahko kdo ukrade denarnico ali kaj podobnega.

Alja, 8. a: Ja, bi, ker se splača videti vse znamenitosti in mesto na sploh.

Ana, 8. c: Da, ker smo videli veliko londonskih znamenitosti, potovanje je bilo zanimivo tudi za tiste, ki so z letalom leteli prvič.

Žiga, 8. a: Potovanje bi priporočil vsem, ki si želijo ogledati veliko znamenitosti.

ŽE DRUGO LETO USPEŠNI V EVROPSKEM PROJEKTU!

Education and Culture

Socrates Comenius

Naša šola v letošnjem šolskem letu nadaljuje z vodenjem evropskega projekta

www.young-european-learners.eu, ki se je pričel v septembru 2006 in bo potekal do junija 2009. To je projekt v okviru programa Comenius I – Šolska partnerstva – in je del evropskega izobraževalnega programa Socrates. Projekt je financiran s strani Evropske komisije.

Potekal bo na štirih šolah v treh državah: Sloveniji, Španiji in Severni Irski. V lanskem šolskem letu smo sodelovali tudi z osnovno šolo iz Nemčije, v letošnjem šolskem letu pa žal ta šola ni bila izbrana na razpisu. Kljub temu pa je izrazila željo po sodelovanju z nami, saj so se v prvem projektnejem letu stkale prijateljske vezi.

Glavna cilja projekta sta boljše razumevanje kulturne dediščine in izobraževalnega sistema posameznih držav ter razvoj komunikacijskih veščin z uporabo IKT. Pomemben smoter je tudi ozaveščanje in sprejemanje razlik med narodi. Več kot 1000 učencev, starih od 6 do 12 let, bo s pomočjo 76 učiteljev aktivno vključenih v projekt na vseh štirih šolah. Tudi starši in širša lokalna skupnost bodo imeli vlogo pri projektu. Učenci in učitelji bodo še naprej spoznavali podobnosti in razlike na šolah, v njihovih lokalnih skupnostih in deželah. Vse aktivnosti in končni produkti bodo nastali s pomočjo IKT, kot npr.

FOTOGRAFIJA Z ŽUPANOM COSLADE IN UČITELJI IZ PARTNERSKIH ŠOL V MESTNI HIŠI

elektronska pošta, video konference, spletne strani, digitalne fotografije, video produkcije. Najpomembnejši rezultati našega projekta bodo objavljeni na projektni spletni strani www.yel.si, ki smo jo izdelali in obogatili s prispevki že v prvem projektnejem letu. V avli šoli pa ste najbrž že opazili projektni koledar, ki je eden izmed lanskoletnih rezultatov in vsebuje likovna dela učencev vseh sodelujočih šol.

Projekt omogoča vsem udeležencem, da poglobijo svoje znanje o državah Evropske skupnosti, saj je bila prvo leto naša skupna tema življenje na šoli, v letošnjem šolskem letu bomo primerjali praznike, naslednje šolsko leto pa bomo prebirali mite in legende iz različnih dežel. Tako so učenci s pomočjo učiteljev že izdelali nekaj kratkih filmov (godovanje, decembrske praznične delavnice), posneli nekaj digitalnih fotografij, opisali praznike, izdelali voščilnice, poslali elektronske voščilnice, zapeli in recitirali pesmi v slovenskem, nemškem, španskem in angleškem jeziku ter

na ta način predstavili slovenska praznovanja našim prijateljem v tujini.

V projekt pa so vključeni tudi projektni sestanki oz. obiski sodelujočih šol. Prvi sestanek v letošnjem šolskem letu je bil konec novembra v Madridu. Udeležili so se ga štirje učitelji in dve učenki; drugi sestanek pa načrtujemo v mesecu maju na drugi španski šoli, v Jerezu.

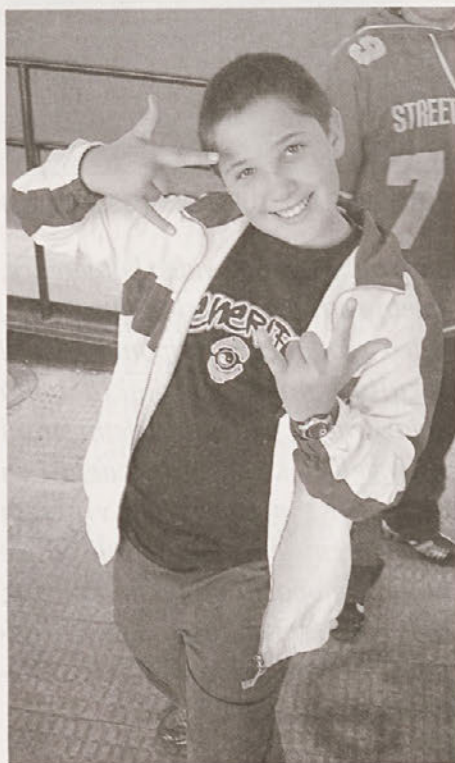
Helena Hrovatič

MOJI ŠPANSKI VTISI

Od 24. pa tja do 29. 11. sva s Kajo dneve preživljali v španski prestolnici pri najinih gostiteljskih družinah. Že okoli enajste ure zjutraj smo v ponedeljek s tremi našimi učitelji in pomočnikom ravnateljice pristali na španskem letališču in počakali na temperamentne Špance, da nam razkažejo velempeto Madrid.

Sprva je gotovo bilo malo nervoze, a po nekaj minutah pomenkovanja sem se v veseli španski družbi že popolnoma sprostila. Španci so neverjetni – tako veseljaški, uživaški in pozitivni, da te v trenutku vsa negotovost mine. Že prvi dan me je moja družina – mama Carmen, hči Lucy in sin Jaime – spoznala z vso »žlahto« po mamini strani. To sestavljata dedek, babica in devet bratov Carmen, torej stricev Lucy in Jaimeja. Ja, družina je bila veliko večja, kakor smo je mi vajeni, a tako nasmejana in prijazna. Drugi dan sva s Kajo odšli v šolo. Pouk se začne ob devetih zjutraj in traja do dveh. Odmorov med urami ni, le en polurni premor za malico, ki jo učenci prinesejo s sabo. V šoli sva bili prava senzacija. Vsi so želeli najin avtogram, se naju hoteli dotakniti, se fotografirati in se z nama pogovarjati. Morali sva bežati pred njimi! A občutek je bil fenomenalen. Kot da bi bili hollywoodski zvezdi. Neka deklica je nekoč vzela mojo bundo, šal ter torbico, nato pa tekla po dvorišču, pošiljala poljubčke in v polomljeni angleščini vpila: »I'm Taja! I'm famous!« In tako je

potekal vsak dan v šoli. Smeha gotovo ni manjkalo. Popoldne smo z našimi profesorji in ostalimi gosti potovali po Madridu. Sprehajali smo se po novoletno okrašenih ulicah, se poglobili v muzej Prado, spoznali župana in šli celo na ogled stadiona španskega nogometnega kluba Real Madrid! Žal pa se morajo tudi lepe stvari kdaj končati. Na dan našega odhoda je pol šole jokalo ... V slabem tednu smo se resnično navezali drug na drugega. Še dobro, da mi ostajajo lepi spomini na Madrid in Špance, okoli 1000 fotografij in 50 novih stikov na MSN Messengerju.

Taja Moro, 8. b

OLA, MADRID!

Najprej črno na belem in brez ovinkarjenja povem, da je projekt *Comenius* ena izmed lepših stvari, ki se dogajajo naši šoli (učiteljem in učencem) v zadnjem času. To mi je jasno že vsaj od prvega srečanja sodelujočih šol pred dobrim letom dni pri nas v Novem mestu, dokončno pa me je prepričal obisk španskega glavnega mesta konec novembra lani. Če vas zanima zakaj, preberite naslednje vrstice.

Tiste sobotne noči 24. novembra (bilo je 3.45) se nas je pred šolo zbrala ekipa »špancev« ter se napokala v Minitourov kombi. Od učiteljev seveda Helena Hrovatič kot vodja odprave in edina, ki ima španščino v malem prstu, Irena Može z opravljenim začetnim tečajem španskega jezika prek spremljanja nadaljevanj s tega jezikovnega področja, dva možakarja – Tihomir Troha in moja malenkost – ki sva se zanašala na špansko poznavanje nemškega in angleškega jezika, ter učenki Taja Moro in Kaja Petrič iz 8. b, tudi sami aktivni udeleženci projekta. Po poljubih slovesa je gospod Miro pognal kombi proti Pučniku in čez urico in pol smo že spustili kovčke iz rok po letališkem tekočem traku. Nato smo zavili tja, kjer opravljajo še osebni pregled. Priznati moram, da sem bil kljub svojim petintridesetim letom prvič na letališču, zaradi česar nisem bil med najbolj sproščenimi. V pregledovalno posodo sem nekako uspel oddati jakno in torbico z dokumenti in mobitelom, potem pa sem krenil proti »maserju«, ki je pretipaval prihajajoče, da ne bi na letalo spravili česa nevarnega. A namesto da bi šel naravnost proti njemu, sem, misleč da me morajo še dodatno evidentirati, zavil skozi neka navidez nihajna vratca, ki pa se mi seveda niso odprla. Sprožil pa sem vsesplošno piskanje in biiiiipanje, da je bilo veselje. No, hujšega ni bilo, na meni potem niso našli nič posebnega.

Bili smo obupno točni (oziroma po vseh predpisih), tako da smo po pregledu imeli še ogromno časa do vzleta. Padlo je nekaj kavic in sendvičev, zgodilo pa se je tudi prvo presenečenje: Taja se je s svojim očetom (ki je Adriin pilot) dogovorila, da nas bo popeljal do Münchna, kjer naj bi prestopili na Lufthansino letalo proti Madridu. Super! Bil sem kar malo presenečen nad utesnjenostjo zračnega plovila, v katerega smo vstopili malo pred sedmo uro zjutraj. Bombardier kanadske izdelave, ampak skoraj nov! Potem pa, saj veste. Zagon motorjev, navodila stevardes, varnostni pas, počasi na vzletno stezo, hud pospešek in zbogom, mati Zemlja. Ne vem, če smem povedati, ampak Tajin oče nam je omogočil ogled pilotske kabine: sam se za razliko od drugih članov naše odprave sicer nisem odlepil od svojega sedišča, tako da ne morem reči stoodstotno, ampak domnevam, da so bili nagibi letala levo in desno nekje visoko nad oblaki demonstracija občutljivosti letalskega krmila za udeležence projekta *Comenius*.

Let in pristanek je bil celo zame brez pripomb in kar nekako pomirjen sem bil, ko smo se čez nekaj ur v Münchnu vkrcavali v prav takšen avionček, kakršen nas je pripeljal že do tu. Ko smo leteli nad Pireneji, se je pod nami odprla sončna Španija, drugače kot preostala Evropa povsem brez oblaka. Tako smo po dveh urah in pol pristali na madridskem letališču Barajas (beri Barahas). Zadeva je ogromna. Če se ne motim, ima letališče kar štiri terminale. Že po nekaj minutah čakanja pred vhodom pa smo zagledali naše španske gostitelje, na prvem mestu Mario-Jose, koordinatorico projekta na osnovni šoli Seneca, kamor smo bili namenjeni. C. E. I. P. Seneca, kakor se šola uradno imenuje, se nahaja v Cosladi, predmestju Madrida, ki šteje okrog 85.000 prebivalcev. Zapeljali so nas do prijetnega hotela blizu šole, kjer smo se namestili, Tajo in Kajo pa so pobrali njuni gostitelji – ves čas našega šestdnevnega bivanja v Madridu sta namreč živeli pri družinah in tako morda še bolj pristno kot mi učitelji občutili španski vsakodnevni ritem. Vsekakor smo že prvi dan spoznali, da se Španci pozdravljajo z dvojnimi poljubom, seveda če se pozdravita osebi moškega in ženskega spola (ni važna starost), medtem ko se moški le rokujejo. Lekcija št. 1 je bila tako osvojena in smo jo kasneje še večkrat utrjevali.

Sobotno popoldne smo izkoristili za raziskovanje okolice hotela. Pihala je strupena burja (precej neobičajno za Madrid), tako da smo se večkrat zatekli v zavetje množice prijetnih lokalčkov ter obenem poizkusili še nekaj lokalnih kulinarčnih zanimivosti. Najprijetneje nas je presenetilo, da Španci ob vsaki naročeni pijači brezplačno ponudijo t.i. tapas, prigrizke, pa naj bodo v obliki sendviča s hamonom (pršutom), ocvrtih lignjev, sardelic, krvavic, takšnih ali drugačnih salam in seveda

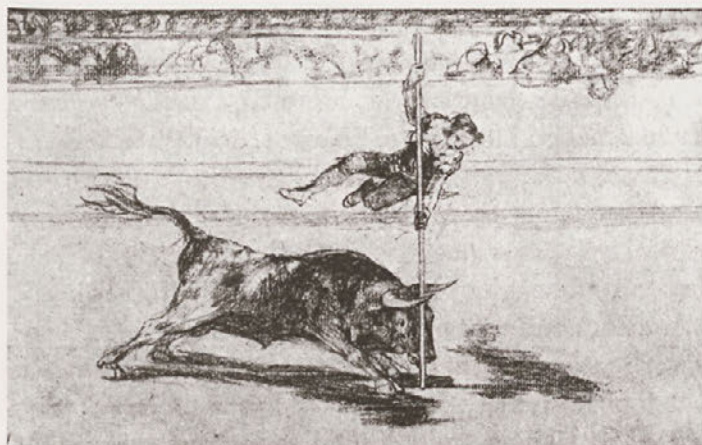

vsepovsodprisotnih oliv. Značilen tapas so tudi s krompirjem pomešana jajca, pečena na oko, ki jih pomažeš s kruhom. Skratka – za tisto popoldne smo se v vsakem pogledu dodobra podprli.

Zvečer so nas gostitelji popeljali na nočni ogled Madrida, te več kot 5-milijonske španske prestolnice. Vsepovsod po centru mesta je mrgolelo ljudi, da nisi imel kam stopiti, vsi lokali so bili nabito polni, zdelo se je, da se je prav vsak prebivalec prav tistega večera odločil iti ven. Pomočnik ravnatelja šole v Cosladi, vsem dobro znani glasbenik Alfonso, nam je razložil, da je tako vsak vikend in celo med tednom. Ob sobotah se gre zabavat staro in mlado, pozno v noč so odprte skoraj vse trgovine, lokali pa obratujejo vse do jutra. »Fiesta« (od tu izvira izraz »fešta«) se zares začne šele po polnoči. Seniorji, se pravi tisti nad 60 let, se spravijo domov nekje do štirih zjutraj, mlajši pa pridejo domov največkrat po sončnem vzhodu in potem prespijo večji del nedelje. Takšnemu življenjskemu ritmu je v Madridu vse podrejeno. Kasneje zajtrkujejo, v službo hodijo ob devetih, kasneje kosijo in večerjajo šele ob desetih zvečer! Da ne govorim o tem, da neprestano nekaj grizljajo. Hranjenje je pri njih vsekakor pomembna vrednota.

V Madridu torej nismo bili lačni. Že prvi večer so nas peljali v *Meson de la Guitarra*, da bi doživeli tipični gurmanski in glasbeni utrip vročice madridske noči. Žal se našim gostiteljem dobrohotna namera ni v celoti posrečila, ampak niso bili ničesar krivi, mi pa smo se imeli čisto v redu. Najprej smo naročili pijačo (posebej so nam svetovali značilno, vrhunsko, a močno rdeče vino *rioja* (rioja), zraven pa smo dobili, jasno, tapas. Med

drugim je prišla na mizo tortilla, nekakšna debela palačinka z jajcem in krompirjem, ki pa je bila v precej tekočem stanju. Mene osebno to ni preveč motilo, naši Španci pa je niso niti povohali in so na vso moč bentili čez kuharja. Za nameček ravno tisti večer v lokalu ni bilo žive glasbe. Ob šanku sta sicer sloneli dve kitari, a nam ju natakariji niso hoteli posoditi. Alfonso ni skrival razočaranja, a ga je ta tipični španski sangvinik hitro presegel. Ne vem, ali sem res zgledal tako, kot da sem prvič videl lignje, ampak precej zabavno se mi je zdelo, ko mi je simpatična Španka, ki se je komaj mučila z angleščino, bolj s pomočjo rok hitela razlagati, da so to živali, ki živijo v morju in imajo lovke, podobne hobotnici ...

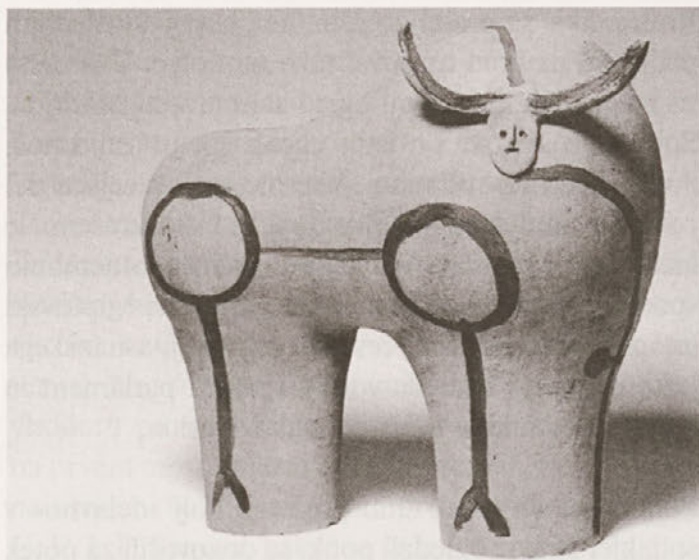
Kasneje tiste noči so nas peljali še v nekakšen lounge lokal, kjer smo bolj stali kot migali z boki, pogovarjati pa se zaradi glasne glasbe tudi nismo mogli, tako da smo nazadnje končali na terasi nekega hotela s petimi zvezdicami z razgledom na Madrid, pa tudi s temu ustrezno navitimi cenami. Nobena še tako »preprosta« pijača namreč ni obremenila žepa za manj kot 10 evrov, vsaka malce bolj eksotična želja pa je naročnika olajšala za različne večkratnike omenjene vsote. Tako sta izzvenela prvi dan in noč v Madridu.

Bralec, ki si se prebil do sem, ne obupaj. Naslednjih petih dni ne bom opisoval tako na dolgo. V nedeljo so nas peljali na dnevni ogled zanimivosti Madrida. Sprehajali smo se po istih ulicah kot prejšnjo noč, ljudi pa ni bilo nič manj. Vse mesto (precejšen del centra je namenjen le pešcem) je že bilo okrašeno, le lučke še niso gorele. Videli smo večino pomembnih spomenikov in zgradb (med drugim pravi egiptovski tempelj, ki so ga sem preselili ob gradnji asuanskega jezua, da ga ne bi zalila voda), španski parlament in kip medveda, ki je zaščitni znak Madrida.

Ponedeljek in torek smo preživeli bolj »delavno« v šoli, kjer smo si ogledali pouk, se dogovorili za potek naslednjih aktivnosti v projektu in prisostvovali prireditvam, ki so jih za nas pripravili tamkajšnji učenci in učitelji. Vmes nas je sprejel celo župan Coslade, ob tej priložnosti pa je bila organizirana tiskovna konferenca, tako da smo se vsi udeleženci znašli v lokalnem časopisju in na internetu. Učiteljica Helena je, tega ne smem pozabiti omeniti, vse prisotne navdušila s svojim znanjem španščine. Mimogrede lahko povem, da smo bili med sprehajanjem po španskih ulicah dobesedno navdušeni nad olikanostjo tamkajšnjih voznikov. Čim se kakšen pešec pojavi ob robu pločnika, takoj vljudno ustavijo in te spustijo čez.

Taja in Kaja sta mimogrede navdušili španske učence, da so ju hoteli kar posvojiti. Resda sta bili precej večji in zrelejši od njih (v C. E. I. P. Seneca se izobražujejo otroci do 6. razreda, v isti stavbi pa je organiziran tudi nekakšen vrtec za otroke od 3. leta dalje), ampak prepričan sem, da jima čez pet, deset let, ko bosta sami ali s prijatelji potovali po Evropi, ne bo težko najti prenočišča v Madridu. Kot zanimivost naj omenim, da je ravnatelj ocenil, da bo čas naše prisotnosti na šoli ravno pravšnji za vajo evakuacije, tako da smo prisostvovali požarnemu alarmu. Glede na to, da je šola približno za polovico manjša od naše, lahko pohvalim nas grmčane, ki svojo šolo izpraznimo v pol krajšem času!

Torkovo popoldne smo preživeli v srednjeveškem mestu *Alcala de Henares*, rojstnem kraju Miguela Cervantesa, ki leži precej blizu Madrida. Avtor nesmrtnega Don Kihota z oprodo Sančem Panso ima urejeno spominsko hišo, pred katero na klopici »stražita« njegova junaka, ulita v bronu. Mesto se ponaša še s starodavno univerzo iz leta 1496, kjer so svoje šolanje dokončali mnogi izmed največjih umov Španije.

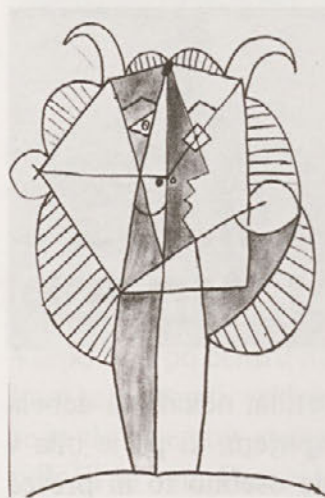
Priznam, da sem dokaj nestrpno čakal sredo, saj smo imeli v programu ogled Realovega stadiona Santiago Bernabeu. Ko smo izvedeli za vstopnino (15 evrov), smo se sicer nekoliko kislo nasmehnili, a vseeno odprli denarnice. Nisi pač vsak dan v Madridu. Stadion je res veličasten, sprejme okrog 85.000 gledalcev in ima sistem podtalnega ogrevanja in namakanja travnate površine, da trava ne zmrzne ali se ne izsuši. No, za večino je bil še večja senzacija neki mladi Škot, ki je v samem kiltu skakal okrog – povedati moram, da ni bilo kaj dosti stopinj nad ničlo. Ravnateljica irske šole nas je – Nebritance – hotela sprovcirati, naj ga vprašamo, če pod krilcem nosi spodnje hlače ali ne. Ker se ni hotel nihče izpostaviti, je kar sama usekala z vprašanjem in prejela klasični odgovor: »Scotsman never tells!« Seveda v tipični škotščini.

Popoldne smo vstopili še v Prado, znameniti španski muzej umetnosti, kjer obiskovalce ob vhodu čaka približno tako natančen pregled kot na londonskem letališču. V nekaj urah, kolikor smo jih imeli na razpolago, si je nemogoče ogledati vse bogastvo tam pričujoče likovne umetnosti, zato sem se predal tavanju po hodnikih in čakal, da me »zadene«, nagovori, prevzame kakšna umetnina, nato pa sem si vzel čas zanjo, si prebral interpretacijo ob njej ipd.

Počutil sem se kot v sedmih nebesih, čeprav se me je že pošteno lotevala nekakšna viroza, očitno posledica vetrovnih madridskih dni. Sam zase sem jo v šali poimenoval kar »španska gripa« in upal, da ne bo tako hudo.

Četrtek je bil že dan odhoda in zjutraj smo se šli vsi skupaj še enkrat v šolo poslovit od naših španskih prijateljev. V teh petih, šestih dneh so se med nami stkale presenetljivo močne vezi, tako da ob slovesu pri nežnejšem spolu ni manjkalo solza, midva s Tihomirjem pa sva se bolj moško držala in uživala sladkosti poslavljanja, ki je izgledalo enako kot srečevanje, ki sem ga opisal nekje na začetku. Na

letalo smo se vkrcali nekje ob pol treh ter kasneje prek Münchna dospeli spet na slovenska tla. Naslednjega dne smo bili že vsi (ne)spočiti na svojih delovnih mestih po učilnicah in pisarnah, edino dekleti sta si vzeli bonus počitnice.

Kaj naj rečem za konec? Vsem mladim in starejšim svetujem, naj se učijo jezikov. Šele v deželi, kjer večina nima pojma o angleščini, se v polnosti zaveš, da je bogastvo Evrope prav v njeni kulturni in jezikovni raznolikosti ter hkrati skupnem civilizacijskem temelju. Kakšna razlika je v kvaliteti medsebojnih odnosov, če jezik vsaj približno obvladaš, če nisi omejen le na osnovne fraze in mimiko. Od tu dalje

se odpira veselje. No, midva s Tihomirjem sva v tem pogledu napredovala vsaj do besedne zveze *dos cervezas*. Kdor more, naj razume.

Tomaž Koncilija

EVROPA, MOJE DEŽELE! EVROPEJCI, MOJI PRIJATELJI!

Vam, mladim, je seveda to samoumevno. To, da živimo v Sloveniji, sicer majhni, a varni, uspešni in enakovredni člani v Združeni Evropi. Tudi jaz sem vesel, da je tako. Če pa bi mi kdo pred dvajsetimi leti rekel, da bom s skupino učiteljev in učenkama šel v Španijo na obisk k prijateljski šoli Seneka v Cosladi, bi ga le nejeverno gledal. Pa vendar se je zgodilo. V okviru programa evropskega projekta Comenius, ki želi zblížati evropske narode in že drugo leto uspešno poteka tudi na naši šoli, smo torej konec novembra obiskali Madrid.

Srečanje z gostitelji je bilo pristržno: nekatere učitelje sem poznal že z njihovega lanskega obiska pri nas, na Grmu, zaradi njihove odprtosti in temperamentnosti pa smo se tudi z drugimi hitro spoprijateljili. Edina ovira je seveda še vedno jezik. Veliko ljudi govori le špansko, sam pa na žalost tudi sodim med tiste, ki v mladosti nisem bil najbolj priden pri učenju jezikov. Na srečo je španščina hitro učljiv jezik, nekaj fraz smo se naučili, da smo lahko vljudno pozdravili (buenos días), vsaj približno razumeli njihovo pripovedovanje o šolskem sistemu (desetletno obvezno šolanje, ki obsega šest let osnovne šole - escuela primaria - in dve + dve leti srednje šole - escuela secundaria) in se znašli, ko je bilo potrebno v gostilni naročiti kaj za

pod zob (jamon, dos cervezas, porfavor). Seveda ima zasluge za hitro napredovanje v praktični španščini vodja projekta, prof. Hrovatičeva, ki nas je kot poznavalka španskega sveta vodila po najbolj zanimivih kotičkih prekrasnega Madrida.

Sicer pa je z našim obiskom projekt dobil novo kvaliteto: prvič sta potovali tudi učenki, Kaja in Taja, ki sta najbolj neposredno okusili, kako živi španski vrstnik v šoli in kako živi španska družina. Tkanje prijateljskih vezi med mladimi Evrope je tudi glavni namen projekta. Tako bo jutrišnja Evropa bogatejša za razlike in podobnosti, ki jih prinaša v to skupnost Slovenija.

Tihomir Troha

TUDI TO JE ŠPANIJA

Verjetno vam že ob besedi Španija misli uidejo k soncu, temperamentnim domačinom, mogoče celo h Krištofu Kolumbu. Malo je dežel na svetu, ki se lahko pohvalijo s tako zgodovino, kulturo, lepoto svojih krajev ... In to seveda Španija ima.

Glavno mesto Španije nima velikih arhitekturnih stvaritev kot Rim ali Pariz in razen Prade in še nekaterih umetnostnih galerij v tem mestu ni pomembnejših spomenikov. Kljub temu ponuja zapeljivo živahnost ...

Glavno mesto Madrid leži na pusti planjavi. Prva stalna naselbina na tem območju je bila mavrsko mesto Magerit. Mestece s trdnjavo ob rečici Manzanares je imelo centralno lego in predvsem strateški pomen. Ko ga je Filip 2 leta 1561 izbral za prestolnico, so v mesto prišli tudi plemstvo in duhovščina, njihovo spremstvo ter pustolovci in revnejše prebivalstvo. Labirintom podobne mestne četrti iz 17. st. so se ohranile do danes; v 18. st. so Burboni zgradili avenije in palače (tudi današnjo Kraljevsko palačo) in mesto lepšali z vodnjaki in spomeniki. Po uporih proti Napoleonovi zasedbi se je Madrid naglo večal in v 19. st. dobil nekaj prijetnih sosesk. Med državljansko vojno so republikanski Madrid tri leta oblegale Francove čete. Ko so 28. marca 1939 vkorakale v mesto, je bilo vojne konec. Mesto, ki je bilo v vojni močno uničeno, je v prvih letih frankizma doživljalo še maščevalno politiko novega re-

žima. Po letu 1975 pa se je z nebrzdanim navdušenjem razcvetelo v moderno evropsko prizorišče.

Pokrajine, kjer Španci živijo, in hrana, ki jo jedo, pričajo o raznolikosti Španije. Še bolj nas o tem prepriča španski jezik. V Španiji govorijo štiri jezike in številna narečja. Jezik, ki mu pravimo španski in ki ga govorijo milijoni ljudi v Latinski Ameriki in na Iberskem polotoku, je v resnici kastiljščina, in kot takšnega ga Španci tudi poznajo. To je jezik Stare Kastilije, romanski jezik, ki se je razvil iz latinščine. Iz latinščine izvirata tudi dva druga španska jezika, katalonščina in romanski jezik, soroden portugalščini. Četrty jezik, popolnoma drugačen, je baskovski, ki nima trdne povezave z nobenim drugim jezikom.

Špancev in Špank, ki so pustili pečat v zgodovini Španije, dobrega ali slabega, je ogromno. Naj vas spomnim le na nekatere: Krištof Kolumb, ki je odkril Ameriko, literarni velikan Miguel Cervantes Saavedra, največji španski dvorni slikar z vsevidnim očesom Diego Velazquez, Francisco da Goya, slikar živahnih vzorcev, Prosper Marimee, ki je napisal roman, po katerem je Bizet ustvaril opero Carmen, Federico Garcia Lorca, lirik, umetnik Salvador Dali – nadrealist, diktator general Franco in kralj Juan Carlos.

Da so Španci res topli, odprti in temperamentni ljudje, spoznamo tudi iz njihovih plesov. Kdo med nami ne pozna flamenka, plesa, pri katerem kitarist s skupino pevcev ob ritmičnem ploskanju spremlja solo plesalca ali plesalko, plesni par ali skupino plesalcev, ki poudarjajo takt z izrazitim

potrkavanjem s stopali ob tla in s kastanjetami. Špancev ples ne pomeni le folklorne umetnosti, pač pa je to njihov način življenja.

Prav način življenja je bil zame nekaj posebnega. Španci začnejo svoj delovni dan okoli devete ure. Takrat se cela družina odpravi od doma, otroci v šolo, starši v službo. Ponovno se zberejo šele okoli pete ure, ko imajo kosilo. Kdaj imajo torej večerjo? Večerjajo, in to ni samo kakšen prigrizek, šele okoli desete ure.

Špancev moraš vzljubiti. So zgovorni in prijetni, ponosni na svojo domovino, o kateri so pripravljeni razpravljati ure in ure. Tu pa zna

nastopiti problem. Zelo težko najdeš ljudi, ki govorijo angleško. Sicer se v šoli učijo tujih jezikov, vendar jim tovrstno znanje ne predstavlja posebnega izziva. Sicer pa sporazumevanje poteka z obilico kriljenja z rokami.

Slovenci se v Španiji težko navadijo tudi njihovega pozdravljanja. Španci se namreč veliko objemajo, poljubljajo in ob vsakem ponovnem srečanju izmenjujejo prijazne besede.

Sicer pa naj zaključim svoje razmišljanje s Hemingwayevimi besedami: » O Madridu ne moreš govoriti, Madrid moraš doživeti.«

Irena Može

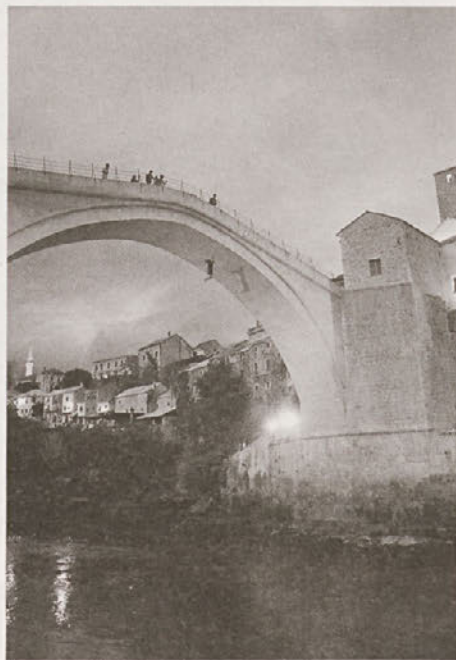
Naši učitelji so se oktobra odpravili na strokovno ekskurzijo v bivšo državo Jugoslavijo. Ogledali so si Dubrovnik, Sarajevo, pa tudi čudovito arhitekturo Mostarja.

STROKOVNA ESKURZIJA UČITELJI PO BIVŠI JUGOSLAVIJI

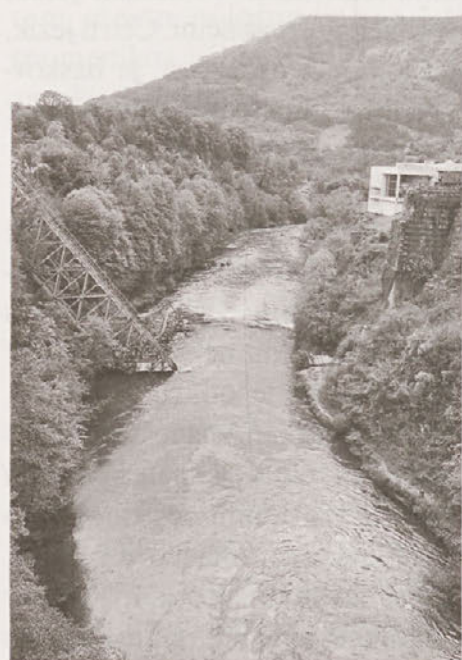
Branka Moškon: »Bila sem presežena, kako porušen je bil Mostar in koliko škode je bilo povzročene na kulturnih spomenikih. Temu se je zgodila velika krivica, ampak še dobro, da se vse nekako vrača v prvotno stanje. Zelo zanimiv je bil tudi Dubrovnik, saj je to turističen kraj, ki ima poseben utrip.«

Darko Cujnik: »Najbolj mi je bil všeč Mostar, tisti stari del mestnega jedra z mostom. V svoji mladosti sem bil veliko v Jugoslaviji, kjer sem tekmoval. Tik pred vojno sem bil v Sarajevu na državnem prvenstvu, tako da sem lahko videl to mesto v prvotni lepoti, saj si danes mesto ni več podobno.«

Dušan Plut: »Za to ekskurzijo sem se odločil zato, ker smo že v mladosti veliko hodili na jug in me je zanimalo, kako ta svet izgleda danes. Najlepši je bil seveda Mostar. Malo slabše je bilo to, ker smo bili tam ravno med prazniki in mesto ni bilo tako živahno.«

Jana Pečaver: »Bosna je še vedno pod velikim vplivom vojne in vprašanje, če se bodo te razmere sploh kdaj umirile. Drugače sta Mostar in Sarajevo zelo lepi mesti, z izjemno zanimivo arhitekturo. Verjetno bom šla tja še kdaj in to ne samo za tri dni.«

Anton Bučar: »Bilo je zelo lepo. Ko smo se v Sarajevu hoteli okrepčati s čevapčiči, smo jih komaj dobili, saj so imeli muslimani praznik.«

Kaja Stopar, 8. d

NAJBOLJŠA ŠOLA

Kot vsako leto smo se tudi letos učeni sedmih razredov odpravili v šolo v naravi, v Poreč. Ja, vsi vemo, da se tam tudi učimo in obiskujemo učne ure. Vendar smo vsaj letos učenci počeli tudi mnogo več. Učitelji so si verjetno najbolj zapomnili dolge ure, ki so jih morali prebedeti zaradi nas. Vsaj peščica nas je namreč bedela dolgo v noč. Kljub vztrajnosti učiteljev smo se med dolgimi nočmi vseeno pošteno naklepetali. Da bi šli plavat, pa nas ni ustavila niti voda, ki je bila včasih prav ledeno mrzla. No, ko si enkrat prišel na plastičen splav, si v vodi pristal v vsakem primeru, drug drugega smo namreč porivali v vodo. Po napornem učenju pa se nam je fantom najbolj prilegla igra prijateljskega, sprostitvenega ter zabavnega ameriškega nogometa. Na srečo ni bilo poškodb!!! Imeli smo tudi tekmovanja v plavanju, nogometu, košarki ..., zelo smo se potrudili v vsaki aktivnosti posebej. Od navijanja smo prispeli domov popolnoma hripavi in brez glasov. Tekmovali pa smo tudi z učitelji, in sicer v odbojki. Tu je prišlo tudi do prerekanja, vsak je namreč hotel sodelovati. Izbrano ekipo je učiteljem uspelo premagati, čeprav je šlo za izenačeno tekmo. Vsi pa šolo spodbujamo, naj se število takih „poučnih izletov“ poveča.

Nik Mioč

***Na neuradnem
tekmovanju v
najlepšem
pogledu na
skakalnico so
zmagale
učenke 8. b!***

ŠOLA V NARAVI

Učenci osmih razredov smo 19. novembra odšli v šolo v naravi v ČŠOD Planinka, ki je blizu meje z Avstrijo. Pot ni bila naporna, saj smo se večkrat ustavili. V domu smo bili razdeljeni na dve večji skupini. Nekateri so bili v novem, drugi pa v starem delu zgradbe. Nekateri iz starega dela so se pritoževali zaradi majhnih sob in ker smo imeli tisti iz novega dela televizijo. Vendar nam ne bi smeli ničesar zavidati, saj je pri nas ogrevanje delovalo zelo slabo, zato smo ves čas zmrzovali, pa še zračiti smo morali sobe, ker so jih ocenjevali. Kot da že notri ni bilo dovolj mrzlo! Večina se jih je pritoževala nad zgodnjim jutranjim vstajanjem, vendar to niso bile počitnice, da bi lenuharili! Po jutranji telovadbi zunaj smo imeli zajtrk, potem pa razne dejavnosti. Prvi večer smo šli na nočni pohod brez svetilk, tako da v črni temi nismo videli niti drug drugega. V starem delu so se ves čas lovili in podili naokrog, nam v novem pa je bilo dolgčas (ker nas je bilo bolj malo). V starem delu so učitelji vsak večer pobrali mobitele, zaradi česar je bilo veliko učencev jeznih.

Ana

V ponedeljek, 19. 11. 2007, smo se osmi razredi odpeljali v šolo v naravi v dom Planica. Tam smo se imeli zelo lepo, čeprav je nekatere zeblo, drugim ni bila všeč hrana ali pa so jih motili dolgi pohodi. V sobah smo bili po dva, trije ali pa štirje. Vsak dan smo preživljali zelo pestro. Delili smo se po delih (stavbe), v katerih smo prebivali, ta pa se je delil še na dve skupini. Že prvi dan se je ena od skupin povzpela kar na vrh Planice, zvečer pa smo imeli še napornen nočni pohod – brez baterij. Da pa se ne bi preveč dolgočasili ob skoraj vedno podobnih temah, so nam učitelji vsak dan pripravili tudi kakšno zanimivo temo, kot npr. miselne uganke, pantomimo ... Kljub dobri oskrbi v domu in dobro pripravljenem urniku pa smo vsi veseli odšli domov. Saj poznate rek: Povesod je lepo, a doma je najlepše.

yx

TRUBARJEVO LETO

Leto 2008 je leto Primoža Trubarja, slovenskega reformatorja in utemeljitelja slovenskega knjižnega jezika, saj praznujemo 500-letnico njegovega rojstva. Za Slovence je bil zelo pomemben, saj je napisal prvo knjigo Katekizem in s tem postavil temelje slovenskega jezika in književnosti. Zato sva se odločili, da narediva anketo, povezano s Trubarjem. Na razredni stopnji sva povprašali 20 učencev, prav tako na predmetni stopnji.

Razredna stopnja

Katera je bila prva slovenska knjiga?(Katekizem)

Ne vem 50 %

Drugo (Asterix in Obelix, Rdeča kapica) 10 %

Abecednik 30 %

Katekizem 5 %

Predmetna stopnja

Katero obletnico rojstva Primoža Trubarja praznujemo naslednje leto? (500. obletnico)

Ne vem 65 %

100. obletnico 10 %

50. obletnico 10 %

500. obletnico 15 %

Manca & Ana, 8. c

DRAGI BRALCI!

Ker vem, da danes mladina bul rada bere revije, sem se odlozil, da vam nekaj napišem kar v šolski zhasopis.

Mislim, da vas je malu takih, ki radi posegate po mojih knjigah.

Najbrh še niste razbrali, kdo vam piše. Moje ime je Primosh Trubar.

Nikar se ne ustrashite moje pisave, taku vam pišem zatu, ker sem taku navajen pisati v svojih knjigah.

Mislim, da bi vezhina raje videla, da se sploh ne bi rodil, saj se vam potem slovenshzhine ne bi bilo potrebno uzhiti.

Toda pomislite, kako bi bilo stuprov, ko bi morali gledati tv inu brati vse v tujem jeziku. Satu bodite ponosni na svoj jezik inu vse, kar smo Slovenci v tem zhasu dobili.

Primosh Trubar

SLOVENSKI PRAZNIKI

Prazniki so odlična priložnost, da se srečamo s tistimi, ki jih čez leto ne vidimo. Takrat se pravzaprav spomnimo vseh trenutkov, ki smo jih doživeli skupaj. Slovenija praznuje kar 12 državnih praznikov:

- **novo leto:** 1. in 2. januar
- **Prešernov dan:** 8. februar
- **velika noč** (datum se spreminja)
- **dan upora proti okupatorju:** 27. april
- **praznik dela:** 1. maj
- **dan državnosti:** 25. junij
- **Marijino vnebovzetje:** 15. avgust
- **dan reformacije:** 31. oktober
- **dan spomina na mrtve:** 1. november
- **božič:** 25. december
- **dan samostojnosti:** 26. december
- **silvestrovo:** 31. december

Žak, 6. c

KATERI JE VAŠ NAJLJUBŠI PRAZNIK IN ZAKAJ?

Po osnovni šoli Grm je ekipa Najče anketirala učence in učitelje o njihovih najljubših praznikih. Odgovori morda niso bili ravno izvirni, vsekakor pa so bili iskreni.

Maša Jevšček, 9. B: »Novo leto, ker je veliko daril, lahko gledaš ognjemet, če je pa sneg, je pa še boljše.«

Urška Čobanovič, 8. B: »Božič. Všeč mi je celotno vzdušje. Še najboljše pa je, da prav na ta dan praznujem tudi rojstni dan, torej dobim kar dvojno porcijo daril. YES!«

Matjaž Povšič, 9. C: »Dan žena, ker lahko takrat presenetim mojo mami in druge.«

Luka Golob, 7. C: »Dobri so vsi, ki so dela prosti dnevi, saj nam takrat ni treba iti v šolo.«

Jerica Eržek: »Zelo rada imam cel december, lučke, okraske, tisto praznično vzdušje, tri dobre može, ki obdarujejo ... Decembra se lotim peke piškotov, delam čestitke, poslušam praznično glasbo, krasim smrečico in poskušam vsaj z drobno pozornostjo

obdariti tiste, ki jih imam rada. Žal pa se mi zdi, da prazniki danes izgubljajo svoj čar, saj vsi le še nekam hitimo.«

Matjaž Stopar: »Rojstni teden, ker je to najboljši teden v celem letu!!!«

Jerca Petrovič, 6. B: »Novo leto in božič, ker se takrat zbere cela družina.«

Nataša Pišek, 7. B: »Novo leto, ker so takrat tudi prazniki (in nam ni treba iti v šolo).«

Alja Zrilič, 8. A: »Božič. Ker je pozimi, so počitnice in dobimo darila.«

Kaja Stopar, 8. B: »Prvi april, ker sem vesela oseba, ki se rada smeji.«

Taja Moro, 8. b

KAKO SMO PRAZNOVALI NEKOČ IN KAKO PRAZNUJEMO DANES

Časi se spreminjajo, ljudje tudi. Kaj pa naše navade, praznovanja rojstnih dni in drugih praznikov? Se tudi to spreminja? Poglejmo, kaj so nam o tem povedali naši učitelji.

JOŽICA FINK:

Jaz praznujem enako kot nekoč. Praznujem samo novo leto. Malo pred novim letom okrasimo jelko in pod njo postavimo darila. Za novo leto naredimo jedilnik in pripravimo večerjo. Ko sem imela še majhne otroke, smo bili vedno doma. Zdaj, ko pa so veliki, doma nisem bila že dve leti. Doma imamo psičke in ker pri nas preveč pokajo petarde, se umaknemo tja, kjer je mir.

MOJCA TROHA:

Pri nas doma smo bili trije otroci. Praznovanj smo se vedno zelo veselili, ker je bilo vzdušje praznično, svečano. Cela hiša je dišala po pecivu. Komaj sem čakala, da sem lahko zraven kaj packala in ustvarjala. Postavili smo smrečico, naredili jaslice, izdelovali okraske iz papirja, posejali žito ... Seveda smo veliko časa posvetili pospravljanju, saj se je moralo ob božiču vse bleščati. Tako nas je vedno učila stara mama. Od dobrih mož sta nas obiskala Miklavž in dedek Mraz. Slednji nas je obiskal v podjetju, kjer je bil zaposlen moj oče. Daril smo se zelo razveselili, saj smo živeli skromno. Stara mama je skrbela, da nismo pozabili na stare običaje. Vedno nas je spomnila na »tepeškanje«. To je dan, ko otroci lahko tepeškajo odrasle, če jih le ujamejo. Hodili smo tudi v cerkev, to je bil svečan dogodek. Veliko se je prepevalo, kar me je še posebej osrečevalo.

*Samo prav lep pozdrav
in poljub od sv. Miklavža,
in želi da bi prav veliko
bogato obdaril.
e Bogam!*

Srečno novo leto

Ko sva si z možem ustvarila družino, sva poskrbela, da so tudi naši otroci praznovali sproščeno in veselo. Vedno sva jim pripravila kakšna presenečenja. Ker sem vzgojiteljica, sem jim darila velikokrat naredila sama. Ponavadi kakšne lutke ali praktične igrače, s katerimi se je igrala cela družina. Z velikim veseljem smo obiskali prijatelje, s katerimi se med letom nismo utegnili družiti.

Danes veliko preveč hitimo. Žal mi je za vse tiste otroke, katerih starši so v službah v času praznikov. Z otroki so malo skupaj, domov prihajajo utrujeni in se ne utegnejo igrati z mjami. Ti otroci so marsikdaj prikrajšani za taka praznovanja, ki sem jih doživljala jaz in najini otroci. Tudi praznovanja rojstnih dni smo vedno izpeljali doma. Otroci si niso nikoli želeli praznovanj v velikih nakupovalnih središčih. So pa želeli aktivno sodelovati pri pripravi prigrizkov, peciva, obvezna je bila tudi torta. Poskrbeli so tudi za igrice. Odkar smo v svoji hiši, jim je najbolj zabavno obmetavanje z vodnimi balončki. Do solz se nasmejimo. Nam ni nikoli dolgčas. Vseh praznovanj se zelo veselimo.

BARBARA BAŠKOVIČ:

Praznike smo preživljali enako, kot jih preživljam danes, saj nisem še tako stara. Včasih mi je bilo bolj všeč, ko so otroci prišli na dom k slavljenju, da so spoznali družino. Ne strinjam se z vsakoletnim praznovanjem v nakupovalnih središčih. Enkrat za spremembo ja, vsako leto pa ne.

DARKO CUJNIK:

Včasih rojstnodnevna praznovanja niso bila kot danes. Ni bilo toliko bogastva. Mi smo hodili v

Ljubljano, da so otroci pri desetih letih prvič videli McDonald's. Jaz se ne spominjam, da bi kot otrok praznoval rojstne dneve.

MARJETKA FERKOLJ SMOLIČ:

Ko sem bila majhna, sem živela v Ljubljani. Tam smo pred vsakim novim letom šli na Rožnik. Odpravili smo se ob enajstih ali pol dvanajstih in se tam vsi zbrali. Pripravljen je bil program za otroke in starše. Kmalu po polnoči, ko so pripravili čudovit ognjemet na Rožniku (ogledali smo si tudi tistega na Ljubljanskem gradu), smo se odpravili domov. Včasih je bilo snega več in smo se sankali ob lučeh. Ko sem prišla v Novo mesto in z možem še nisva imela otrok, sva šla v mesto ali smučat. Zdaj, ko imava otroke (in so že

dovolj stari, da čujejo do polnoči), se z njimi odpraviva v mesto, kjer si ogledamo ognjemet in poslušamo glasbeno skupino. Potem se doma še malo usedemo, odigramo kakšno družabno igro, pogledamo kakšen film in se odpravimo spat.

NATAŠA VRANEŠIČ:

Kot otrok se spomnim, da smo praznovali rojstne dneve, praznovali smo tudi novo leto, državne praznike, prvi maj ... Za praznike in rojstne dneve smo bili vsi doma. Ker moja mama ni hodila v službo, smo bili tudi veliko z njo, ker ni bilo toliko obveznosti in krožkov, ko sem bila majhna. Bila sem veliko doma z družino. Veliko smo se pogovarjali, se zvečer igrali ... Za rojstne dneve smo dobivali manjše stvari. V naši družini je

bilo pet otrok in ni bilo veliko denarja. Dobili smo pač tisto, kar smo potrebovali, bolj uporabne stvari. Takih stvari sem bila vesela. Ko sem imela osemnajst let, mi je bil rojstni dan še posebej všeč. Ko sem bila mlada, so mi bili načini praznovanja všeč, všeč pa so mi tudi danes.

JOŽICA PLANTAN:

Zdi se mi, da so danes starejši veliko sami zase, včasih pa smo bili več skupaj. V družini smo se strašno veliko družili in praznovali skupaj. Preprosto, toda prijetno, domače, toplo. Srečen si vedno, ko ti pridejo voščit. Včasih smo imeli zelo skromna darila. Lepo je bilo že, če so te počastili. Še vedno mi ni za velika darila. Ni nujno, da je darilo veliko. Če imaš otroke, je najlepše, če ti kaj naredijo. Tudi vi lahko za tisti dan mamici kaj naredite ali ji pripravite kakšno presenečenje, ji kaj sami izdelate, kar je tudi zelo lepo. Praznovanje je najlepše, če je družinsko. Tudi danes starši najbrž ne puščajo otrok samih v nakupovalnih središčih. Sedaj tudi vrstniki veliko praznujete med seboj, takrat pa nismo. V glavnem smo praznovali z družino.

TOMAŽ KONCILIJA:

Ne vem, če sem že toliko star, da bi se poznala kakšna razlika med praznovanji. Ampak se mi zdi praznovanje danes veliko manj umirjeno kot včasih. Zdi se mi, da so si ljudje včasih vzeli čas za take stvari, danes pa so vsi bolj raztreseni zaradi služb. Zato ni časa, da bi se družina v miru zbrala in se veselila ter zabavala. Jaz sem takšen človek, ki ne mara praznovati rojstnih dni. Rad praznujem rojstne dneve drugih, svojega pa ne preveč. Nisem rad v središču pozornosti.

Uroš Topič, 6. c

OBIČAJI

Šranganje še ni propadlo

O tradicionalnem običaju, po katerem so ženina, ki je iz vasi odpeljal mlado dekle za ženo, vaški fantje „šrangali“, najbrž nimate pojma. Gre za že skoraj izumrlo navado, ki pa zlasti na vasi spet postaja aktualna. Ko se poroči „vaška“ deklina, je običaj, da ji lokalni fantje pripravijo „šrango“. Fantje so namreč odločeni, da punce ne dajo brez pogajanja z ženinom. Na določenem mestu v nevestini vasi postavijo vaški fantje šrango ali oviro. Na njej se ob branju ženitovanjskega pisma, ki je napisano v lepih verzih na pergamentni papir, pogajajo o višini odškodnine za nevesto oz. za njeno čuvanje v mladosti. Višina je običajno odvisna od premoženjskega stanja, običajno pa se o njej danes vsaj okvirno predhodno dogovorijo. Če se o ceni ne morejo zediniti ali ženina celo pobegne in se ne ustavi pri oviri, se fantje maščujejo in stresejo kup gnoja pred nevestino hišo. Zanimivo, kajne?!

Godovanja nekoč in danes

Godovanje sega v predantični in antični svet. Že takrat je marsikdo praznoval svoj rojstni dan, ki je bil posvečen kakšnemu božanstvu. Beseda god s svetniškim spominom nima nobene veze. God je pomenil tudi „pravi čas“, „dozor“, „prijetnost“, „všečnost“ in sploh praznik. Šele kasneje je začel pomeniti to, kar pomeni še danes. Godovanje danes pa pomeni praznovanje osebnega praznika

na dan, ko se koledar spominja svetnika, na čigar ime je bil nekdo krščen ali ima njegovo ime. Knjižno je god danes bolj dies lustricus (krstni dan) kot dies anniversarius (vsakoletni praznik). Tistemu, ki ima god, lahko pošljemo tudi pisno voščilo.

Jaz imam god 30. marca. Kaj pa vi, veste, kdaj ga imate? Če je odgovor negativen, datum lahko poiščete na kakšnem koledarju, in sicer po svojem krstnem imenu.

Kresovanje

Kresovanje se dogaja večkrat na leto. Pravo kresovanje, ki ga ljudje malo manj poznamo, pa se dogaja tisto noč, preden je sonce najvišje

na nebu, in to je 23. junija. Takrat je kresni večer in tudi rojstni dan Janeza Krstnika. Zato temu prazniku rečemo tudi šentjanževo, ivanje, ivanovo, janževo. Na to noč se ponavadi več ljudi zbere in nabira trsje, debla, suho travo. Kar naberejo, zložijo na poljubno velik kup. Nato zakurijo kres in tako se tam grejejo, plešejo in veselijo do jutranjih ur.

»O kresi se dan obesi!« je stara ljudska modrost in za kresno noč velja, da je najkrajša noč v letu, ko se naokoli podijo čarovnice, in noč, ko se ljudje lahko pogovarjajo z živalmi in celo z nadnaravnimi bitji. Stara slovenska ljudska pripoved pravi, da če se ti na kresno noč po nesreči nekam

zatakne praprotovo seme, lahko slišiš govoriti živali.

Amadeja

Sekanje pirhov

Sekanje pirhov je stara tradicija, ki se ohranja še danes. Je velikonočna šega, ki se vedno odvija na velikonočni ponedeljek. Gre za tekmovalstvo, pri katerem tekmovalci s kovanci ciljajo v pirhe z razdalje približno 1,40 metra. Vsak tekmovalec poskusi trikrat. Pri polnem zadetku, ko kovanec ostane v pirhu, tudi če ga obrnemo, tekmovalcu pripadata pirh in kovanec ter dobi 3 točke. Pri zadetku, ko kovanec izpade, če pirh obrnemo, mu pripadata 2 točki. Če kovanec zadene in poškoduje samo lupino ter se odbije, dobi tekmovalec 1 točko. Zgrešen met ne prinaša točk. Tekmovalci, ki si delijo prvo, drugo ali tretje mesto, gredo v finale in mečejo vsak po tri mete toliko časa, da se izkaže, kdo je najboljši. Taka so zdajšnja pravila, včasih pa so igrali le za zabavo in čim več kovancev je bilo v pirhu, toliko boljši si bil.

Lana

Krst konjev

Gre za običaj, ki poteka po vsej Sloveniji 26. decembra. Takrat je namreč štefanovo, sv. Štefan pa je zavetnik konjev. Praznujejo ga že več kot tristo let. In kako krst konjev poteka? Konjeniki, oblečeni v narodne noše, jahajo na konjih čez več vasi, vodilni pa drži zastavo. Ko pridejo do cerkve, jih župnik poskropi z vodo. Temu običaju se reče žegnjanje konj.

Ambrož

Kurentovanje

Slovenci imamo mnogo šeg in navad, ena najbolj znanih pa je gotovo kurentovanje. Le kdo še ni slišal za kurenta, ki veselo odganja zimo? Poslanstvo kurentov je predvsem preganjanje slabega in prinašanje dobrega. Kurent ali korant izhaja s Ptuijskega polja. Kurenti so oblečeni v kožuh, grozljivo živalsko masko z velikim nosom in izredno dolgim jezikom. Okoli pasu jim bingljajo kravji zvonci, s katerimi razgrajajo na karnevalih, v rokah pa držijo ježevko. Teža celotne oprave je 40 kilogramov. Za to je biti kurent tudi dokaj težka naloga. Kurenti so v preteklosti hodili od hiše do hiše in na polje posejali „repno seme“. Ta običaj je verjetno nastal zaradi kmetove želje po setvi. V zahvalo pa so gospodinje kurentu dale klobaso ali jajca. Če ne bi, bi to pomenilo slabo setev. Med pustnim časom je Slovenija polna karnevalov, na katerih nastopajo tudi kurenti. Da resnično opaziš čarobnost tega običaja, pa si ga moraš ogledati v živo.

Nik

Gregorjevo

Gregorjevo je povezano z zaljubljenici, saj pravijo, da se na ta dan ptički ženijo. Ta dan je 12. marec. Ko je veljal še stari julijanski koledar, je Gregor, znan kot prinašalec luči, godoval prav na prvi spomladanski dan, ko je navadno že toplo. Ta svetnik je bil v resnici Gregor Veliki, rojen okoli 540 v Rimu, in je veljal za idealnega papeža in cerkvenega učitelja. Vpeljal je nov koledar, ki ga uporabljamo še danes in se po njem imenuje gregorijanski. S to spremembo koledarja pa se je gregorjevo premaknilo nazaj, zato ga sedaj praznujemo 12. marca in ne na prvi koledarski spomladanski dan. Da se gregorjevo praznuje na god Gregorja, uradno ne drži, saj je Cerkev leta 1969 njegov god prenesla na 3. september, dan njegovega škofovskega posvečenja. Stari god, ki je dan njegove

smrti leta 604 v Rimu, je namreč padel na post, kar ni bilo najbolje. Na gregorjevo se ptički ženijo, kar pa ni povsem točno, saj se ženijo tudi na vincencijevo (22. jan.) in na valentinovo (14. feb.). Sv. Gregorij je zavetnik rudarjev, zidarjev, izdelovalcev gumbov in pozamen-tov (našitkov), zavetnik učen-jakov, učiteljev, študentov; pri-poročale so se mu žene za rodo-vitnost, pomagal je zoper kugo, predvsem pa je patron glasbe-nikov, pevcev, pevskih zborov ter zborovskega in koralnega petja. Proslavil se je namreč s tem, da je uredil cerkveno petje (gregori-janski koral). Upodabljajo ga na papeških oblačilih, pri sebi ima škofovsko palico, knjigo, pisalno pero ali goloba.

Šege ob gregorjevem

Kar nekaj zanimivih šeg izvira iz obrtniškega in delavskega sveta.

Kroparski kovači so nekoč na ta dan pustili delo v vigenjcih in odšli na »tičjo vohcet«. Daljši dan je pripomogel, da obrtnikom ni bilo več treba delati pri luči.

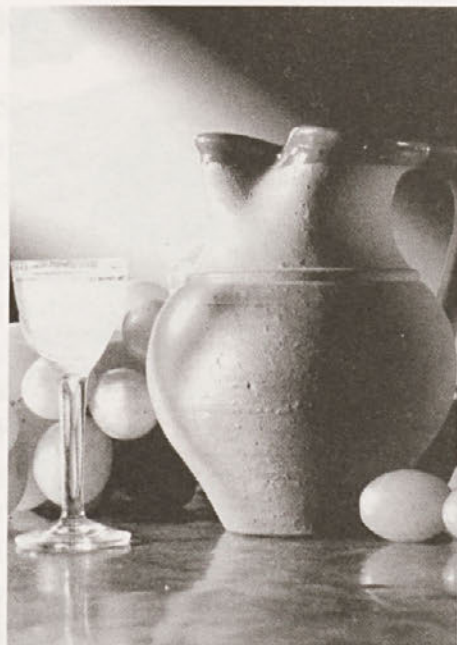
V Trzišču so čevljarji in drugi obrtniki zanesli »luč v vodo«. Zažgali so kres, v njem metle in jih vrteli v krogih in osmicah. Konec gorečih metel so zmetali v vodo. Drugi so naredili papirnate ladvice in vanje postavili več kratkih sveč, jih prižgali in ladvice spustili po vodi. Ko so sveče dogorele, se je dno ladvice vžgalo in potopilo. Še drugi so v stare peharje naložili oblance, oblite s smolo, in jih spuščali po vodi, češ naj voda odnese zoprno delo pri slabi razsvetljavi.

JURJEVANJE

ČE IZVZAMEMO VELIKO NOČ, JE JURJEVO V APRILU NAJBOLJ PRILJUBLJEN SLOVENSKE PRAZNIK, KI GA PRAZNUJEMO ŠE DANES. KER V TEM ČASU POZELENI NARAVA, JE JURJEVO VAŽEN PASTIRSKI PRAZNIK (APRIL SE V NEMČIJI IMENUJE PASTIRSKI MESEC, NA DANSKEM PA OVČJI), SAJ JE STARO SLOVENSKO IME ZA APRIL MALI TRAVEN.

JURIJ IZHAJA IZ LATINSKEGA IMENA GEORGIUS, TO PA KOT GRŠKO IME GEORGIOS POVEZUJEJO Z GRŠKO BESEDO, KI POMENI »POLJEDELEC, KMETOVALEC, VINOGRADNIK, VINIČAR«. NA SLOVENSKEM SE IME JURIJ V RAZLIČNIH OBLIKAH POJAVLJA ŽE OD 9. STOLETJA NAPREJ. V ZVEZI Z IMENOM JURIJ JE NASTALO VEČ BESED. NAREČNO SLOVENSKO JURIJEVŠAK POMENI MESEC APRIL, JURJEVICA JE ŠMARNICA, JURJEVKA JE KALUŽNICA ALI NARCISA, JUR, JURČEK JE NEKOLIKO OMEJEN, NERODEN ČLOVEK, JURJEVŠČINA PA JE NEKA POTOČNA RIBA.

Uroš

Martinovanje

Martinovo (11. november), ki zaključuje jesensko delo, je pri nas splošno priljubljen praznik, še posebej seveda zato, ker je povezano z vinom, slovensko nacionalno pijačo. Okrog tega dne se mošt spremeni v vino in to je gotovo dober izgovor za veselje in praznovanje; novo vino je treba na vsak način poskusiti, Martin pa odpre pipice na sodih ali kakor pravi semiška pesem:

*Pršu je, pršu sveti Martin,
on ga je krstil, jest ga bom pil.
Kume moj dragi, zdaj se napi,
dugo ga ne boš, zda se navži ...*

Šege in navade, ki se spletajo okrog martinovega, se ujemajo z ljudskim rekom, da je martinovo »jesenski pust«. V vinskih deželah se je, kot je splošno znano, goski za martinovo pridružilo vino, ki prav ta čas dozori. Povezava z martinovim je rodila legendo, da je sv. Martin spremenil vodo v vino kot Kristus v Kani galilejski. Podobne predstave imajo še posebej Francozi. Tudi pri nas poznamo tisto slavno: *Vino pije sveti Martin, voda naj pa žene mlin!*

V Slovenskih goricah so šli fantje na martinovo vino iskat z rešetom. Hodili so ob cesti in iskali, dokler niso našli steklenic z vinom, ki so jih prej nalašč nastavili.

Sveti Martin

In kdo je sploh bil znameniti sv. Martin? Konstantinov milanski odlok iz leta 313 je dal kristjanom svobodo in enakopravnost s pogani. Takrat je cerkev začela z nekaznovano misijonarsko dejavnostjo in širila svoje poslanstvo. Na Zahodu so to delo najbolje opravili trije veliki možje: modri Ambrozij v Italiji, bistri in razgledani Avgustin v Afriki in preprosti, a neomajno zvesti borilec sveti Martin v Galiji, sedanji Franciji. Prva dva sta zapustila svoje spise, Martin pa ničesar. Zaradi svoje posebne pobožnosti, izredne skromnosti, ljubezni in strogega življenja se je izredno priljubil ljudstvu, zato so se kmalu okrog njega in njegovega življenja spletle številne legende. Krščansko izročilo je tako kakor njemu pelo hvalo le še Antonu Puščavniku in Miklavžu Dobrotniku.

Uroš

VRAŽEVERJE V SLOVENIJI

KAJ PA VI STORITE, ČE VAM ČRNA MAČKA PREKRIŽA POT?!

Vraže so nekaj, v kar danes verjamejo le še redki ljudje. Prenašale so se iz roda v rod z ustnim izročilom, nekaj pa jih je tudi zapisanih. Večina vraž izvira iz časa antike. V novejšem času se pojavljajo tako imenovana verižna pisma po internetu, ki so neke vrste sodobne vraže.

Če sova skovika, pravijo, da bo nekdo umrl.

Kdor prvi prižge peč v hiši, bo prvi umrl.

Če ti črna mačka prečka pot, moraš pljuniti trikrat čez levo ramo, če ne, naj bi se ti zgodila nesreča.

Če razbiješ ogledalo, te čaka sedem let nesreče.

VRAŽE O ŠTEVILIH

Ljudje so verjeli, da imajo največjo moč števila od ena do deset ter število trinajst.

1 – Za človeka, ki se je rodil prvega v mesecu, pravijo, da bo srečen, ni pa dobro imeti enice za hišno številko.

2 – Tudi dvojke ni dobro imeti za hišno številko, saj je to »ženska« številka in zato nestabilna. Veliko »dvojkarjev« naj bi imelo sposobnost prerokovanja ali jasnovidnosti.

3 – Naj bi bila najbolj priljubljena številka in naj bi imela največjo moč.

VRAŽE O POSAMEZNIH DNEVIH

Tepežni dan (28. december)

Tepežni dan je takrat, ko otroci tepežkajo odrasle; tepežkanje je v navadi med božičnimi in novoletnimi prazniki.

Sv. Mihael (29. september)

Po vseh slovenskih krajih je znano, da sv. Mihael na ta dan duše tehta.

Sv. Filip in Jakob (1. maj)

Če je na dan sv. Filipa in Jakoba sončno vreme, tega dne svetnika z vinom polivajo, če pa dežuje, ga z blatom omahajo.

Štirideset mučenikov (10. marec)

Po vsej Sloveniji vedo: kakršno bo vreme ta dan, bo še vsaj štirideset dni.

SREČNI IN NESREČNI DNEVI V TEDNU

NEDELJA: Na Gorenjskem so verjeli, da bo otrok, rojen na nedeljo, srečen. Nekateri Slovenci menijo: »Kdor si v nedeljo striže nohte, bo cel teden nesrečen.«

PONEDELJEK: Večini Slovencev je ponedeljek čisto navaden dan – ni srečen, vendar tudi ni nesrečen. Korošcem pa je ponedeljek ugoden za poroko.

TOREK: Je nesrečen dan predvsem za mnoge Štajerce. V Štovenjcih pri Gornji Radgoni so pravili: »Kateri hlapec ali dekla nastopi službo v torek, ne bo služil leta.«

SREDA: Nekaterim Slovincem je sreda neugoden, slab dan! Dan za sečnjo drevja.

ČETRTEK: Slovincem je četrtek povsem navaden dan.

PETEK: Vsem Slovincem je petek na splošno nesrečen dan. Skoraj vsi v Sloveniji verjamejo, da se ob petkih nihče rad ne odpravi na daljšo pot.

SOBOTA: Po Sloveniji verjamejo, da torklja kaznuje le tiste predice, ki predejo pozno v noč.

Zle čarovnice prežijo na nevesto predvsem na hišnem pragu. Ko so v prejšnjih časih prišli svatje na nevestin dom po nevesto, so jim iz hiše poslali najprej eno ali dve našemljeni starki, ki naj bi prestregle napade čarovnic. Tudi na ženinovem domu je bilo za nevesto nevarno. Če bi se spotaknila ob prag, bi čarovnice planile nanjo, zato ženin nevesto še danes prenese čez prag novega doma.

K zakonski sreči je lahko pomagal bršljan: »Ako dene mlada žena beršljanovo perje prvo noč svojega zakona pod vzglavnik, da *mož* ne zapazi, ostane dolgo mlada in njen *mož* zmeraj zdrav.« Bršljan

je simbol veselja, moči in zdravja. Tudi svatje nekdanj niso pozabljali na bršljan. Dajali so ga mladoporočencem - za srečo mladi družini!

Prijatelji novoporočenca še danes zasipajo z žitnim zrnjem ali rižem, zato da bi zla bitja planila na zrnje in ne na mladoporočenca.

Že starodavna poganska praznovanja sredi zime so vključevala verovanja v demone, sile plodnosti in rodovitnosti, ljudje pa so verovali v moč mladega zelenja in že decembra z njim okrasili svoje domove, da bi bilo naslednje leto uspešno. Božična drevesca in novoletne jelke, okraševanje hiš z zimzelenom, bodiko, bršljanom in venčkom iz vej so ostanki teh pradedavnih kultur.

Stara navada je, da smo ob polnoči vsi kar najbolj hrupni, kajti trušč bo menda pregnal vse hudobne duhove in negativne energije s starim letom vred. Vendar vsi vemo, da je to le vraža, zato le ne bodite preveč hrupni, saj boste potem še vse leto uživali mir z svojim ljubljencem.

Aleš Zupančič, 6. a

TINA DOVIČ:

KULTURNE IN JEZIKOVNE RAZLIKE LAHKO PREMOSTIMO

Na naši šoli se poleg slovenskih otrok izobražujejo tudi učenci s Kosova. V tej številki Najče smo posvetili del tudi tem učencem, da bi lahko primerjali njihovo in našo kulturo ter se s tem kaj naučili. Potrebno se nam zdi spoznati še izkušnje priseljenih ljudi in njihove poglede na našo družbo, da bi jim lahko še bolj pomagali. O vsem tem sem se pogovarjala s Tino Dovič.

Zakaj so priseljenci prišli prav v Slovenijo?

Priseljeni učenci oziroma še pred tem njihovi očetje so v Slovenijo prišli zaradi dela, zaposlitve, pravimo jim ekonomski migranti. Na Kosovu, od koder prihaja večina priseljenih učencev naše šole, možnosti za zaposlitev ni veliko, delo pa je slabo plačano. Prav gotovo je eden od razlogov za množične selitve ljudi albanske narodnosti s Kosova tudi politična negotovost.

Na drugi strani v Sloveniji nimamo dovolj ljudi, ki bi želeli delati v gradbeništvu in opravljati tako težka dela, kot je npr. gradnja avtocest na petek in svetek, v mrazu in hudi vročini, zato že desetletja »uvažamo« delavce, predvsem iz nekaterih republik nekdanje Jugoslavije.

Katere so najpogostejše težave teh otrok ob selitvi in prihodu v šolo?

Priseljenim učencem veliko težavo predstavlja novo jezikovno okolje. Ob prihodu na našo osnovno šolo ti otroci praviloma ne razumejo slovenskega jezika. S preselitvijo za

seboj pustijo vse svoje prijatelje, sorodnike, šolo, dom ... Lahko si predstavljate, da jim ni lahko. Vse to si morajo učenci »zgraditi« na novo in pri tem jim želimo pomagati. Na šoli imamo tri jezikovne tečaje slovenskega jezika, v popoldanskem času pa večina otrok obiskuje Društvo za razvijanje prostovoljnega dela, kjer jim med drugim pomagajo pri učenju in domačih nalogah. V preteklih mesecih smo na naši osnovni šoli sprejeli nekaj smernic, za katere upamo, da bodo v pomoč otrokom, da bi se ti čim bolje počutili v novem okolju. Sicer pa je našim prizadevanjem, da bi premostili stiske, ki jih ob selitvi doživljajo, v veliko pomoč Bukurie, naša asistentka za albanski jezik.

Kako se njihove družine razlikujejo od naših?

Morda največja razlika v primerjavi s sodobnimi slovenskimi družinami, kjer sta vlogi matere in očeta precej bolj izenačeni, je izrazita patriarhalnost družin albanskih priseljenecv: medtem ko oče dela, preživlja številno družino, je usmerjen navzven in komunicira z okoljem, se mati posveča skrbi za otroke, gospodinjstvu in se večinoma zadržuje doma. Družina vsem pomeni veliko, pomembne odločitve, kot je poroka, sprejemajo skupaj. Nenavadno za nas je, da se je posameznik sposoben odreči lastnim interesom in željam, da bi ustregel staršem.

Se dobro počutijo v naši družbi ali vam povejo za veliko nesporazumov z vrstniki?

Dobro počutje je v veliki meri povezano z občutkom sprejetosti, varnosti. Mislim, da smo na naši šoli dovolj veliki, da lahko premostimo kulturne in jezikovne razlike med nami. Za počutje priseljenih otrok smo odgovorni vsi, seveda pa tudi oni sami. Prepričana sem, da lahko prav vsak od vas sošolcev in ostalih učencev z majhnimi pozornostmi, kot so povabilo k igri, pomoč pri nalogi, včasih le prijazna gesta ali nasmeh, ogromno prispeva k njihovemu boljšemu počutju.

Julija Gačnik

POLONA ČARF:

V NOVO MESTO ME JE PRIPELJALA LJUBEZEN ...

Polona Čarf sicer ni nov obraz na naši šoli, prav pa je, da jo kljub temu malo bolje spoznamo, saj je ona tista, ki nam pomaga pri poklicni orientaciji, letos pa je tudi vodja šolskega parlamenta.

Kdo sploh je Polona Čarf?

Polona Čarf sem socialna pedagoginja ter šolska svetovalna delavka na osnovni šoli Grm. To bi bila uradna predstavitev, drugače pa sem mamica, žena, na nek način tudi učiteljica.

Kaj Vas je pripeljalo v Novo mesto?

V Novo mesto me je, poetično rečeno, pripeljala ljubezen. Moj mož je Novomeščan, zaradi tega razloga sem se preselila v Novo mesto.

Kaj menite o učencih na naši šoli?

Učenci na šoli so razigrani, veseli, poredni, pridni, takšni kot tudi na

vseh drugih šolah. Lahko rečem, da sem vesela, saj imam občutek, da smo tako učenci kot učitelji povezani in da vsi skupaj dobro sodelujemo.

Kakšno je delo socialne delavke in vodje parlamenta?

Delo v šolski svetovalni službi je večplastno. To pomeni, da se ukvarjam z različnimi stvarmi. Zadolžena sem za predmetno stopnjo, torej se ukvarjam z učenci od 6. do 9. razreda. Sem izvajalka poklicne orientacije, kar pomeni, da učencem v devetem razredu pomagam pri zbiranju informacij ter pri vseh ostalih dejavnostih, ki vplivajo na odločitev za poklic,

prav tako pa tudi pri samem vpisu v izbrano srednjo šolo. Pri svojem delu se v različnih okoliščinah srečujem z mnogimi veselimi pa tudi žalostnimi trenutki. Učencem skušam pomagati, ne le pri učenju, pač pa tudi pri različnih stiskah, ki se v obdobju pubertete, se pravi v obdobju predmetne stopnje, že začnejo pojavljati. Večkrat narava težav zahteva hkratno delo tako z učenci kot tudi z učitelji, vodstvom šole in pa starši. Glede vodje šolskega parlamenta pa naj povem, da sem bila predlagana za mentorico šolskega parlamenta, učenci pa so me potrdili. Ker to delo opravljam prvo leto, še nimam prav veliko izkušenj, o katerih bi lahko govorila. Zanimivo mi je predvsem zato, ker se na sklicih šolskega parlamenta pogovarjamo o stvareh in temah, ki so bistvene za vas, učence. Vi sami daste pobude. Letošnja tema šolskega parlamenta sta zabava in prosti čas.

Vam je delo, ki ga opravljate, všeč?

Da, zelo. Moram reči, da je moje delo velikokrat težko in precej psihično naporno, vendar je v naši stroki to pogosto. Toda delo me zelo izpolnjuje, preprosto si ne znam predstavljati, da bi v življenju počela kaj drugega.

Ste si že od nekdaj želeli postati to, kar ste sedaj?

Da, na nek način. Tudi če bi se zdaj odločala za poklic, nimam druge želje. Ne morem si predstavljati, da bi se odločila za kaj drugega.

Lana, Ema

ILIRJANA ZOGAJ:

POGREŠAM SORODNIKE IN SVOJ DOM ...

Ilirjana Zogaj je učenka 8. b razreda in moja sošolka. V Slovenijo je prišla pred štirimi leti in se nam pridružila v tretjem razredu. Ima dva brata in se je zelo dobro prilagodila našemu načinu življenja. Njen najljubši predmet je matematika, ki ji gre dobro od rok. Trenira košarko in tudi pleše. V veselje ji je tudi petje, zato je nastopila na naši šolski prireditvi Korajža velja.

Koliko časa si že v Sloveniji in kaj iz rodnega kraja najbolj pogrešaš?

V Sloveniji sem že štiri leta. S Kosova pa najbolj pogrešam prijatelje, stare starše ... Najbolj sorodnike in svoj dom.

Kako si se naučila govoriti slovensko? Se ti zdi naš jezik težak, težji od angleščine?

Hodila sem v DRPD (Društvo za razvijanje prostovoljnega dela), v šoli pa so mi pomagali učitelji in socialni delavci. Slovenščina je težak jezik, vendar se ga navadiš, če tudi živiš v Sloveniji. Angleščina se mi zdi težja, ker besede zapisujejo drugače, kot jih izgovarjajo.

Kako bi primerjala življenje v Sloveniji z življenjem na Kosovu?

Na Kosovu sem se lažje učila, ker sem govorila v svojem jeziku in sem več razumela. Med Slovenci se počutim enako dobro kot na Kosovu, vendar sem bila tam raje.

Kako se po tvojem mnenju razlikujejo vaše družine od slovenskih?

Na Kosovu imajo raje sinove kot hčere, starši tudi težje dobijo zaposlitev. Razlika je tudi, da se otroci, ko dopolnijo osemnajst let ali se poročijo, ne odselijo, ampak živijo skupaj s starši.

Kako se počutiš na naši šoli?

Med sošolci v razredu se počutim kar dobro, saj me je večina dobro sprejela. Tudi učitelji so prijazni, saj so nam, ko smo prišli s Kosova, veliko pomagali.

Videla sem, da zelo lepo plešeš. Mi lahko poveš kaj več o tem oz. o vaši folklorni skupini?

V folklorni skupini plešemo naše narodne ples. V njej lahko plešejo vsi, stari in mladi, kdor pač zna. Plešemo v narodni noši. Skupina se imenuje Dardanet.

Hvala, ker vas zanima, kako se počutimo med vami.

Julija Gačnik, 8. b

KULTURNI DAN

Še posebej pozorno so predstavo spremljali učenci, ki sodelujejo v nastajajoči gledališki predstavi grškega teatra. Premiera Odraščanja Jadrana Grma se približuje in mesec marec, ko bodo gledališčniki spet stopili na oder, se hitro približuje.

Ada Stegnar

22. januarja so se učenci 8. razreda odpravili v Ljubljano po kulturna doživetja. V Narodni galeriji so si ogledali stalno zbirko del slovenskih slikarjev, ki so nastala v slovenskem prostoru v času od 13. do 20. stoletja. Posebno doživetje je zagotovila gledališka predstava Igralec v Cankarjevem domu. Učenci so v duhovitem, kvalitetnem igranju spremljali razvoj gledališča in igralčeve igre. Tako so lahko doživeli drobec grške dramatike, Shakespeareove tragedije, commedie dell'arte in značilnosti igre sodobnega časa.

NAJ KNJIGE NAŠIH UČITELJEV

V ponedeljek, 22. oktobra, je bil **mednarodni dan šolskih knjižnic**. Za vas smo učitelje povprašali o njihovih najljubših knjigah iz osnovnošolskih dni. Vas zanima, kaj so povedali?

- Vanja Jakše:* Ljudske pravljice
- Sonja Čibej:* Pod svobodnim soncem, Ko zorijo jagode
- Branko Šuster:* Vinetou
- Jožica Plantan:* Ko zorijo jagode
- Branka Moškon:* Lupinica
- Tomaž Koncilija:* Najlepše antične pripovedke
- Zdenka Mahnič:* Stella Termogen
- Lili Mavsar:* Mravljinček Ferdinand
- Andreja Spudič:* Pika Nogavička
- Irena Može:* Mojca pokraculja, Ko zorijo jagode
- Alenka Dakič:* Klicali so me Leni, Ljubezen
- Fanika Dragan:* Modra ptica

Aleš Zupančič

KAJ BEREMO GRMČANI?

Daisy Meadows je avtorica trenutno najbolj branih knjig med bralci na razredni stopnji. Gre za zbirko **MAVRICNE VILE**, v kateri je izšlo že 9 knjig. Nestrpno pričakujemo naslednjo knjigo z naslovom: **Patricija, vetrna vila**.

Thomas Brezina je avtor zbirke **Novohlačniki**. Novohlačniki so dobri prijatelji, ki so se spoznali na prireditvi novih hlač, kjer so bili tudi izžrebanci natečaja. Že v prvi knjigi se Novohlačniki zapletejo z nevarnim primerom, kjer ...

Zbirka **Novohlačniki** je ena iz med najbolj branih zbirk na predmetni stopnji.

Med najbolj branimi knjigami na predmetni stopnji so še **Kafe klub**, **Pozor – samo za plavalce**, **Soba nočne more ...**

In kaj knjižničarka Alenka Dakić meni o našem branju in zanimanju za knjige?

»Na razredni stopnji je zelo veliko zanimanje za branje knjig. Še posebno učenci 3., 4. in 5. razreda pridno berejo. V višjih razredih si učenci izposojajo knjige za domače

branje, bralno značko in knjige po svoji izbiri. Zanimanje za branje je zadovoljivo, mogoče pa učenci premalo izbirajo zahtevnejše branje. Kdor bere, ne dolgočasi sebe in drugih.«

Tone Pavček:

Branje

Brati pomeni početi podvige.

Brati je možno marsikaj.

Recimo: grozdje in fige in knjige in med brati še kaj.

Brati je nasploh enostavno.

Črke hrustaš kot zalogaj.

Teže pa je, a tudi bolj slavno, brati pravilno in hitro nazaj.

A nazaj se daleč ne pride.

Pravo branje le dalje in dalje gre.

Aleš Zupančič

Knjige, ki so še popularne na razredni stopnji, pa so: **Grozni Gašper**, **Anica**, **Mini**, **Kapitan Gatnik**, **Milo Strašilo ...**

ZNAK ŠOLSKE KNJIŽNICE

22. oktobra 2007 se je v knjižnici začel natečaj za znak naše šolske knjižnice. V knjižnico je prispelo 30 risb, izmed katerih je naša strokovna komisija izbrala 6 tistih, ki so ustrezale naslednjim kriterijem: izvirnosti, izvedbi in kvaliteti.

Strokovno komisijo so sestavljali: Branko Šuster, Nina Kranjec in Alenka Dakić. Učenci smo potem teden dni oddajali glasove za znak, ki nam je bil najbolj všeč.

Za znak knjižnice je bila izbrana risba, ki sta jo prispevali Manca Gričar in Anja Kos iz 8. a.

Aleš Zupančič

M a l a N A J Č A

UČENCI 1. A SO RAZMIŠLJALI, KAJ JE PRAZNOVANJE ...

- ROJSTNI DAN IN NOVO LETO. (FILIP)
- DA SE SLADKAM. (GRETA)
- DA KOGA KAM POVABIŠ IN MU DAŠ VABILO. (PATRICIJA)
- TORTA, ROJSTNI DAN ALI GOD. (REBEKA, MANCA, KATJA, JAN O., URŠA, BENJAMIN, LUKA)
- TO JE ZABAVA. (DAVID)
- ROJSTNI DAN, DA KDO PRIDE NA OBISK. (NEJA)
- DA IMAŠ ROJSTNI DAN. (ZALA, MARUŠA, SINJA)
- VELIKO DARIL, OBISK PRIJATELJEV, BABI IN MAMI MI SPEČETA ČOKOLADNO TORTO, DEDI MI DA DENAR. (TJAŠA)
- DA JEMO TORTO IN DRUGI PRINESEJO DARILA. (MIHA)
- DA PRAZNUJEŠ ROJSTNI DAN IN SE ZABAVAŠ. (JAŠA)
- DA PRIDEJO MIKLAVŽ, BOŽIČEK IN DEDEK MRIZ IN MI PRINESEJO DARILA. (GAŠPER)
- ZABAVA, KO SE IGRAMO. (ARNE)
- DA JE TAKRAT BOŽIČ. (LUKA, JAN B.)
- BAJRAM, ROJSTNI DAN, NOVO LETO. (FITORE)

USTVARJALNE DELAVNICE IN ČAJANKA V 1. A

Pred božično-novoletnimi prazniki smo povabili starše, babice in dedke na čajanko. Pokazali smo jim, kaj smo se v šoli že naučili. Zbrali smo se v četrtek, 6. decembra. Ta dan nam je tudi sv. Miklavž prinesel bonbone, orehe, čokolado in nalepke.

Najprej smo se predstavili z deklamacijo pesmice Zajček zobke brusi. Se jo želite naučiti tudi vi?

*Zajček zobke brusi
na debeli repi,
da bili bi močni,
da bili bi lepi.*

*Da ne bo težko mu
priti čez ograde,
kadar zima pride
in beli sneg zapade.*

*Plotec bo preglodal,
na senik bo šinil
in na toplem čakal,
da bo sneg izginil.*

Zaigrali smo rusko pravljico Zajček in repa in pokazali, kaj je pravo prijateljstvo. Kadar je zima huda in je zelo mrzlo, živali težko najdejo hrano, zato si med seboj pomagajo. Skupaj s starši, babicami in dedki smo zapeli še slovensko ljudsko pesem Rasla je jelka.

Ustvarjali smo tudi v delavnicah. Iz papirja in slanega testa smo oblikovali snežake. Z njimi smo okrasili razred. Naredili smo zanimive voščilnice iz das mase.

Ob zaključku smo se še posladkali s piškoti in bonboni in uživali ob toplem čaju.

Učiteljica: Nataša Obran
Vzgojiteljica: Nataša Vranešič

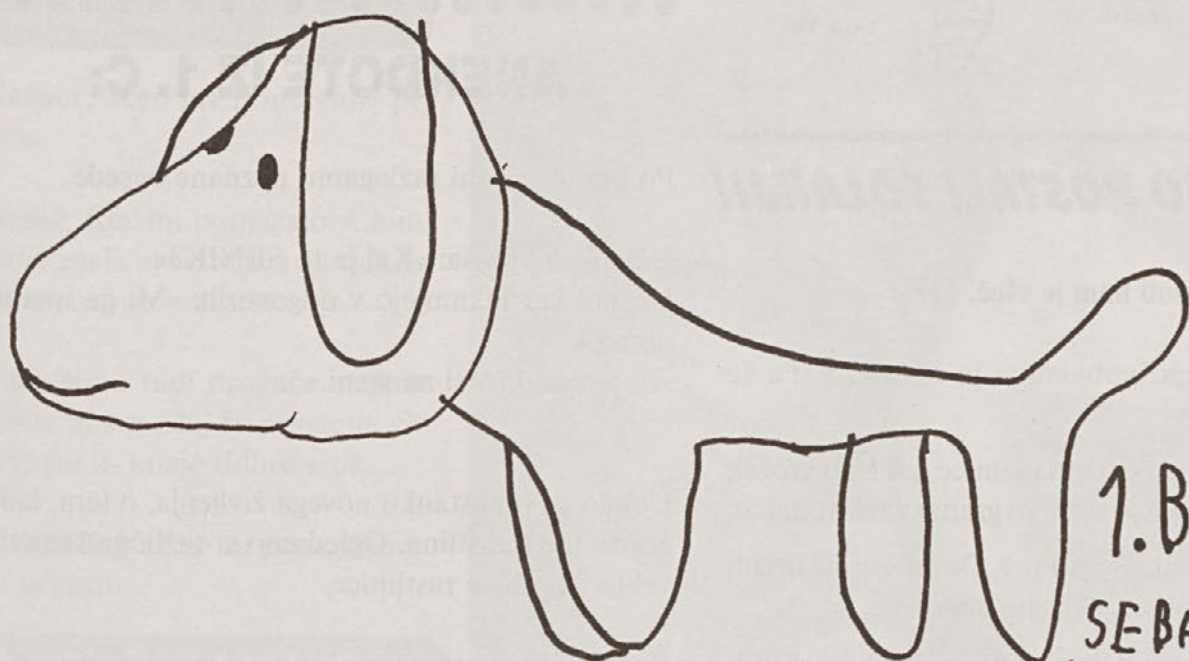
MOJ ROJSTNI DAN

ROJSTNI DAN SEM PRAZNOVALA DOMA. POVABILA SEM PRIJATELJICE. NAJBOLJ VŠEČ SO MI BILI COPATI. PRINESLA MI JIH JE GRETA. IMELA SEM DVE TORTI. ČOKOLADNO IN JAGODNO.

Maruša Štor, 1. A

MOJA NAJLJUBŠA ŽIVAL
JE PES

1.B
SEBASTJAN
PRUS

SNEŽENI MOŽ

Nekoč je živel fantek z imenom Matic. Imel je snežaka Jana. Bila sta velika prijatelja. Ko je zapadel prvi sneg, se je snežak začel topiti, saj je bil čaroben. In ni ga bilo več.

Mitja, 1. C

Matic je bil zelo žalosten. Odpravil se je delat novega. Ko je naredil prvo kepo, se mu je takoj podrla.

Jernej, 1. C

Matic razmišlja. Morda je pa sneg premehak. Odšel je na njivo za hišo. Morda je tam boljši sneg. Skoraj mu je uspelo. Sestavil je snežaka. A ko mu je hotel dati metlo, se je sesul.

Marko Majstorovič, 1. C

Poskusil je znova. Ni šlo. Nato je šel do gore, kjer je našel sneg, iz katerega je naredil prvega snežaka. Odnesel ga je čarovniku. Ta je sneg začaral v snežaka in ga oživel. Matic je tako dobil novega prijatelja, snežaka. Odšla sta domov in se skupaj igrala.

Mitja, 1. C

ANEKDOTE IZ 1. C:

Po branju pesmi razlagamo neznane besede.

Učiteljica vpraša: »Kaj je to SENIK?«

Učenci kar tekmujejo v odgovorih: »Mi ga imamo doma.«

»To je ura, ki visi na steni.« ...

Učimo se o nastanku novega življenja, o tem, kako zraste nova rastlina. Ogledamo si različna semena, velike in mlade rastlinice.

Vzgojiteljica vpraša: »No, kaj potem zraste iz semen?«

Učenec pohiti z odgovorom: »GOSENICA!!!«

LETOS SMO POSTALI ŠOLARJI!

V šoli nam je všeč, ker:

Vid, 1. c: Je lepo pobarvana in okrašena. Pa še učimo se lahko.

Lan, 1. c: Imam tako lepo učilnico, pa lego krožek imamo. Najbolj mi je všeč, ko gremo v telovadnico.

Altin, 1. c: Se lahko igram z Domnom in imam veliko prijateljev ter prijazne učiteljice.

Kim, 1. c: Všeč mi je, ker vsi vedo, kako mi je ime.

Tim, 1. c: Najlepše je na ploščadi.

UTRINKI IN MISLI PRIJATELJSKIH RAZREDOV

7. c: Zakaj hodim v 1. c, moj prijateljski razred?

Anja: V prvem razredu se zabavam in rada otrokom pomagam pri delu. Občutek imam, da me imajo radi.

Lina: Rada grem, ker se z učenci družimo in jim lahko pomagam.

Tilen: Rad pomagam učiteljici, ker se mi smili.

Nina Halilović Pavlin: Ker imam rada otroke, ker te ti otroci sprejmejo z odprtimi rokami.

Lora: Ker mi je pomoč mlajšim všeč, ker me imajo radi, pa še zabavam se obenem.

Sabina: Ker imam rada otroke.

1. c: Zakaj rad/-a vidim, da pridejo učenci iz prijateljskega razreda, 7. c?

Gašper: Ker mi pomagajo pri delu.

Jernej: Ker mi pomagajo. Če mi kdo nagaja in učiteljica ne vidi, ga oni opozorijo namesto nje.

Tim: Nino tudi drugače večkrat vidim in sva zdaj že prijatelja. So prijazni in imajo dobro srce.

Marko Kajs: Ker mi pomagajo in so prijazni.

Pa še nekaj fotk prijateljskih razredov:

VESELI DECEMBER V 1. C

Decembra se vedno dogaja kup zanimivih stvari. V šoli nam je bilo najbolj všeč, ko smo pekli piškote in ko so nam starši prišli pomagat krasiti našo učilnico. Naučili smo se delati limonado, pripraviti praznični pogrinjek ... Z veseljem vsak dan odpiramo tudi adventne vrečke, saj je v njih vedno kaj zanimivega. Oh, ja! Pa pojemo tudi radi in predvsem veliko, ker to dobro zna tudi naša vzgojiteljica. Komaj čakamo naslednji december!

KATERI PRAZNIK NAJRAJE PRAZNUJEJO UČENCI 2. A IN ZAKAJ?

Špela: Božič, ker dobim darila in pada sneg.

Staša: Novo leto, ker gremo v mesto in gledamo ognjemet.

Anže: Božič, ker okrasimo smreko in dobim darila.

Ciril: Miklavževanje, ker dolgo čujem, veliko je luči, sanjam pa o tem, da skupaj z Miklavžem dostavljam darila.

Gregor: Martinovo, ker se mošt spremeni v vino. Vina ne smem piti, pijem samo sladek mošt.

Sara: Poroko, ker se je poročil moj očka in je bilo čudovito. Dobila sem tudi dve novi polsestrični.

Luka: Božič, ker rad gledam sneg in se veselim daril.

Ema: Poroko, ker s poroko pridejo dojenčki, na poroki pa je veselo, ker se zbere veliko sorodnikov.

Žiga: Božič, ker z mamico postaviva snežaka in dobim darila.

Žan: Novo leto, ker je toliko luči in rakete so vsepovsod.

Timon: Božič, ker mi bo Božiček nekaj prinesel, ko mu bom napisal pismo.

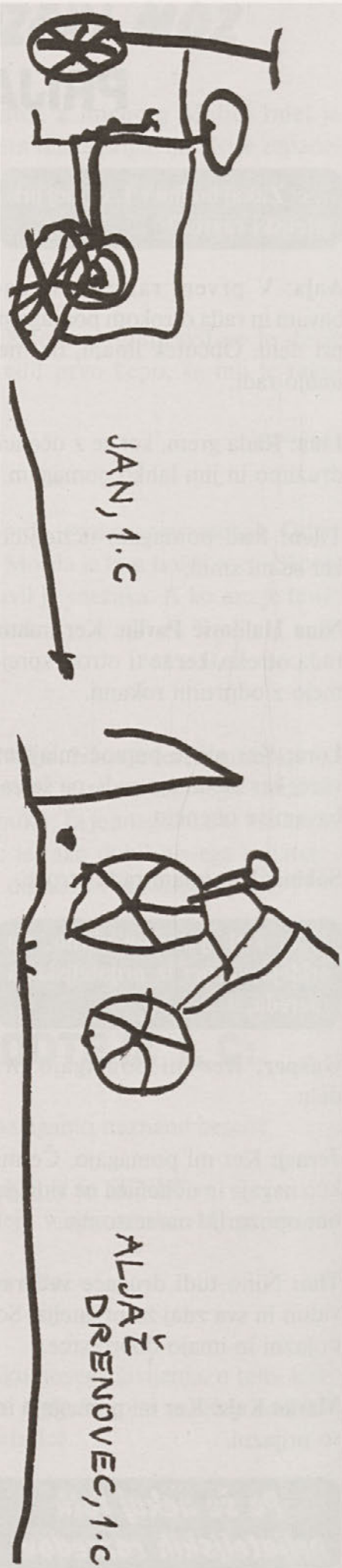
Filip: Božič, ker Božiček prinese darila, postavimo snežaka, po zraku pa letijo rakete in vsi ljudje so zelo veseli.

Jana J.: Novo leto, ker so povsod rakete, ki pokajo in razsvetljujejo mesto.

Gašper: Rad praznujem zimo, ker bo pozimi moja mamica rodila dojenčka.

Denis: Miklavža, ker mi kaj lepega prinese, zunaj pa je sneg.

David: Božič mi je bolj všeč kot rojstni dan, ker za božič dobim darila, ki si jih zaželim, za rojstni dan pa mi gostje prinesejo darila, ki jih sami izberejo in mi včasih niso všeč.

Kristijan: Novo leto, ker lahko dolgo čujem ter poslušam in gledam rakete.

Mija: Veseli december, ker pišem pisma Miklavžu, Božičku in dedku Mrazu.

Nika: Božič, ker okrasimo smreko.

Jaka: Miklavža, ker mi prinese, kar si zaželim.

Rok: Veseli december, ker nam dobri možje prinesejo darila, z mamico pa greva v cerkev, kjer tudi dobim darila. Na mostu so luči, v zraku pa rakete.

Jana T.: Rojstni dan, ker gremo s prijatelji na igrišče in se igramo različne igre.

GODOVANJE

V 2.a razredu smo izvedli star slovenski ljudski običaj, ki se imenuje godovanje, nekateri pa mu pravijo tudi romplanje.

Po nekaterih slovenskih vaseh je bilo godovanje v začetku prejšnjega stoletja zelo pomemben praznik, celo pomembnejši kot praznovanje rojstnega dne. Z njim so ljudje obeležili dan, ko se je na koledarju pojavilo njihovo ime. Praznovanje pa je potekalo na predvečer praznika. Po drugi svetovni vojni je praznovanje skoraj zamrlo, proti koncu prejšnjega stoletja pa so ljudje običaj po nekaterih vaseh spet obudili.

Na praznovanje slavljenec nikoli ne vabi, ampak ga sovaščani presenetijo, tako da nikoli ne ve, kdo bo prišel, koliko ljudi bo prišlo, niti ob kateri uri bodo romplači prišli. Ponavadi se zberejo, ko pade mrak. Seveda pa pričakuje, da bodo prišli in se na to dobro pripravi.

Pred slavljenčevo hišo trikrat zaigrajo na preprosta, doma narejena glasbila. Večkrat se jim pridruži še muzikant z diatonično harmoniko. Vmes gostje na ves glas vriskajo. Ko tretjič zaigrajo, gostitelj iz hiše prinese vrč z vinom, s katerim pogosti prišleke. Slavljencu voščijo za njegov praznik in mu izročijo tradicionalno pleteno mlečno štruco. Nato godovanec povabi romplače v hišo, kjer jim postreže domače klobase, domačo salamo, domači kruh, potico in druge dobrote. Gostje slavljencu izrekajo zdravico in pojejo slovenske ljudske

pesmi. Če zaigra harmonika, pa tudi veselo zaplešejo.

Učenci 2. a in 2. c so v projektu Godovanje zelo uživali, saj so pri svojih babicah z veseljem poiskali stara oblačila, stare pokrovke, kuhalnice, orglice in druga ljudska glasbila. Klobaso in domačo štruco kruha so s slastjo pojedli. Nekateri so prešerno zavriskali, ob zvokih slovenske domače glasbe pa so se veselo zavrteli. V vrčih za vino pa, seveda, ni bilo vino, ampak malinovec.

Na zdravje!

Liljana Mavsar

ZAJČJA IZŠTEVANKA

*Mi imamo zajčka Didelčka
in palčka Fidelčka.
Palček nam izgine,
Fidelček pa vpije.*

Luka Klemenčič, 2. a

NAŠ NOVI SOŠOLEC

Dobili smo novega sošolca. Ime mu je Timon. Je prijazen in vesel. Rad pomaga in ne nagaja. Sva dobra prijatelja.

Ciril Cerovšek, 2. a

UGANKE

Je rdeča in dehteča,
ko jo primeš,
te pa zbode.
Kaj je to?
(vrtnica)

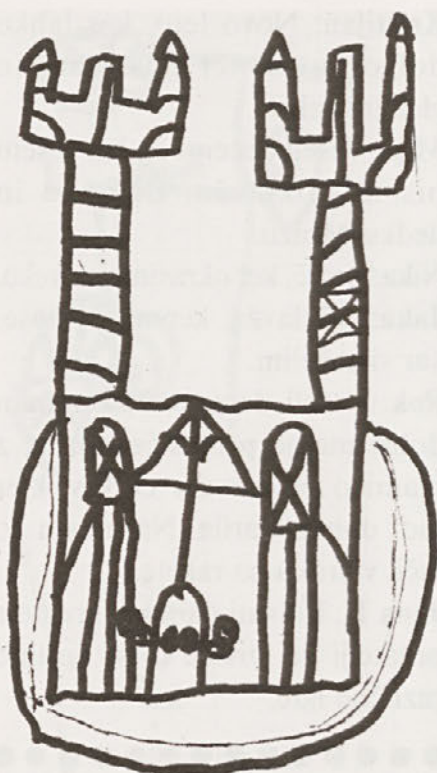
Je požrešen mali stvor
in je barvice ...
Kaj je to?
(šilček)

Zelena glava,
trdo telo,
rdeči gumbi,
kaj je to?
(jablana)

Ciril Cerovšek, 2. a

V omari visi in obleke drži.
Kaj je to?
(obešalnik)

Žan Hočevar in Ciril Cerovšek, 2. a

MARTIN, 2 B

2. B V KNJIŽNICI

Učenci 2. b razreda smo vzeli puščice in šli v šolsko knjižnico. Knjižničarka nam je prebrala dve pravljici, eno o Miklavžu, drugo o Božičku. Nato smo se pogovarjali o treh možeh, ki nas bodo v decembru obiskali. Na koncu nam je knjižničarka podarila majhne zvončke za srečo in kartončke, iz katerih bomo izdelali čestitke.

Po prihodu nazaj v razred nam je učiteljica Irena privezala zvončke na volno, mi pa smo si jih poveznili okoli vratu.

Potem smo šli delat nalogo. Narisali smo junake svoje najljubše pravljice, ki smo jo slišali v knjižnici.

Vsi se veselimo decembra, ko nas bodo obiskali trije možje in nas obdarovali.

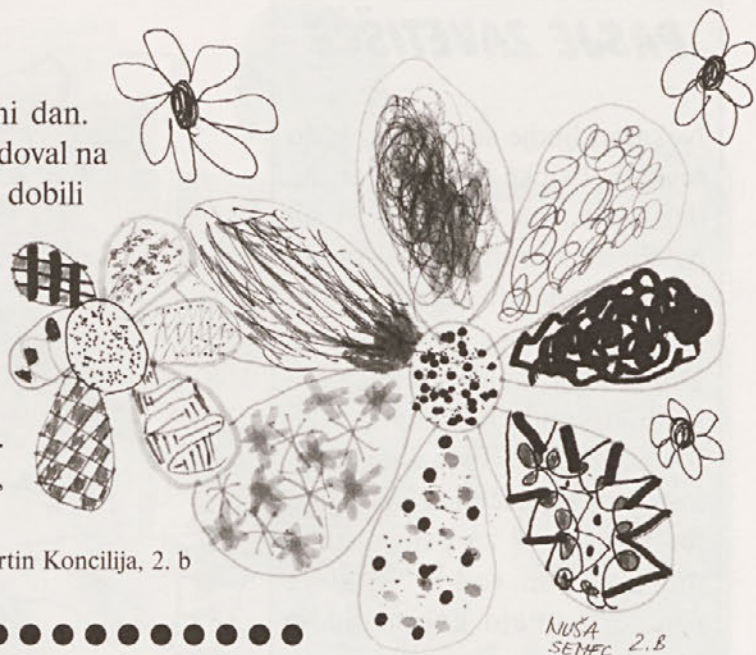
Kaja Lipej, 2. b

GODOVANJE

V starih časih je bil god bolj pomemben kot rojstni dan. Starši so otroka poimenovali kar po svetniku, ki je godoval na tisti dan, ko so ga nesli h krstu. Včasih za god niso dobili torte niti daril. Pač pa so prijatelji romplali pod oknom z lonci, pokrovkami in kuhalnicami.

Ime mi je Martin. Moj zavetnik je Anton Martin Slomšek. Godujem septembra. Novembra pa še enkrat praznujem, ko sveti Martin iz mošta dela vin. Takrat mami speče račko in povabimo sorodnike, da se skupaj poveselimo.

Martin Koncilija, 2. b

KAJ JE STARO IN KAJ NE

Kdo je star, vem zagotovo, saj imam doma dedka, starega 92 let, in babico, staro 86 let.

Pri pouku smo raziskovali življenje včasih, pa tudi doma smo uporabili najrazličnejše vire informacij. Jaz sem svojo nalogo opravila zelo temeljito. Pogovorila sem se z babico in mamičo, brskala po svetovnem spletu in iskala po kleti, da bi našla stare predmete.

Moj dedek mi je posodil 80 let staro žepno uro, babica pa svojo poročno fotografijo.

Tudi moji sošolci so bili pridni. Matic Kastelic je prinesel dedkov fotoaparata iz 2. svetovne vojne, Martin 100 let staro fotografijo, Klemen je prinesel krplice, Katja zelo staro podkev, Tinara stare dolarje, Kaja nakovalo, Matej babičino zapestnico, Tim in Dorin pa staro knjigo in fotografije, Filip likalnik in še kaj bi se lahko nabralo.

V razredu smo pripravili razstavo in poročali, kaj smo izvedeli doma.

Res so včasih zanimivo živeli!

Nuša Semec, 2. b

TUDI V 2. B PRAZNUJEMO ...

Prav posebno nam je lepo, kadar v našem razredu kdo praznuje rojstni dan. Takrat prinese v šolo sladkarije in pijačo in nam tako popestri delovni dan.

Iskreno mu voščimo, zapojemo pesmico, zaželimo vse najboljše in se skupaj poveselimo.

Slavljenec določi prijatelja, ki mu pomaga deliti dobrate. Ponosna sem, kadar sem to lahko jaz. Sladkarije pravično razdelimo in ob klepetu pojemo.

Pazimo, da po praznovanju lepo uredimo razred, razvrstimo smeti in za domačo nalogo za slavljenca narišemo slikico. Učiteljica Irena zapiše voščilo in slike spne v mapo. Tako ima vsak učenec 2. b lep spomin na svoj rojstni dan.

Nuša Semec, 2. b

PASJE ZAVETIŠČE

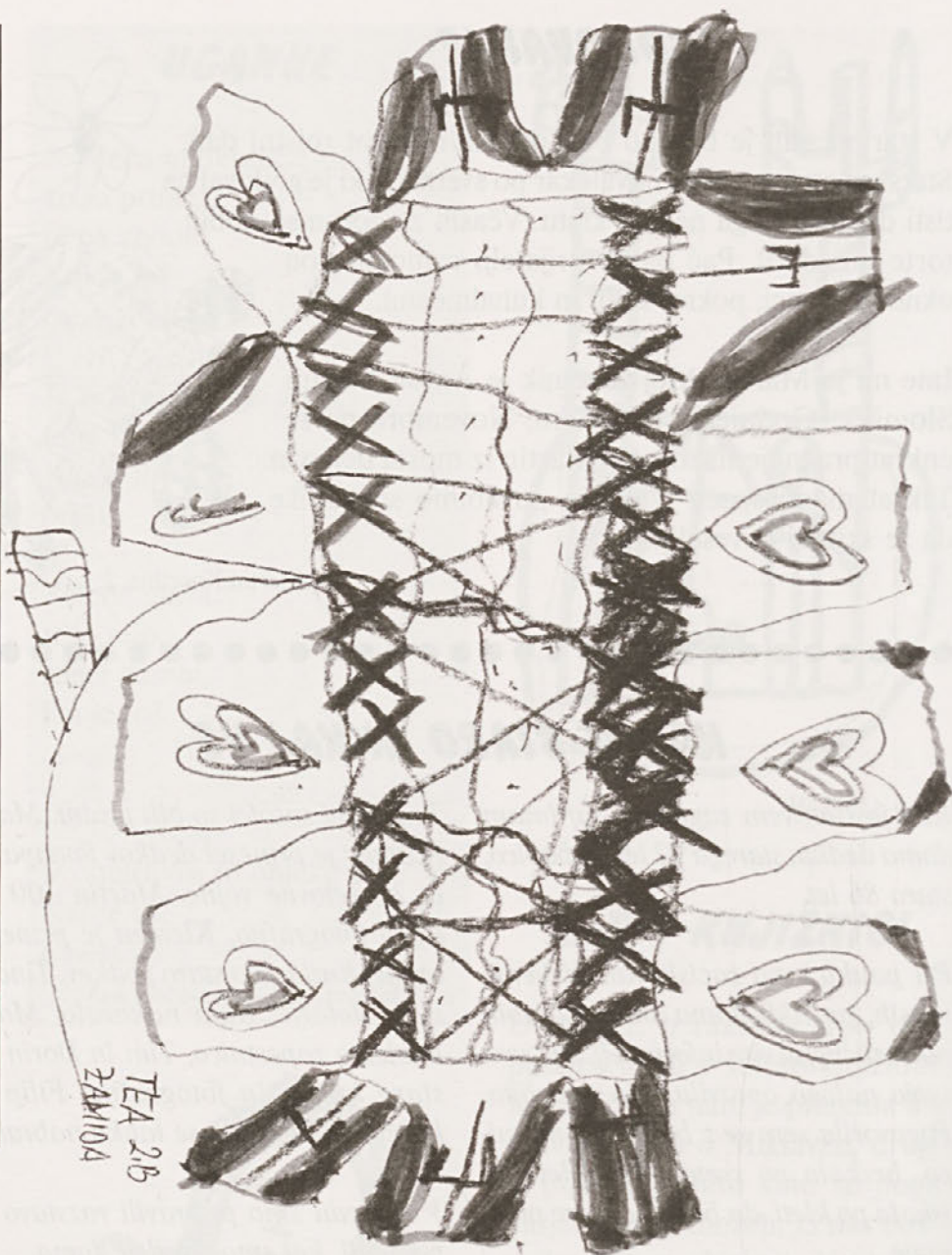
Nekateri ljudje so s psički grdo ravnali. Psičke so dali ven na dež, šli so na morje in so jih pustili brez hrane in vode, topli so jih s palico in zapustili.

Dobri ljudje, ki jih skrbi za psičke in jih imajo radi, so zgradili pasje zavetišče. To je dom za žalostne in zapuščene živali. Tam imajo prostor za psičke, dajo jim hrano in vodo. Nekatere psičke vzamejo kakšni ljudje tudi domov in zanje skrbijo.

Učenci naše šole smo zbrali hrano za pasje zavetišče. Zbrali smo zelo veliko hrane, pasje briketke, čokolade, piškotke in podobno.

Želimo si, da bi bilo psičkom lepo in da bi jim bila hrana dobra.

Klemen Blatnik, 2. b

ČUDNA TELOVADBA

UČENCI 2. B NE SKRIBIMO LE ZA ZDRAVO TELO PRI ŠPORTNI VZGOJI. TEMVEČ DELOVNI DAN ZAČENJAMO S TELOVADBO ZA MOŽGANE. NE VERJAMETE? PA JE RES!

TO POČNEMO ZATO:

- KER KO SI VELIK, ZNAŠ DOBRO RAZMIŠLJATI IN KO DELAŠ S ŠTEVILKAMI, LAHKO MNOGO BOLJE RAČUNAŠ. (Klemen)
- DA LAŽJE RAZMIŠLJAM IN BOLJE POSLUŠAM. (Filip)
- DA SMO BOLJ PRIDNI IN BOLJ POSLUŠAMO. (Vita, Jan)
- KER SO DOBRE, ZABAVNE IN BOLJE MISLIM. (Zara, Kristjan, Tea)
- SE BOLJE SKONCENTRIRAM. SEM BOLJ UMIRJEN. (Dorin)
- SE LAŽJE IN BOLJE PRIPRAVIMO NA DELO, DA UMIRJENO DELAMO, SMO BOLJ SPROŠČENI. (Timi)
- ČE JE NE DELAŠ, SE TEŽJE UČIŠ, ČE TELOVADIŠ Z MOŽGANI, SI STVARI LAŽJE ZAPOMNIŠ. (Matej)
- DA BOLJE RAZMIŠLJAMO IN LAŽJE BEREMO. (Matic K.)
- DA SE UMIRIMO, KER NAM VAJE POMAGAJO PRI DELU. (Martin)
- DA SMO DRUG DO DRUGEGA BOLJ PRIJAZNI IN STRPNI. (Kaja)
- KER SO ZDRAVE ZA TELO. (Nuša, Tinara, Maša)

- **DA DOBRO SLIŠIMO. DA NE NAGAJAMO. DA NISMO HUDOBNI DO ŽIVALI IN DA SMO PRIJAZNI DO LJUDI.**
(Katja)

- **DA BOLJE VIDIMO IN SLIŠIMO. DA NE GOVORIMO KAR V TRI DNI MED POUKOM. DA SI VEČ ZAPOMNIMO. DA SMO BOLJ PRIPRAVLJENI NA POMEMBNE STVARI. DA NE MOTIMO DRUGIH. KO DELAMO. DA SMO BOLJ PAMETNI.**
(Luka)

IN KAJ BOMO DELALI V SREDO?

Tudi tokrat smo učenci 2. b zvedavo spraševali svojo učiteljico Ireno, kakšno likovno nalogo nam je tokrat pripravila.

Ko smo izvedeli, da bomo izdelali maske, si nismo predstavljali, kako zahtevna, a zanimiva naloga nas čaka. Doma smo razmišljali, katero žival ali glavo človeka bomo izdelali, in pripravili potrebščine. Pravzaprav nismo potrebovali nič posebnega: lepilo, karton in časopisni papir, vse ostalo smo imeli že v šoli. Prinesli smo najrazličnejše slikanice in enciklopedije, v katerih smo si natančno ogledali obliko glave, ušes in oči, pa tudi barve dlake ali kože, s katero smo glavo kasneje pobarvali.

Najprej smo iz časopisnega papirja oblikovali glavo in jo nalepili na karton. Lahko si predstavljate, kakšen je bil razred po končanem delu. Kamor si pogledal, povsod časopisni ostanki. Še huje je bilo naslednji dan, ko smo maske premazali z lepilom. Svoja delovna mesta in sebe smo sicer zaščitili, a zmešnjava je bila neizbežna.

Učiteljica Irena se je vsakič, ko je bil razred brezhibno pospravljen, oddahnila in naredila veliko kljuko OPRAVLJENO.

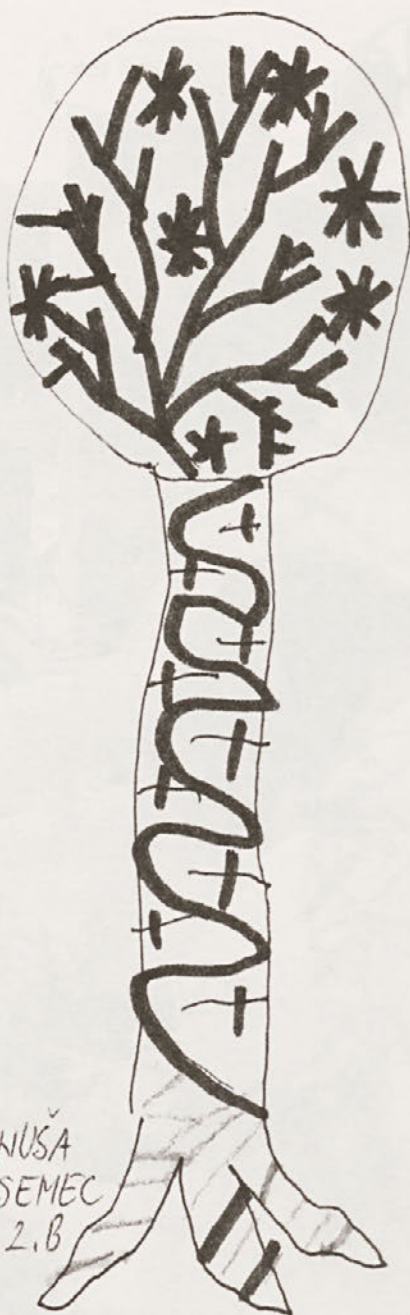
Premazane maske so se sušile in strdile preko sobote in nedelje.

Ponovno smo listali po knjigah in si v spomin priklicali barve in posebnosti posamezne živali. Pri poslikavi smo morali biti natančnejši in ustvarjalni, saj smo želeli narediti zanimive in prepoznavne maske. Srečni in ponosni smo si ogledovali prva dokončana dela in bili s svojimi izdelki izjemno zadovoljni.

Učiteljica je na hodniku pripravila razstavo, z veseljem pa smo opazovali učence in učitelje, ki so si z zanimanjem ogledovali naše delo in iskali najlepšo masko.

S ponosom smo razstavo predstavili svojim staršem, dedkom in babicam, sedaj pa vsako jutro lahko pomahamo svojim papirnatim prijateljem, saj bodo še kar nekaj časa krasili hodnik naše šole.

Učenci 2. B in učiteljica Irena Strasberger

UČENCI 2. B VAM PREDSTAVLJAMO SVOJE NAJLJUBŠE PRAZNIKE

MOJ NAJLJUBŠI PRAZNIK JE ...

PUST:

- KER SE TAKO PRAZNUJE, DA SEM SREČEN IN SE ZABAVAM. (KLEMEN)
- KER SE LAHKO NAŠEMIM, KER SE VELIKO ZABAVAM, PLEŠEM. (MATEJ)
- KER POJEMO RAZLIČNE PESMI IN Z NJIMI ODGANJAMO ZIMO.
- KER SE PREOBLEČEM IN GREMO NA POHOD. (MATIC Š.)
- KER SE SPREMENIM V NEKOGA, KDOR V RESNICI NISEM. (NUŠA)

NOVO LETO:

- KER LAHKO ČUJEM DO JUTRA. (ZARA)
- TAKRAT IMA BABI ROJSTNI DAN IN VELIKO PRAZNUJEMO. OBIŠČETA NAS TUDI TETA IN STRIC. (VITA)
- KER TAKRAT Z MAMICO DELAVA POTICO. (MAŠA)

BOŽIČ:

- KER JE V TEM ČASU TUDI MOJ ROJSTNI DAN. LEPO MI JE TUDI, KER

**TAKRAT PADA SNEG IN PRIHAJA
BOŽIČEK. (DORIN)**

MOJ ROJSTNI DAN:

- KER SE ZABAVAM IN NAM JE LEPO,
KO MI VSI ČESTITAJO. (TIM)
- KER OD PRIJATELJEV DOBIM DARILA,
KER TUDI V ŠOLO PRINESEM SLAD-
KARIJE IN KER PRIREJAM ZABAVO.
(MARTIN)

NOČ ČAROVNIC:

- KER SE OBLEČEM V KOSTUM, KER
TAKRAT ŠIVAMO PAJKOVO MREŽO IN
KER SMO LETOS TO PRAZNOVALI TUDI
V ŠOLI. (MATIC K.)
- KER SMO NA TA DAN NAREDILI VELIKO
ČAROVNICO IN DELALI ČAROVNIŠKE
KLOBUKE. (KAJA)

MATERINSKI DAN:

- KER TAKRAT Z MAMICO ZAPLEŠEM.
(ANA)

GODOVANJE, ROMPLANJE:

- KER NAM TAKRAT POD OKNI
IGRAJO NA TROBENTO IN
SO TAKO GLASNI, DA S
SESTRICO NE SLIŠIVA
RISANKE. TAKRAT IMA-
MO VELIKO GOSTOV, KI
VES ČAS POJEJO IN
ROPOTAJO PO LON-
CIH. (KATJA)

**DAN SPOMINA NA
MRTVE:**

- KER TAKRAT RAD PRIŽI-
GAM SVEČKE. (LUKA)
- KER S STARŠI SKUPAJ HODIMO
PO POKOPALIŠČU, KER RAD OBIŠ-
ČEM GROB MOJEGA DEDKA IN MU
PRIŽGEM SVEČKO. (KRISTJAN)

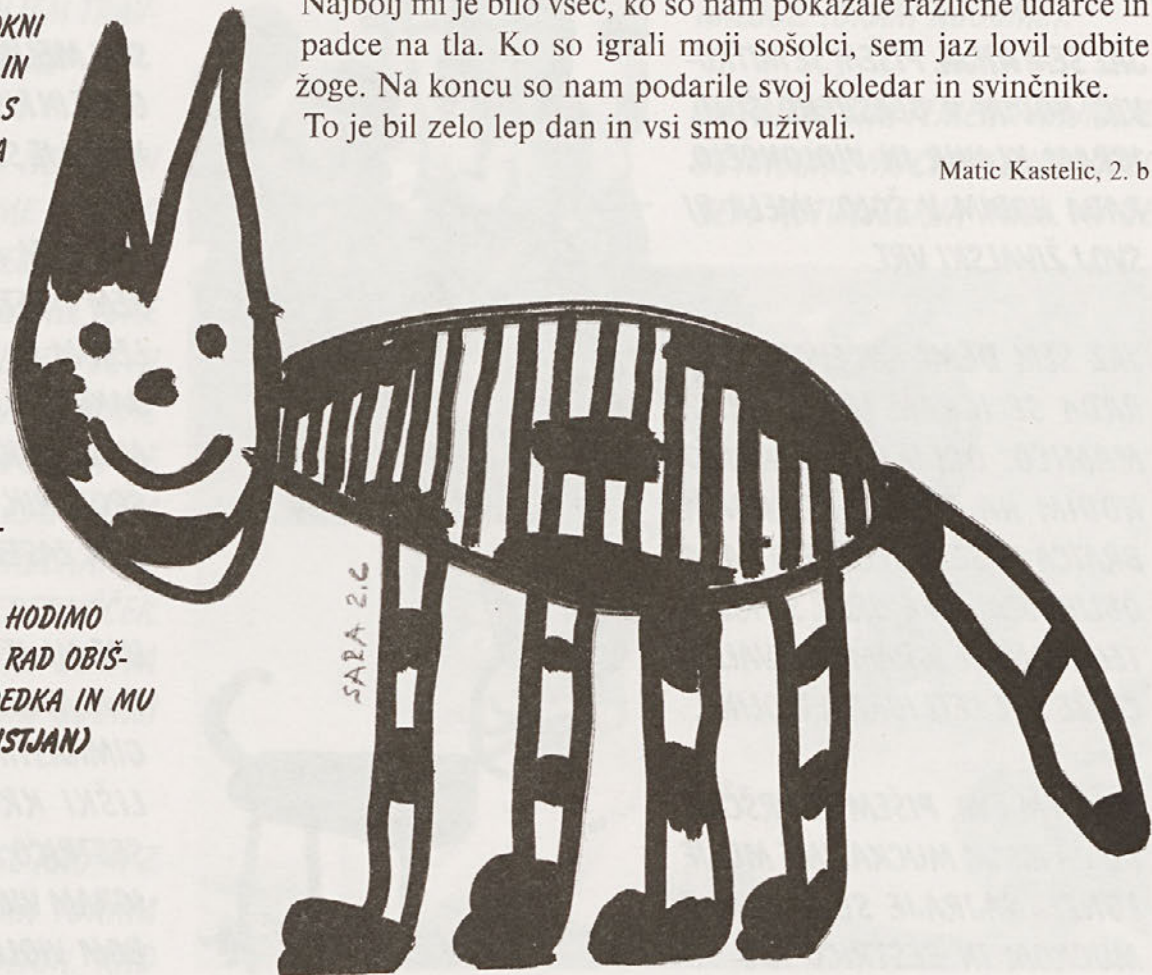

ZANIMIV OBISK

V petek so nas pri športni vzgoji obiskale igralke ženskega odbojkar-
skega kluba TPV iz Novega mesta. Pokazale so nam, kako se igra
odbojka, razložile so nam pravila igranja in pokazale opremo. Za
igranje odbojke potrebujemo: majico in kratke hlače, ščitnike, posebno
žogo in športne copate.

Najbolj mi je bilo všeč, ko so nam pokazale različne udarce in
padce na tla. Ko so igrali moji sošolci, sem jaz lovil odbite
žoge. Na koncu so nam podarile svoj koledar in svinčnike.
To je bil zelo lep dan in vsi smo uživali.

Matic Kastelic, 2. b

2. C SE PREDSTAVI

IME MI JE NIKI. STARA SEM SEDEM LET. RADA SE IGRAM Z BARBIKAMI. ZELO LEPO OBLIKUJEM IN RIŠEM. RADA POMAĞAM VSEM V DRUŽINI IN RAZREDU. RADA HODIM V ŠOLO.

JAZ SEM ANJA. PIŠEM SE URBAS. HODIM NA GLEDALIŠKI KROŽEK. RADA SE IGRAM Z BRATCEM ALJOŠO. RADA PIŠEM IN BEREM KNJIGE. ZNAM ZELO DOBRO KOLESARITI.

JAZ SEM SARA LETIČ. HODIM NA GLEDALIŠKI KROŽEK. KER RADA IGRAM. BILA BI SRNICA ALI KONJICEK. UKVARJAM SE Z GIMNASTIKO. S SESTRICO TANJO SE RADA IGRAM MIKADO.

JAZ SEM ANJA. PIŠEM SE MITROVIČ. HODIM V GLASBENO ŠOLO. IGRAM KLAVIR IN VIOLONČELO. RADA HODIM V ŠOLO. IMELA BI SVOJ ŽIVALSKI VRT.

JAZ SEM DEMI HOČEVAR. ZELO RADA SE IGRAM IN RIŠEM. Z MAMICO, OČIJEV IN BABICO HODIM NA SPREHODE. IMAM BRATCA IN SESTRICO. ZELO RADA OBLIKUJEM IZ PAPIRJA. S PRIJATELJICAMI SE IGRAM SKRIVALNICE. ŽE DVE LETI IGRAM VIOLINO.

JAZ SEM EVA. PIŠEM SE VRŠČAJ. DOMA IMAM MUCKA. IME MU JE FONZI. NAJRAJE SE IGRAM Z MUCKOM IN SESTRICO IDO, KI

HODI V TRETJI RAZRED. Z MAMICO IN OČIJEV PEČEM PIŠKOTE.

SEM ALJAŽ DRENOVEC. NAJRAJE HODIM NA ANGLEŠKI KROŽEK. RAD SE IGRAM Z AVTOMOBILČKI.

SEM MELIKA. RADA OBLIKUJEM IZ GLINE IN RIŠEM. RADA IMAM ŽIVALI. NAJRAJE SE IGRAM Z BRATCEM.

JAZ SEM ALJAŽ OMRZEL. STAR SEM 7 LET. RAD SE VOZIM S KOLESOM IN SE IGRAM Z BRATCEM JAKOBOM. ŽE BEREM IN PIŠEM MALE TISKANE ČRKE. SEM DOBER ŠPORTNIK. NA ŠOLSKEM KROSU SEM ZASEDEL TRETJE MESTO.

IME MI JE ANA. NAJBOLJŠA SEM V PLAVANJU. UKVARJAM SE Z GIMNASTIKO. HODIM NA GLEDALIŠKI KROŽEK. DOMA IMAM SESTRICO NEŽO IN MUČO PIKO. IGRAM VIOLINO. KO BOM VELIKA, BOM VIOLINISTKA.

IME MI JE EVA. PIŠEM SE BRUDAR. RADA SE IGRAM Z ANO. RADA POMAGAM MAMICI POMIVATI POSODO. HODIM NA SPREHODE. PRI PRIJATELJIH SE IGRAM S KUŽKOM.

IMENUJEM SE KRISTIJAN KAVŠEK. STAR SEM 7 LET. RAD SE IGRAM Z BRATCEM JAKO. Z BABICO POSPRAVLJAM SOBO IN PODSTREŠJE. IMAM PRIJATELJA JANA. Z MAMICO RAD HODIM V TRGOVINO. RAD PLEŠEM. KMALU BI BIL RAD VELIK. DA BOM LAHKO HODIL V SLUŽBO.

JAZ SEM URŠKA KUNSTEK. Z MAMICO RADA KUHAM JUHE. NAJRAJE BOŽAM MUCO MICO. JE ČRNA. TREBUŠČEK IMA PA BEL. IMAM KUŽKA RUNA. Z NJIM SE SPREHAJAM PO BLIŽNJEM TRAVNIKU. OBOŽUJEM KONJE.

IME MI JE ANDRAŽ. NEKATERI SOŠOLCI IN SOSEDJE ME KLIČEJO ANDRO. ZELO HITRO TEČEM. NAJRAJE SE IGRAM DRUŽABNE IGRE MONOPOLI. ČLOVEK NE JEZI SE IN ŠAH. RAZMIŠLJAM. DA BI HODIL V GLASBENO ŠOLO. UČIL BI SE IRSKO GLASBO IN PLESE. IMAM MAČKO PO IMENU SREČKA. JE ŽENSKEGA SPOLA. TREBUŠČEK IMA RJAVO-BEL. SKOTILA JE DVA MLADIČKA. KI SMO JIH ODDALI NA KMETIJO.

SEM JAN ŠERE. RAD SE IGRAM Z AVTOMOBILČKI. DOMA IGRAM IGRICE NA PLAY STATION. RAD

DELAM NALOGE. NAJRAJE TEČEM. ZELO SEM SREČEN. KO ME OBIŠČEJO MOJI PRIJATELJI. UŽIVAM. KO SLIKAM S ČOPIČI. RAD IMAM SVOJE PRIJATELJE. MED SEBOJ SI POSOJAMO AVTOMOBILČKE.

IME MI JE ROK ROZMAN. NAJRAJE SE IGRAM Z AVTOMOBILČKI. MOJI PRIJATELJI SO JAN. ALJAŽ DRENOVEC IN KRISTIJAN. IMAM BRATCA NIKA. IZ LEGO KOCK SESTAVLJAM HIŠE, AVTOMOBILE, BAGER, TOVORNJAKE IN VILIČARJE. NAJRAJE SEM DOMA.

PIŠEM SE ELVIS RUSTEMI. STAR SEM 8 LET. Z BRATCEM ELTONOM IN BRATRANCEM IGRAM PLAY STATION. DOMA RAD GLEDAM FILME IN SE VOZIM S KOLESOM. RAD RAČUNAM IN REŠUJEM NALOGE. IGRAM NOGOMET.

IME MI JE TIM TEMENT. NAJRAJE SE IGRAM Z MUCKOM LUKO. IMEL SEM ROTVAJLERJA NIKA. KI JE

BIL STAR 11 LET. NEKEGA DNE NI MOGEL VEČ VSTATI, ZATO SMO GA PELJALI K VETERINARJU. NIK JE UMRL. BIL SEM ŽALOSTEN.

SEM VALON MUSTAFI. S SOŠOLCI SE V IGRALNEM KOTIČKU RAD IGRAM Z AVTOMOBILČKI. HODIM NA PRAVLJIČNI, GLEDALIŠKI IN ŠPORTNI KROŽEK. SEM DOBER ŠPORTNIK. IGRAM NOGOMET.

JAZ SEM LUKA KASTELIC. RAD SE IGRAM Z LEGO KOCKAMI. RAD SKAČEM V DALJINO, ZATO HODIM K ŠPORTNEMU KROŽKU. IGRAM KLARINET. VADIM VSAK DAN ENO URO. VELIKO IN RAD NASTOPAM. NASTOPAL SEM V ŠOLI IN NA OTVORITVI NOVE OBČINE. RAD BI BIL NAJBOLJŠI KLARINETIST.

.....

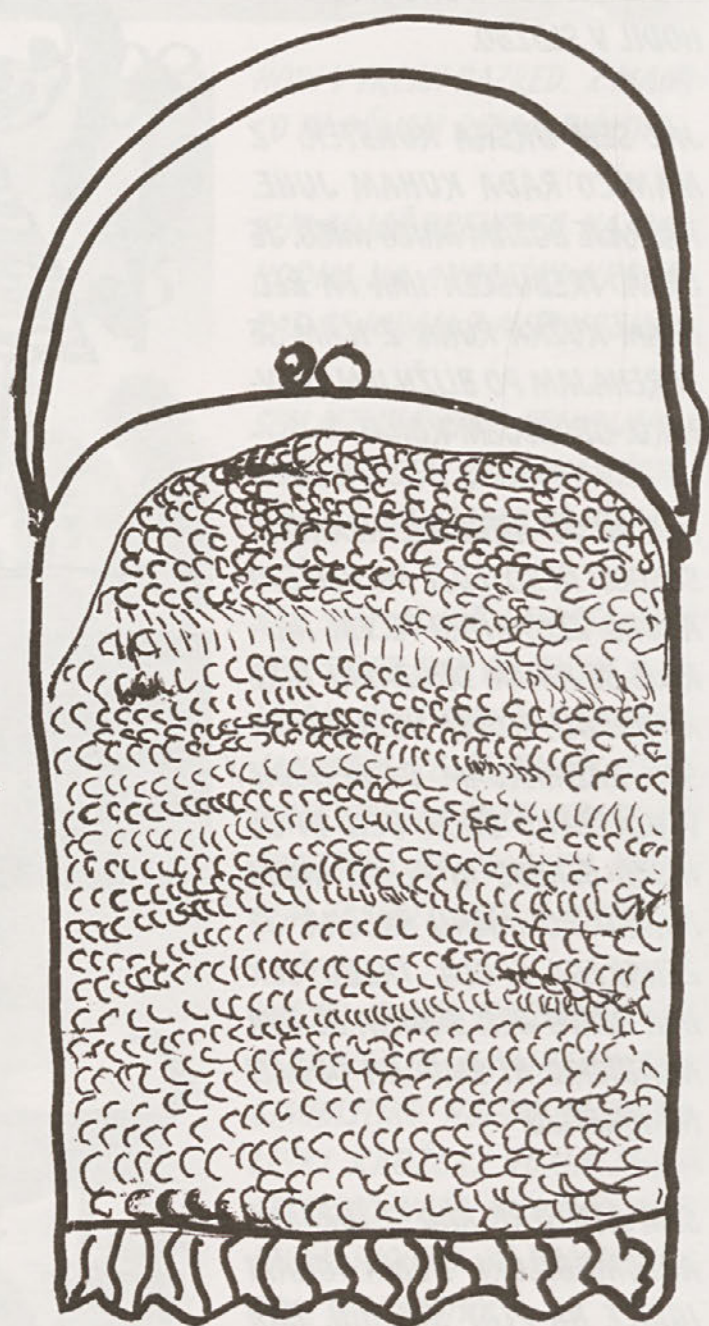
BAJRAM

V MESECU OKTOBRU, 12. 10., SEM PRAZNOVALA VERSKI PRAZNIK BAJRAM. PO ENEM MESECU POSTA SMO Z DRUŽINO PRAZNOVALI. NA TISTI DAN SMO SI ZAŽELELI VELIKO ZDRAVJA. MAMICA JE VES DAN PRIPRAVLJALA POJEDINO: RIŽ, PIŠČANCA, MAKARONE, ZA SLADICO PA BUREK, BAKLAVO, HORMAŠICE IN TOLUMBE.

VSI SKUPAJ SMO SE POGOSTILI Z NJENIMI DOBROTAMI.

MELIKA HASANBAŠIĆ, 2. C

MELIKA HASANBAŠIĆ, 2. C

PRAZNOVANJE ROJSTNEGA DNE

JEE, JUTRI IMAM

*ROJSTNI DAN. MAMICA S TORTO PRIŠLA
BO NA PLAN.*

*SEDEM SVEČK BOM UPIHNILA IN ŽELJA
SE MI BO IZPOLNILA. SAJ BOM JUTRI
PSIČKA DOBILA.*

*JUTRI SE BOM DO SITEGA POSLADKALA.
VES DAN SE BOM S PRIJATELJI IGRALA
IN PRAZNOVALA.*

*DARILA BOM DOBILA.
Z BRATCEM IN SESTRICO JIH BOM
DELILA.*

*SKUPAJ SE BOMO IGRALI
IN NAŠO PSIČKO CRKLJALI.
LEPO SE BOMO IMELI
IN VSI BOMO VESELI.*

DEMI HOČEVAR, 2. C

UGANKE

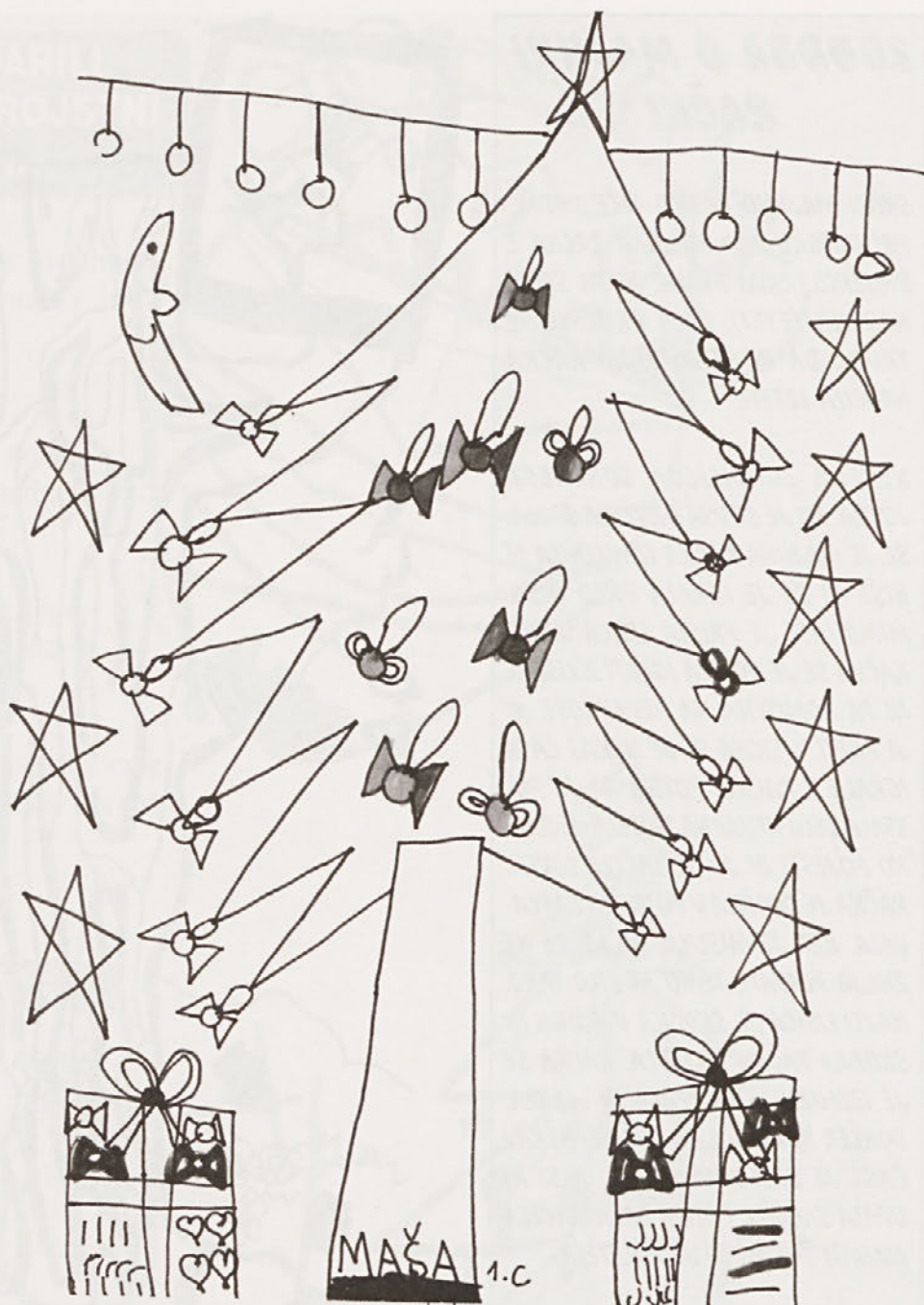
*SPOMLADI ZELENİ,
POLETI CVETI IN SADJE RODI.
JESENI PA LISTJE IZGUBI.*

*NA KMETIJI JE DOMA.
MIŠKE RADA IMA.
DEMI HOČEVAR, 2. C*

*ZVONI. PA NIMA ZVONCA.
NIMA UST. PA GOVORI.
ANJA MITROVIĆ, 2. C*

*KRONO NOSIM.
V PERJU HODIM.
V SVETLIH OBLAČILIH
PEŠ KORAKAM.*

*V USTIH LEŽI.
RAD GOVORI
IN PONOČI ZASPI.
EVA BRUDAR, 2. C*

IZŠTEVANKE

*ENA, DVA, TRI -
RAČKA ŠE SPI.
ŠTIRI, PET, ŠEST -
UMIVA SI OČI.
SEDEM, OSEM IN DEVET -
GRE V BELI SVET.
ANJA URBAS, 2. C*

*ENA, DVE, TRI -
MIŠKA ŠE SPI.
EN, DVA, TRI -
MIŠKA SE ZBUDI.*

*EN, DVA, TRI -
MIŠKA ŽE STOJI.
EN, DVA, TRI -
MIŠKI SE MUDI.
DA POROKE NE ZAMUDI.
ANJA URBAS, 2. C*

*ANA PODGANA V LUKNJI ŽIVI.
ČE MIŠKE NE UJAME,
SE GRDO DRŽI.
DEMI HOČEVAR, 2. C*

ZGODBA O MAJHNI RAČKI

SKOZI MAJHNO VASICO TEČE POTOK. PRI POTOKU ŽIVI MAJHNA RAČKA Z DRUŽINO. RADA PLAVA, NI PA SE ŠE NAUČILA LETETI. CELA DRUŽINA SE TRUDI, DA BI SE MAJHNA RAČKA NAUČILA LETETI.

NEKEGA ZGODNJEGA SONČNEGA JUTRA, KO JE ŠE VSA DRUŽINA SPALA, SE JE MAJHNA RAČKA IZMUZNILA IZ HIŠE IN SE JE IGRALA PRED HIŠO. MIMO HIŠE JE PRIŠLA LISICA. MALA RAČKA SE JE HOTELO IGRATI Z LISICO. NI PA POMISLILA NA NEVARNOST, KI JI PRETI. LISIČKA SE JE NEKAJ ČASA IGRALA Z RAČKO, POTEM PA JE POSTALA ZELO NEVARNA. HOTELO JE RAČKO POJESTI IN JO JE ZAČELA LOVITI. RAČKA JE SKOČILA V POTOK IN ZAPLAVALA. KER JE MISLILA, DA LISICE NE ZNAJO PLAVATI. TEMU NI BILO TAKO, KAJTI LISICA JE SKOČILA V POTOK IN SKORAJ RAČKO POJEDLA. RAČKA SE JE IZMUZNILA IN TEKLA IN TEKLA, DOKLER NI PRIŠLA DO PEČINE. NEKAJ ČASA JE STALA NA PEČINI IN SI NI UPALA SKOČITI. POTEM PA JE ZAČELA MAHATI S KRILI IN JE POLETELA.

RAČKA NI MOGLA VERJETI, DA RES LETI. VENDAR JE OPAZILA V DALJAVI LISICO, KI JE BILA ZELO JEZNA, KER JE OSTALA BREZ ZAJTRKA.

ANJA URBAS, 2. C

IZLET V POSTOJNSKO JAMO

PREJŠNJI MESEC SMO BILI NA IZLETU V POSTOJNSKI JAMI. BILO JE ZELO ZANIMIVO. V JAMO SMO SE PELJALI Z VLAKCEM. TAM SEM VIDELO KAPNIKE RAZLIČNIH VELIKOSTI IN OBLIK. MENI STA BILI NAJBOLJ VŠEČ ŠPAGETNA IN RDEČA DVORANA. V JAMI ŽIVI TUDI ČLOVEŠKA RIBICA, KI JE DVOŽIVKA. LAHKO ŽIVI NA KOPNEM IN V VODI.

TISTI DAN SMO SI OGLEDALI ŠE PREDJAMSKI GRAD. TAM SMO VIDELI VELIKO ZANIMIVIH PREDMETOV IZ VITEŠKIH ČASOV. VREDNO SI GA JE OGLEDATI. IMELI SMO LEP DAN.

ANA BOBNAR, 2. C

KAJ BI V 2. C PODARILI PRIJATELJU/-ICI ZA ROJSTNI DAN IN ZAKAJ ...

Melika: Podarila bi ji sonce, da bi lahko oblekla kratko majico, kratke hlačke in kratko krilce.

Eva Vrščaj: Podarila bi ji opico, da bi jo zabavala, se z njo igrala in da bi skupaj jedli banane, in šal, da je v zimskih dneh ne bi zeblo.

Ana: Podarila bi ji zgodovinsko knjigo, da bi spoznala, kako so živeli v starih časih in kako so se oblačili.

Anja Urbas: Če bi ji le lahko, bi ji podarila sneg, da bi se sankali in smučali in skupaj šli na sidro.

Anja Mitrović: Podarila bi papagaja, da bi za njo ponavljal besede in jo kratkočasil.

Demi: Podarila bi ji mlečne zobe, da bi ji zobna miška prinesla denar.

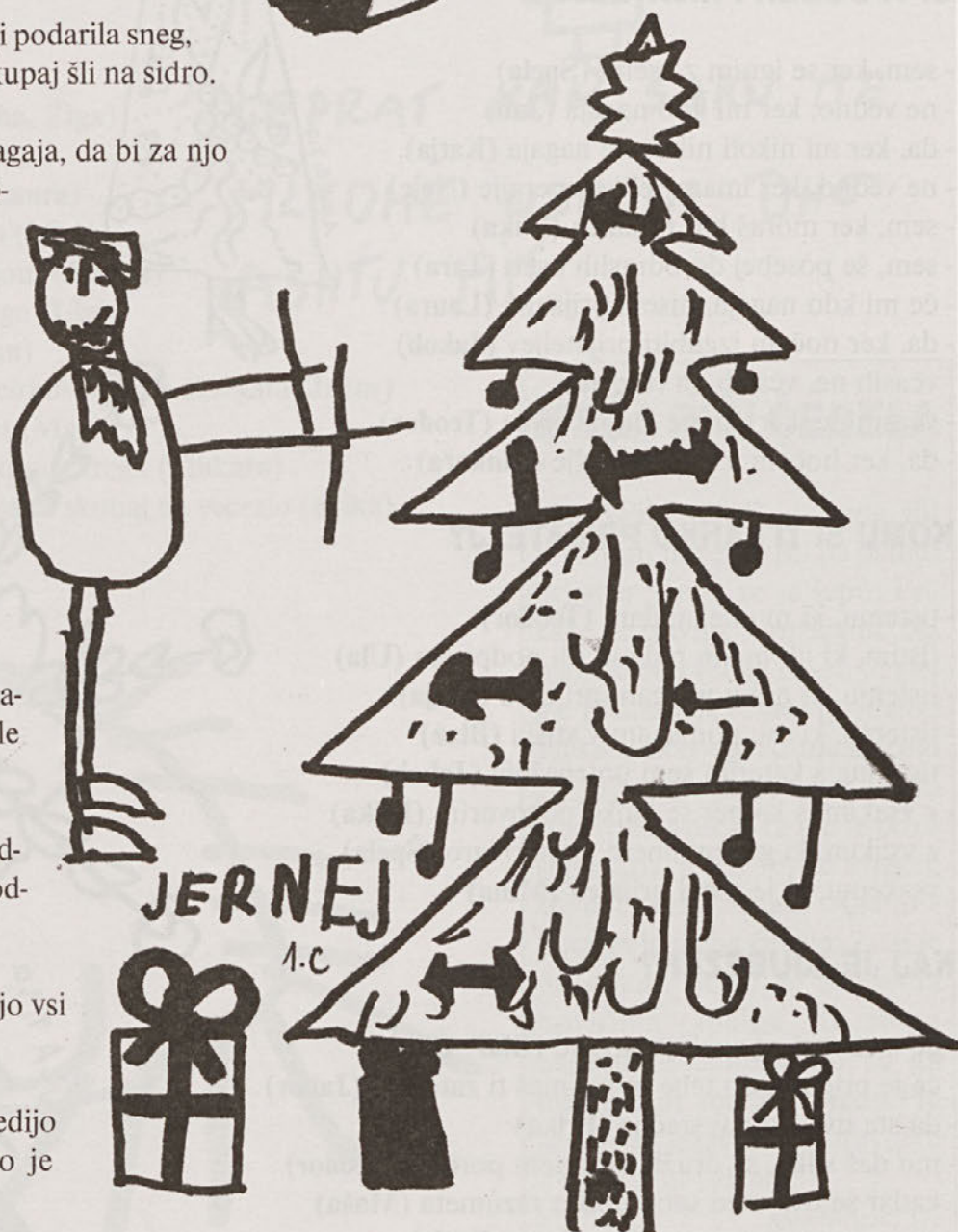
Eva Brudar: Podarila bi ji skodelico, da bi pila čaj ali kakav iz nje in bi se vsak dan spomnila name, in dež, da bi lahko skakala po lužah.

Valon: Podaril bi velikansko raketo, da bi v vesolju videl male vesoljčke.

Jan: Podaril bi mu knjigo zgodbic in pesmic, da bi z njimi odpotoval v pravljični svet.

Sara: Ogrlico za v disko, da bi jo vsi občudovali.

Andraž: Podaril bi mu enciklopedijo vesolja, da bi se naučil, kako je nastala Zemlja.

ANKETA O PRIJATELJSTVU IN PRIJATELJU, LJUBEZNI IN ZALJUBLJENOSTI, V KATERI SO SODELOVALI UČENCI 3. A.

KDO JE LAHKO PRIJATELJ?

- je tisti, ki ga imaš rad (Laura)
- je tisti, ki ti pomaga ali ti njemu (Žiga)
- je tisti, s katerim se igraš (Teodor)
- je tisti, ki mu lahko zaupaš (Ula)
- je tisti, ki ti pomaga v hudi stiski (Ingrid)
- je tisti, ki je do mene prijazen (Ajda)
- je zaklad (Katja)
- je nekdo, ki te ima rad (Jan)
- je tisti, ki se s tabo druží (Miha)

SI TI DOBER PRIJATELJ?

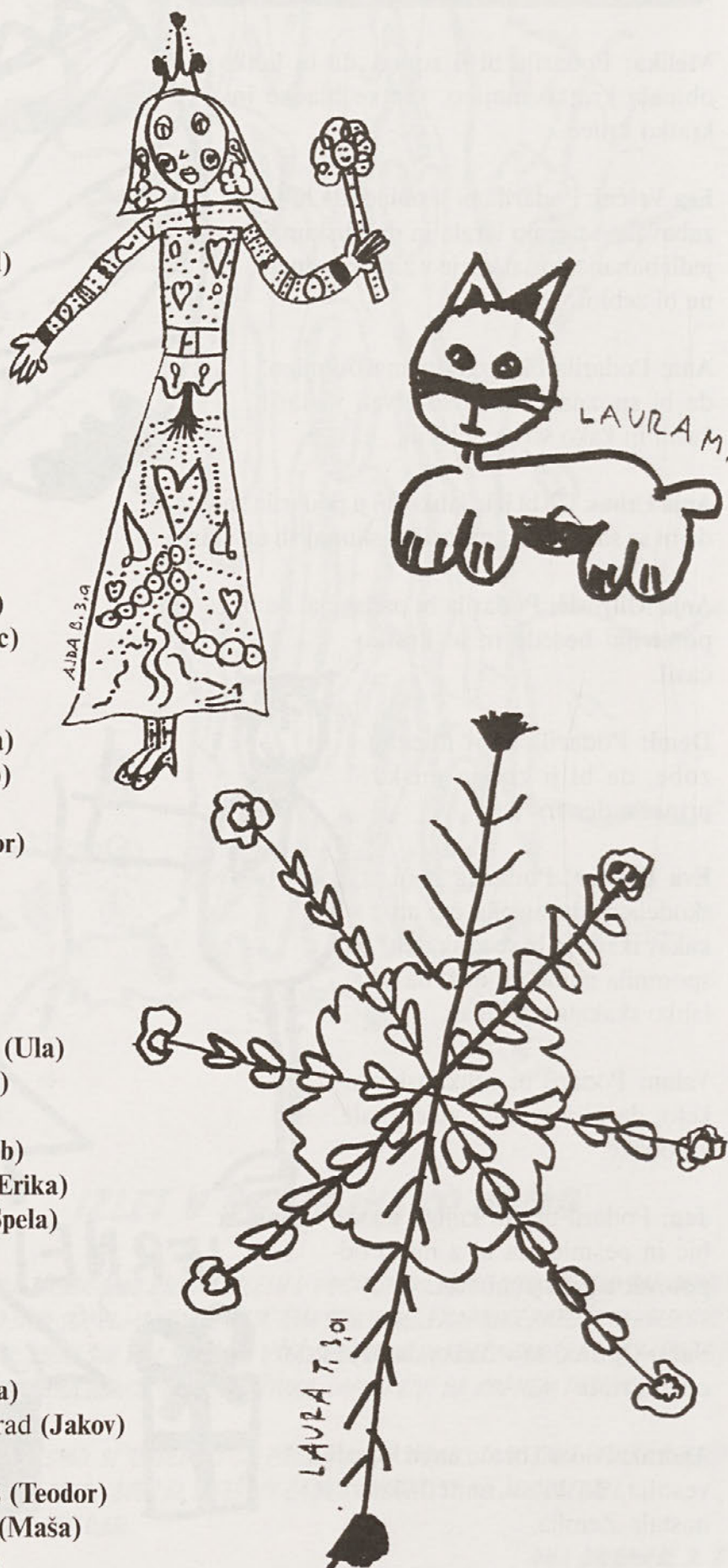
- sem, ker se igram z vsemi (Špela)
- ne vedno, ker mi kdo nagaja (Jan)
- da, ker mi nikoli nihče ne nagaja (Katja)
- ne vedno, ker imam veliko energije (Nejc)
- sem, ker moraš biti prijazen (Luka)
- sem, še posebej do odraslih oseb (Tara)
- če mi kdo nagaja, nisem prijazna (Laura)
- da, ker nočem izgubiti prijateljev (Jakob)
- včasih ne, včasih da (Ingrid)
- včasih ne, ker mi gre kaj na živce (Teodor)
- da, ker hočem imeti prijatelje (Tinkara)

KOMU SI TI LAHKO PRIJATELJ?

- tistemu, ki mu nekaj dam (Teodor)
- tistim, ki jih imam rada in jih podpiram (Ula)
- tistemu, ki mu pomagam pri delu (Maja)
- tistemu, ki mu pomagam v stiski (Blaž)
- tistemu, s katerim sem potrpežljiv (Jakob)
- z vsakim, s komer se lahko pogovorim (Erika)
- z vsakim, ki ga sprejemem v svojo igro (Špela)
- vsakemu, ki je meni prijatelj (Miha)

KAJ JE LJUBEZEN?

- če imaš nekoga zelo, zelo rad (Blaž, Živa)
- če je prijazen do tebe in ga imaš ti zato rad (Jakov)
- da sta dva skupaj srečna (Erika)
- mu daš sliko, se družíš in potem poročíš (Teodor)
- kadar se dva med sabo dobro razumeta (Maša)
- če se imata dva rada (Žiga, Lara, Katja)

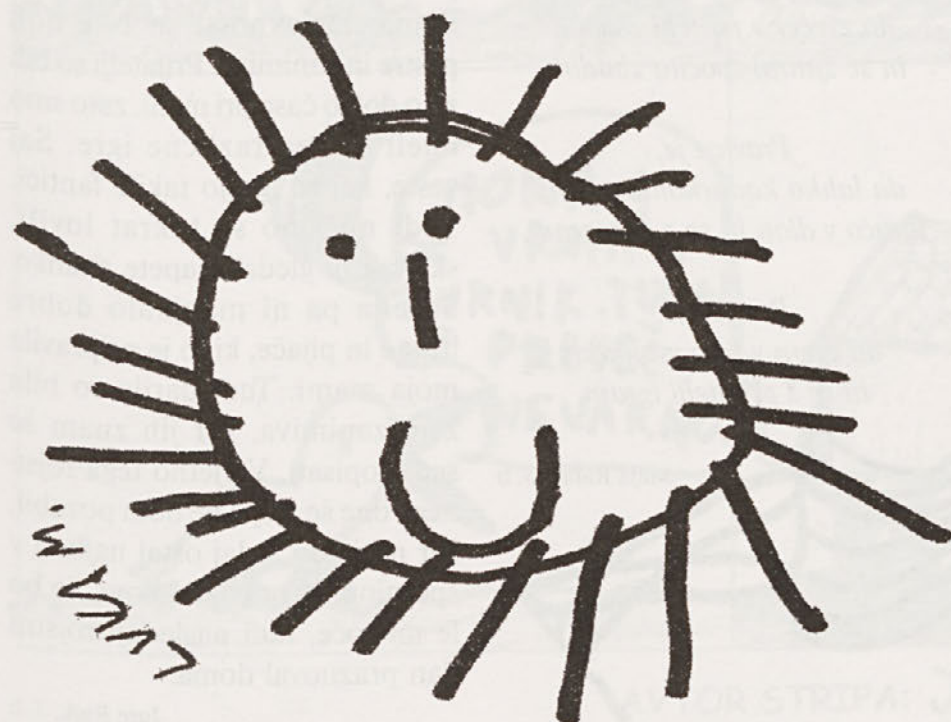
- če ga ni, ga zelo pogrešaš (Ajda)
- da se z njim igraš (Jakob)

KDAJ VEŠ, DA SI ZALJUBLJEN?

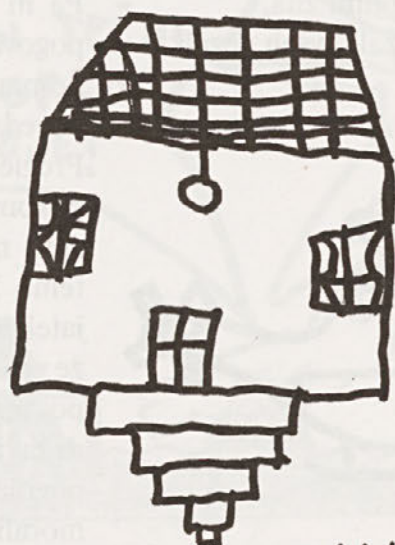
- če neprestano buljiš v njega (Ajda)
- če ti je všeč (Špela)
- če si srečen z njim (Nejc)
- če ga gledaš in ga imaš rad (Jan)
- če se z njim dobro razumeš (Tinkara)
- ko se z nekom družiš (Miha)
- vse bi naredila za njega (Laura)
- da se nikoli ne skregata (Ula)
- da puncu prinese rože ali prstan (Ingrid)
- skupaj gresta na sprehod, v disko (Jakov)

KAJ DELA TISTI, KI JE ZALJUBLJEN?

- ne vem (Ingrid)
- vse bi rad vedel o njej (Laura)
- hodi na sprehod z njim (Katja)
- plača kosilo ali kino (Blaž, Miha, Žiga)
- poljubljata se (Ajda, Špela, Lara)
- se imata rada in se objemata (Laura)
- fant pusti puncu, da je po njeno (Maša)
- če se gresta skupaj vozit s čolnom (Teodor)
- če veliko mislita drug na drugega (Ula)
- drug drugemu dajeta darila (Jan)
- če gresta na kakšno tekmo ali v cirkus in se ne skregata (Jakov)
- da gresta skupaj v hotel prespat (Maša)
- je večkrat prijazen, da se z ženo ne skrega (Tinkara)
- ob večerih, ko otroci zaspajo, gresta skupaj na večerjo (Erika)

NË KËTË TRECIME
BËHËTË FJAL PËR KËR-
-EN, MININ EDHE LEPRAT.

LEPRAT KAN SHKU ME
MLEDHË USHÇIM DHE
ASHTU MË.

MEDA PIÇI ÇEBELA

Medo Pik je tacal po gozdu. Bil je močan in velik. Bil pa je tudi prijazen. Imel se je lepo. Prikaže se travnik z rožicami. Na njem je bilo veliko čebel. In glej ga! Pičila ga je čebela po imenu Picka. »Aaav,« je zastokal. Zelo ga je bolela šapa. Šel je do zdravnika volka. Ta mu je povil šapo. Zdaj je Pik veselo žvižgal, ko naenkrat zopet: »Aaaauu!« Spet ga je pičila čebela. Zdaj je po gozdu hodil že z obema povitima šapama. Ko so ga zagledale čebele, so se ga ustrašile in zbežale. Medo Pik je cel dan ležal sam na travniku z rožami in užival.

Ajda Blatnik, 3. a

VEZALKE

V predsobi so.
Čakajo me čevlji novi.
So usnjeni, niso leseni.
Ti presnete vezalke. Niso pridne.
Kajti kdor z njimi zna,
je mojster vezalk, vseh vezalk.

Nejc Obran, 3. a

ŽIGA T.

DAN STRPNOSTI

Nekega dne je učiteljica prinesla zvrhan kup knjig. Nisem vedel, kaj bomo počeli. Mislil sem si, da se bomo učili, da se bo kar kadilo. Pa ni bilo tako. Začeli smo se pogovarjati o otrocih, ki živijo v pomanjkanju. Učiteljica nam je povedala, kaj pomeni ta beseda. Pregledali smo veliko slik in jih pokomentirali. Pri likovni vzgoji smo naslikali veliko slik na to temo in jih poklonili našim prijateljem v Španijo. Ko smo zbrali že veliko informacij, smo prišli do pomembnega zaključka. V naši državi ima večina ljudi dobre pogoje za življenje, vendar bomo morali še popaziti na to, da bomo drug do drugega bolj strpni. Mi otroci lahko že v razredu veliko naredimo za dobro počutje. Upam, da bom jaz tisti, ki bom znal prisluhniti drugim.

Jošt Petrovič in Žiga Jug, 3. b

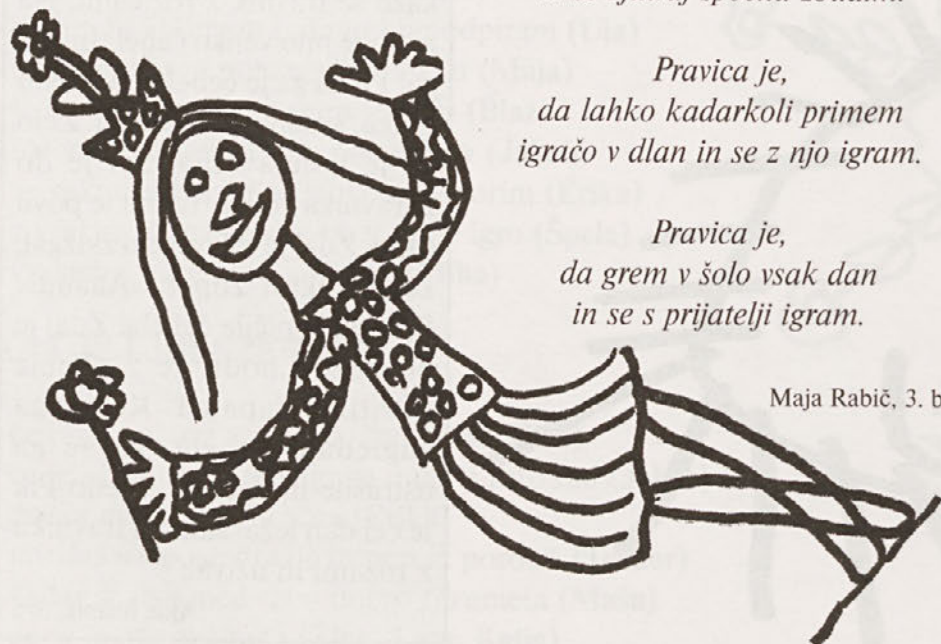
PRAVICA

*Pravica je,
da zvečer v postelji zaspim
in se zjutraj spočita zbudim.*

*Pravica je,
da lahko kadarkoli primem
igračo v dlan in se z njo igram.*

*Pravica je,
da grem v šolo vsak dan
in se s prijatelji igram.*

Maja Rabič, 3. b

MOJ ROJSTNI DAN

Sem Jure, pa ne kateri koli Jure. Sem tisti Jure, ki praznuje svoj rojstni dan 14. februarja. Šele sedaj, ko sem malce, malce starejši, vem, da je ta dan tudi valentinovo. Pa ne da bi bil jaz tisti, ki bi izrezoval srčke, jaz na ta dan uživam in se igram s svojimi prijatelji. Ponavadi se glavni dogodki vrstijo v kakšnem nakupovalnem centru. Pred tremi leti pa sem rojstni dan praznoval tudi doma. Dejavnosti so bile bolj pestre in zanimive. Prijatelji so bili zelo dolgo časa pri meni, zato smo imeli čas za različne igre. Saj veste, kaj se igrajo takile fantiči. Tudi mi smo se takrat lovili, skrivali in gledali napete risanke. Seveda pa ni manjkalo dobre hrane in pijače, ki jo je pripravila moja mami. Tudi darila so bila zelo zanimiva, ker jih znam še sedaj opisati. Verjetno tega rojstnega dne še zlepa ne bom pozabil, ker mi je do sedaj ostal najbolj v spominu. Vem pa, da bom, če bo le mogoče, tudi naslednji rojstni dan praznoval doma.

Jure Rajk, 3. b

PIŠČANČEK NA BEGU

AVTOR STRIPA: *Matjaž Hapš*, 4.A

IGRAČE NAŠIH BABIC IN DEDKOV

V starih časih, ko so bili naši dedki in babice še majhni, kot smo mi danes, so se igrali predvsem različne preproste igre. Denarja za nakup igrač ni bilo, prav tako pa je bila tudi ponudba igrač bolj skromna. Velikokrat sem se vprašala, s kakšnimi igrači sta se igrala moja babica in dedek. Povedala sta mi, da so se otroci najraje igrali zunaj, ker je bilo veliko prostora in ni bilo toliko avtomobilov, kot jih je danes. Prostor so si poiskali na travniku, ker je večina živela na vasi. Fantje in dekleta so se igrali skrivalnice, gnilo jajce, zemljo krast, pujsa naganjat na travi in slepe miši. Če so bile deklice same, so preskakovale kolebnico, se igrale s punčkami iz cunj, skakale gumintvist, fantje pa so prek vrvi skakali v višino, se kartali (prašička, lustik), igrali špana s fižolčki, balinali in se igrali vojake. Zelo dobro pa so si znali izdelati tudi lesene loke, s katerimi so se zelo radi pomerili, kdo vrže puščico dlje. Nekateri pa so bili pravi mojstri v izdelovanju lesenih piščali. Moja najljubša igrača pa se ne more meriti z igrači babic in dedkov. Najraje imam plišasto žirafa, saj je tako mehka, da jo vedno vzamem v posteljo in z njo sladko zaspim.

Alja Oblak, 3. b

STAŠA

*Komaj čakam zimo,
vse se bo godilo.
Raca pride v trgovino,
komaj čaka zimo.
Ko bo zime konec,
vsi gredo v lonec.
Komaj čakam to pomlad,
ko gredo vse race spat.*

Laura Plantan, 4. a

JAKOV

ZDRAVILO

*Naša vrana je vesela,
srečna in debela.
Včeraj je hudo zbolela.
Glava jo močno boli,
da niti ne zaspi.*

*Na pomoč ji prihitita
dva komarja in sršen.
Jo popeljeta do zdravnika,
ki ga vrana prav zamika.*

*Ji predpiše močno zdravilo,
da ji glavo bo odbilo.
Zdaj je glava ne boli,
toda tudi vrane več ni.*

Eva Lukšič, 3. b

MALA ROŽICA

*Na jasi v gozdu raste rožica,
ki res je lepa vsa.
Metuljčki nanjo letajo
in se čudijo, kako je lepa.
Še gozdne živali jo občudujejo.*

Tara Polovič, 3. a

OBISK KEKČEVE DEŽELE

V oktobru smo odšli v Kekčevo deželo. Peljali smo se z avtobusom. Ustavili smo se pred hotelom Erika. Po nas je prišel Bedancbus. Odšli smo po skrivni poti in zaprli oči, kajti vodič je rekel, da nas sicer vzame Bedanec. Bedanec je zares vzel učiteljico, a smo jo z zvijačo rešili. Pot nas je vodila vse do Kekca, pot pa nam je prekrizal Bedanec. Želel je vzeti tudi nas, pa smo mu začeli skovikati. Prišli smo do Kosobrina, ta nam je razkazal svojo hišico. Hiša je imela manjši tobogan, po katerem smo se vsi spustili. Razkazal pa nam je tudi skrivni rov, ki vodi do Kekca. Povedal nam je, da je pred rovom drevo, na katerem je sova in tako je varen pred Bedancem. Kekec pa je posebne vrste mož, saj pozna veliko skrivnosti. Eno od teh nam je tudi zaupal. Ne, ne, te vam pa ne povem! Nazadnje smo se ustavili še pri Pehti, ki nas je postregla s pecivom in čajem. Moram vam povedati, da sem se na ekskurziji imela čudovito, saj smo bili v gorah in vse je bilo tako kot v filmu. Upam, da bomo šli še kdaj na tako poučen izlet.

Ida Vrščaj, 3. b

Mucika Bucika v hiško je šla.
Ko je psa zagledala,
ven iz hiške je ušla.
Tekla je,
tekla je,
vse od sebe dala je.
Ko prišla je na cilj,
malo oddahnila si je.

Klemen Kapš, 4. a

Brrr, grrrr ... Kako bo, ko bomo srečali Bedanca?! Pogumna peterica se ga ne boji! Jan, Žiga, Blaž, Miha in Teodor smo pripravljeni na boj. Jakob Judež, 3. a

ŠOLA IZ SLADKARIJ

*Naša šola iz sladkarij je samo,
naša šola popularna je z'lo.*

*Na naši šoli je veliko ocen,
na naši šoli imamo tudi fen.*

*Na naši šoli vlada mir,
ker je naš' mu ravnat' lju ime
Tihomir.*

*Če tukaj nič sladkarij ne bi bilo,
tudi zabave nikjer ne bo.*

*Moj želodček je čudne narave,
ne diši mu prav vse,
je pa vedno za sladke zabave.*

*Srečen je le,
ko sladkarij se napoka,
pride večer,
pa žalostno stoka.*

Špela Matkovič, 4. a

PISALI SMO RIME

*Če bi mi imeli šolo za klovne,
bi bili vsi klovni.*

*Imeli bi učitelja klovna,
ki pred nami postavil bi se na glavo.
Spričevalo bi bilo iz čokolade,
ocene pa iz marmelade.*

Aljaž Gorjanec, 4. a

PRAZNOVANJE

Praznovanje je kot pustovanje. Kakor igranje, branje, klopotanje, ropotanje, kot kakšne sanje. Če pa se kaj umaže, je potrebno tudi pranje. Praznovanje je tudi lahko tekmovanje. Prvo mesto so vsakega sanje. Dobri pa dobijo odlikovanje.

Praznovanje je tudi lahko razmetanje ali pa čisto razdejanje. Tako da ni kar tako imeti praznovanje, saj je lahko kot slabe ali dobre sanje.

Andraž Prus, 4. b

*Muca štruca,
v šoli se gunca.
Ko topla je štruca,
pogoltne jo muca.*

Saša Kmet in Anja Mikulan, 4. a

*Bi ljubila ti mornarja,
suhega bolj kot komarja?
Vsak dan bi po morju jadral,
vsako noč po
krčmah vandral.*

Nika Kastelec, 4. b

PRAZNOVANJE V GOZDU

*Praznovanje je takrat pravo,
ko gremo s starši v naravo,
golice skupaj iščemo,
pa nam je zelo lepo.*

*Jesen je drevesa
prečudovito prebarvala,
nam zlate preproge pripravila,
mi se po njih radi sprehajamo
in ta trenutek močno uživamo.*

Ana Kotar, 4. b

O PSU

Človek je imel psa z imenom Nehaj. Učil ga je lovskih sposobnosti, lovljenja palice, dobrega poslušanja, uboganja in lova.

Nekega dne pa sta šla v Južno Ameriko na počitnice. Utaborila sta se sredi Amazonskega gozda. Pes je ponoči zaslišal lačnega panterja in ga je napadel. Za panterjem je stekel v gozd, ki ga ni poznal. Močno sta se stepla. Človek pa je medtem trdno spal in ni nič slišal. Zjutraj se je zbudil in klical psa: »Pes, pridi nazaj.« Vedel je, da ga pes ne bo razumel, ker je od strahu pozabil njegovo ime.

Kako je že bilo ime psu?
NEHAJ.

Hočete, da neham?
No, če res želite, pa bom.

Ema Koncilijska, 4. b

ŠOLA, OBRNJENA NA GLAVO

Učiteljica je stopila v razred in vprašala: »Ali bi radi novo frizuro?« Učenci so odgovorili: »Ja!« Učiteljica jim je delala razne frizure: kitke, čopke in barvala lase z različnimi barvami. Potem pa so šli na malico. Kuharice so igrale nogomet, Štefka je kričala: »Gol, gol!« Učenci so gledali in navijali. Nato pa so dobili malico. Ko so prišli z malice, je učiteljica stopila v razred in rekla: »Kdo bi igračo?« Vsi so jo hoteli. Z učiteljico so šli v trgovino, da so si izbrali igračo. V podaljšanem bivanju so se igrali z novimi igračkami. Potem pa so morali domov.

Staša Pavlin, 4. c

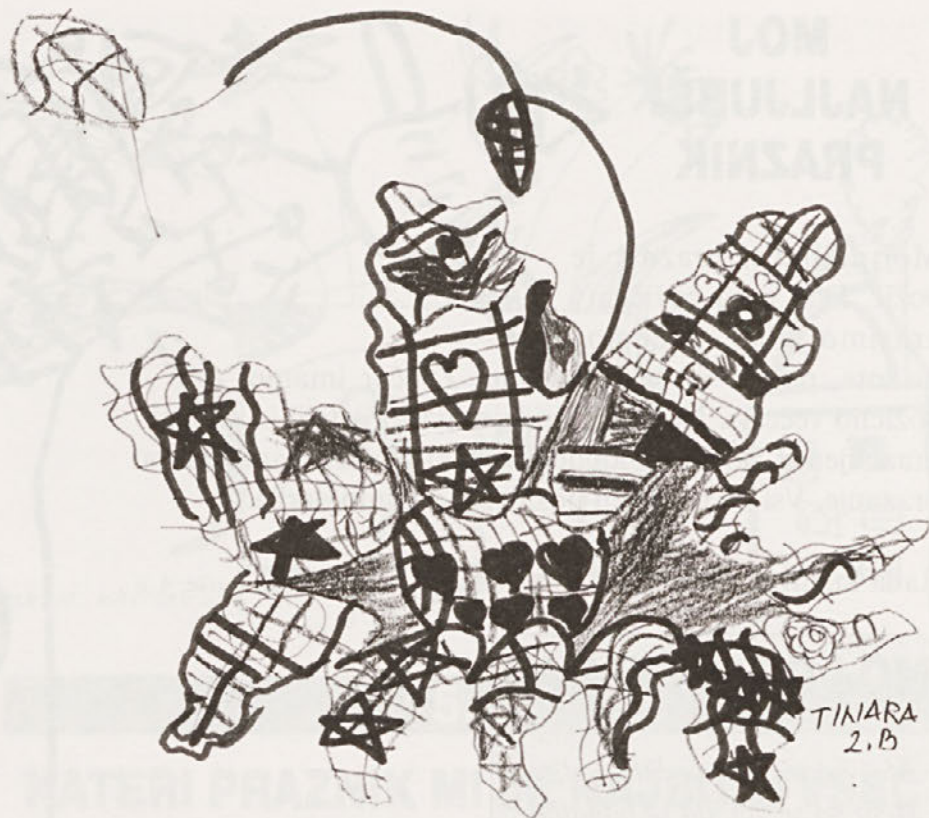
KAJ SO PRAZNIKI?

Ko so prazniki, smo vsi doma. Prazniki so tudi počitnice.

Kaja Povše, 4. c

Prazniki so prosti dnevi, ko si vzameš čas za počitek.

Zala Vidic, 4. c

KAKO PRAZNUJEJO VESOLJCI

Vesoljci praznujejo tako, da gredo na Zemljo in letijo po Marsu. Svoje hišice obrnejo navpično na streho in jih odnesejo na Zemljo. Tam berejo knjige, obrnjene na glavo. Vsako leto srečajo svojega šefa Kokoloka. On jih povabi na čaj ali na svojo najljubšo igro Hihi-hihi. Kokoloko je zelo prijazen šef. Ko se od njega poslovijo, gredo domov, k tretjemu Marsovcu, ki se imenuje Kiki. Tam prespijo osem dni in se zabavajo osem noči. Ko pa pridejo domov, se usedejo na podstavke in čakajo na naslednji praznik.

Zala Vidic, 4. c

TURNIRSKI PRAZNIK

Živel je včasih kralj, pa si takrat njegov sin želi bitke. Pa očeta prosi: »Vojno, krvavo bitko bi rad!« Oče ga sliši in mu odvrne: »Glej, bitk ne maram, raje ti nudim turnirski praznik.« Sin se zahvali očetu in se gre urit, oče kralj pa razglasi, da naj pridejo vitezi na turnir.

Končno nastopi dan, kralj pa za zmago obljubi pol mesta. Pridejo vsi rojaki. Ko se gre sin borit, izgubi meč, ker mu ga izbije bojevalec. Nato premaga čisto vse nasprotnike. Kraljev sin dobi pol mesta, zato so pripravili veliko gostijo.

Tudi danes v tistih krajih prirejajo turnirski praznik, tako da podarijo pol mesta zmagovalcu v metu diska. Nato spečejo torte in pojejo petinpetdeset rac ter spijejo sto sedem litrov vina.

Ema Koncilijska, 4. b

MOJ NAJLJUBŠI PRAZNIK

Moj najljubši praznik je božič. Dan pred božičem krasimo jelko, pečemo piškote, potico in se zabavamo. Zvečer imamo božično večerjo. Na obisk pridejo tudi prijatelji in skupaj praznujemo. Božič je tudi dogodek, ki se v letu samo enkrat praznuje. Vsi imamo radi božič, saj dobimo darila.

Rada imam božič.

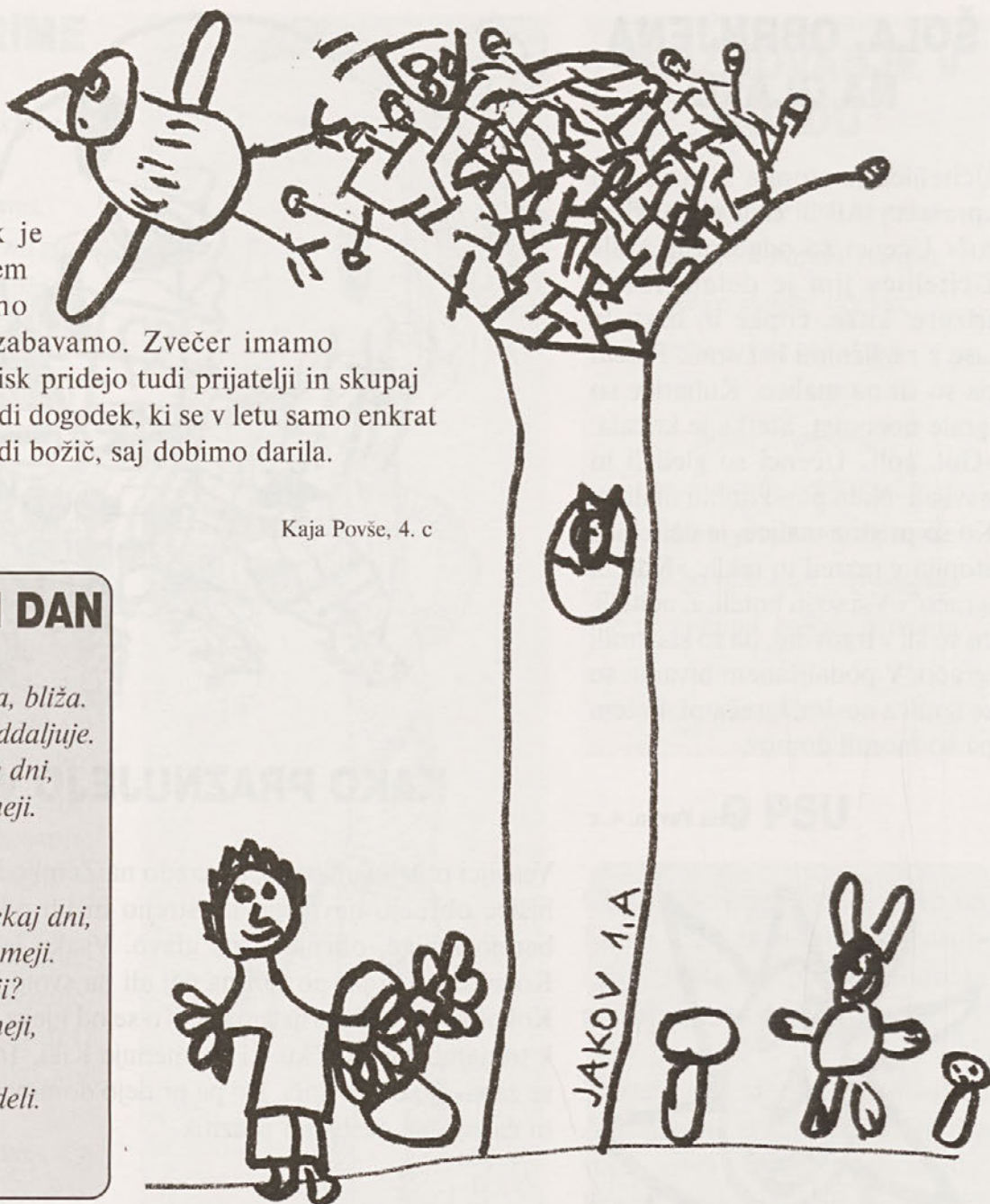
Kaja Povše, 4. c

MOJ ROJSTNI DAN

*Moj rojstni dan se bliža, bliža.
Meni pa se zdi, da se oddaljuje.
Čakam, čakam cele dni,
bratec pa se mi smeji.*

*Ura teče,
rojstni dan bo že čez nekaj dni,
Božiček zdaj se mi smeji.
Zakaj se mi smeji?
Aha, zato se mi smeji,
ker praznujem,
ko on darila nam deli.*

Brina Biličič, 4. c

ŠOLA V NARAVI

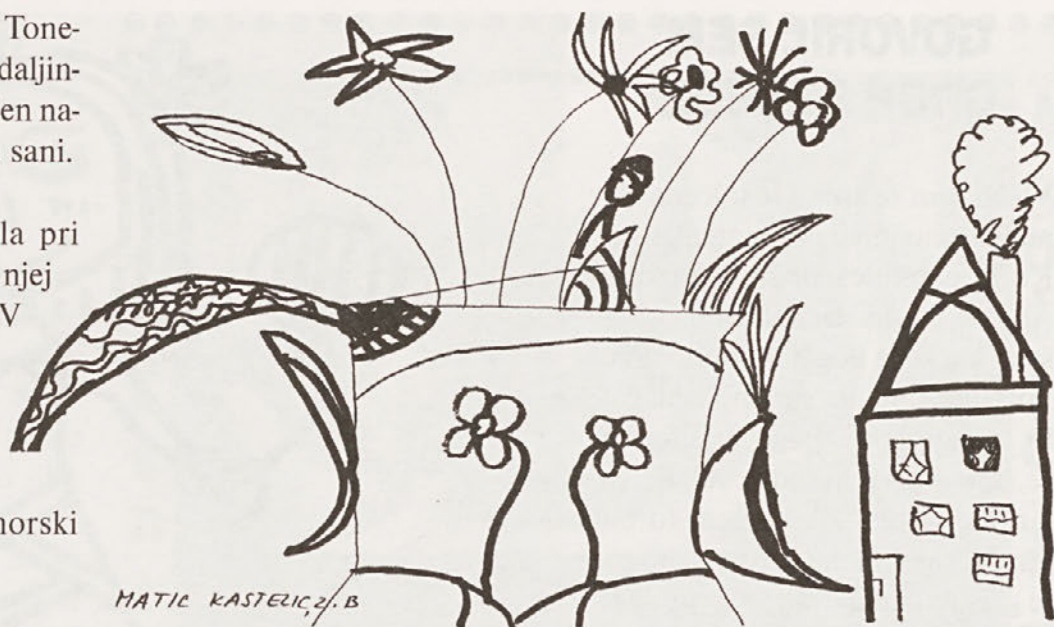
V ponedeljek, 3. decembra 2007, smo se zjutraj odpravili v Črmošnjice. Odpeljali smo se do doma Lipa. Prtljago smo pustili v garderobi. Postavili smo se v kolono in z učiteljicama šli pogledat, kje se bomo lahko v prostem času igrali. Potem smo odšli v svoje sobe in si pripravili postelje in uredili omare. Pred tem so nas seznanili s pravili doma Lipa.

»Končno kosilo. Mmm, kako lepo diši. Riž je za kosilo!« sem zadovoljno ugotovila.

Po kosilu smo z učiteljem Tone-
tom vozili avtomobilček na daljin-
ca. Ugotavljali smo, na kakšen na-
čin poganjamo kolo, voz in sani.

Naslednji dan nas je imela pri
pouku učiteljica Irena. Pri njej
smo risali Črmošnjice. V
medvedkovi učilnici smo
videli zajčka, želve, miške,
deževnike, hrčka in mor-
skega prašička. Všeč sta
mi bila zajček Belko in morski
prašiček Poldi.

V četrtek je bil lep dan. Peš smo
šli na smučišče Bela. Pot je bila
dolga in naporna. Učitelj Martin
je imel s sabo napravo, ki je štela
kilometre in čas. Pokazal nam je,
koliko satelitov nas spremlja. Ko
smo prišli do parkirišča na Beli,
smo se ustavili in malicali, saj smo
bili že pošteno lačni.

Zvečer smo imeli zabavni večer,
predstavitve skupin in ples skupaj
z učenci OŠ Blanca. Vsi smo
uživali v glasbi.

Petek je bil zadnji dan, zato smo
se razdelili v dve skupini. Ker je
bilo punc več kot fantov, sva se
javili Nina in jaz, da greva k
fantom. Streljali smo z lokom.
Zadela sem v sredino tarče, kar
mi je bilo všeč, saj sem tako
osvojila 10 krogov. Na koncu sem
imela 27 krogov.

Končno je prišel čas za odhod, ko
smo se poslovili. Avtobus je
zamudil, nestrpnost smo ga pri-
čakovali. Pred šolo so nas čakali
starši, močno smo se objeli in
odšli domov.

V šoli v naravi mi je bilo zelo lepo.

Zala Pirc Bedić, 4. c

5. a

KATERI PRAZNIK MI JE NAJBOLJ VŠEČ IN ZAKAJ

Lina Drenik: Ko zapade sneg, se
zdi vse pravljico. Takrat iz hlev-
čka jok zazveni. Jezušček je tu.
Vsi smo zbrani okoli jaslic in poje-
mo sladko. Celo noč molimo in
še k polnočnici gremo. Vztrepeti
pa mi srce, ko Glorijo zapojemo.
Ta praznik mi je čudovit, ker sku-
paj smo. Lepe so tudi priprave, ko
jaslice in smrekico postavljamo.
Vsi smo pridni pomagači, da bi
nam bilo lepo.

Jernej Spudič: Najbolj všeč mi je
novo leto, ker sem z družino in
uživam v glasbi, ki jo imam na
hišnem kinu. Lepo mi je, ko sre-
čam stare znance. Skupaj jemo
slavnostno večerjo in odštevamo
sekunde pred novim letom. Kasne-
je na vrsto pridejo še rakete, ki se
spremenijo v lepe barvne iskre.

Klara Kukman: Moj najljubši
praznik je novo leto, ker smo do-
ma in nimamo nobenih obvezno-
sti. Najbolj mi je všeč, ko lahko
ostanem budna do polnoči.

Damjan Kesić: Najboljši praznik
mi je novo leto. Dobim darila in
to dobra. Od vsega mi je najbolj
všeč ognjemet in odštevanje do
novega leta.

Gasper Šimic: Moj najljubši
praznik je novo leto, ker odpira-
mo šampanjec, ker se zbere cela
družina in gledamo ognjemet.

Klara Judež: Moj najljubši pra-
znik je 27. april, dan upora proti
okupatorju. Najljubši mi je, ker je
takrat prost dan in imam tudi
rojstni dan.

Trina Resnik: Najljubši praznik je
božič, ker mi božiček vedno pri-
nese tisto, kar si želim.

Tjaša Kitanovski: Moj najljubši
praznik je božič, ker je to pred-
novoletni čas in se ljudje obdaruje-
jo, družijo, pišejo čestitke in izre-
kajo lepe želje. Všeč mi je, ker
okrasimo stanovanje, izdelujemo
voščilnice in se obdarujemo.

GOVORIL SEM GRDE BESEDE

V šoli sem se sprl s sošolcem. Po malici smo imeli uro matematike. Ko je učiteljica prišla v razred, smo se usedli. Učiteljica je vprašala, kaj se je dogajalo pri malici. Povedali smo, da smo polivali čaj in se zato sprli. Pogovarjali smo se, kdo je pri tem sodeloval. Kristjan me je obtožil, da sem to bil jaz. Nekaj sem mu zabrusil, on pa je glasno nadaljeval: »Kaj pa se ti vmešavaš?« Dodal je še dve grdi besedi. Tako zelo grdi, da ju niti zapisati ne smem. Jaz pa sem mu takoj vrnil: »Ti meni ...?!« Saj veste, kaj mi je vse privrelo iz ust. Učiteljica naju je pomirila. Drug drugemu sva se opravičila. Takoj mi je bilo žal, da sem govoril tako grdo. Za domačo nalogo sva morala napisati spis o tem dogodku. Doma me je mamica okregala. Odločil sem se, da ne bom več govoril takih besed in da bom prijazen do sošolcev. Mislim, da je enako razmišljal tudi Kristjan, ki je moj zelo dober prijatelj.

Matija Dular – Sitar, 5. a

BOŽIČ MOJE BABICE

Moja babica je božič praznovala v družinskem krogu. Teden dni pred božičem so temeljito pospravili hišo, hlev in okolico hiše, saj so pričakovali dobrega moža Božička. Že nekaj dni pred božičem je ponavadi zapadlo veliko snega. Njena babica je spekla različno suho pecivo: piškote z marmelado, rogljičke in medenjake. Na božič je babica pomagala pri okraševanju božičnega drevesca, mama pa je naredila zajtrk. Za zajtrk so ponavadi jedli močnik s suhimi slivami. Nato so se igrali različne igre, ki so si jih izdelali sami: špan, marjanca ... Kosilo je bilo bogato, saj so jedli piščanca in pečen krompir. Večere so si popestrili s petjem in plesom. Sledil je najzabavnejši del božiča: darila. Moja babica se najbolj spomni božiča, ko je dobila lepo rdeče kolo. To je bilo takrat najlepše darilo, ki si ga je mogla želeči. Uro pred polnočjo so peš odšli do cerkve k polnočnici. Svetili so si z baklami.

Božič je bil za mojo babico najlepši praznik.

Manja MOŽE, 5. b

KAKO JE BABI PRAZNOVALA NOVO LETO IN BOŽIČ

Moja babica je že stara in zato polna spominov, ki segajo daleč nazaj, ko mene še ni bilo. Svoje otroštvo je preživela med drugo svetovno vojno in takoj po njej. Praznike so praznovali z vsemi šegami in navadami kot mi sedaj, vendar zelo skromno, zato pa se je veselila vsake stvari veliko bolj kot mi danes. Škoda, da prazniki izgubljajo svoj čar. Njej je veliko pomenilo, da so si takrat lahko privoščili bel kruh in potico, ki je za praznike dišala pri vsaki hiši. Takrat je bila tudi miza belo pogrnjena. Obvezno so šli k polnočnici v cerkev. Ko je prihajala domov, jo je na pragu pričakal oče in pospremil v izbo. Kot otrok je imela čisto drugačne želje, kot jih imam jaz danes.

Zdi se mi, kot bi živela v drugem svetu. Ne morem si predstavljati, da ni imela toplih oblačil in obutve. Namesto čokolade je imela suho sadje in kakšen bonbon. Ponosna je bila, če so jo ljudje pohvalili, da imajo lepo jelko.

Babica je živela zelo skromno, vendar pravi, da bi dala celo pokrajino za en tak božični večer.

Neža Jurečič, 5. b

KAKO SO STARI STARŠI PRAZNOVALI BOŽIČ

V starih časih so božič praznovali bistveno drugače kot danes, saj so imeli drugačne navade. Med ljudmi je bil ta praznik najbolj priljubljen. Božič je praznik spomina na Kristusovo rojstvo v Betlehemu. To je čas, ko se postavi božično drevo in jaslice. Pri tem delu sodeluje cela družina. Na sveti večer je bila navada, da gospodar pokadi in pokropi celo hišo. Hišo pokadi tudi na silvestrovo in predvečer treh kraljev. Po obhodu se družina vrne v hišo, žerjavico stresejo na ogenj, potem pa se začne skupna molitev. Sveti večer se zaključi s polnočnico.

Štirinajst dni prej so začeli pospravljati hišo in peči piškote, ki se jih takrat ni dalo kupiti. Pekli so tudi potice in šarklje. Babičin oče je naredil ograjo za jaslice. Zaklali so tudi pujska in naredili krvavice, klobase in dali sušit

meso. Na božični večer je bila hiša polna dobrot. Zvečer so prišli sorodniki voščit praznike. Ko so vstopili, so najprej posejali orehe, lešnike in bonbone. Otroci so se zapodili po tleh in jih veselo pobirali. Ko so se najedli, so odšli k polnočnici.

Bilo je zelo mrzlo, sneg je škripal pod nogami, vendar jih je hoja dobro ogrela. Bilo je zanimivo, saj so pokale tudi petarde, vendar veliko manj kot danes.

Domov so se vrnili ob dveh zjutraj. Tistega dne so praznovali tudi štefanovo. To je praznik, ko župnik blagoslovi konje. K blagoslovu pride veliko konj z jezdec. Lepo jih je videti, kako skačejo po snegu.

Božič pa je najlepši, če je posut s snegom.

Špela Cimermančič, 5. b

KAKO SO PRAZNOVALI NOVO LETO ALI BOŽIČ

Najlepše so bile priprave na božič. Poribali so hišo in jo pomili, pri tem pa so uporabljali prašek, vodo in krpe. Zamenjali so posteljnino, oprali zavese in pomili okna.

Ličkali so koruzo in ružili fižol. Otroci so z veseljem sodelovali. Orehe so zavili v svetel papir, na pečlje majhnih jabolk so navezali bel sukanec, s piškoti so naredili enako. Zavite bonbone v svetlečih papirčkih so zavezali v rožnat sukanec. Potem so vse to dali na drevešček.

Pod dreveščkom so bile jaslice pa tudi ptički iz kruha in ključi od hiše. Čez čas so piškoti postali mehki in otroci so z zadnjega dela dreveščka jemali piškote, da se ne bi videlo. Čeprav so starši vedeli, da otroci jejo piškote, so jim dovolili, da še jejo, da jim ne bi pokvarili veselja.

Na tisti dan so šli moški v vinograd po pijačo, gospodinje pa so doma pripravljale hrano za božični večer. Jedli so meso, kruh, potica je bila tudi obvezna. Pri hiši je bilo tistega dne vedno veselje.

Sara Jaklič, 5. b

MARTINOVANJE

Martinovanje je bilo nekoč praznik, ki pa ga niso tako praznovali kot danes. Imeli so le boljše kosilo: pitano raco, orehovo potico in mlado vino. Danes martinovanje pri nas poteka podobno. Skupaj se zberemo pri praznično pogrnjeni mizi, na kateri je največkrat gos z mlinci, dušeno zelje in orehova potica. Skupaj se veselimo, pojemo in okušamo mlado vino. Ta praznik mi je zelo všeč, ker se zbere cela družina.

Lina Drenik, 5. b

KOLINE

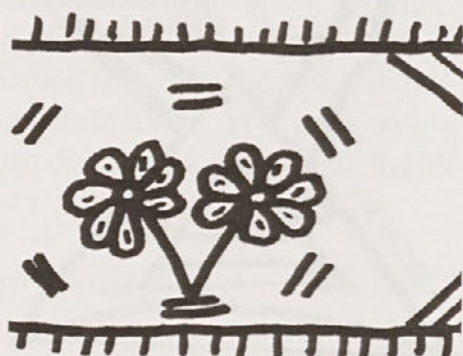
Včasih so bile koline v vsaki hiši v vasi. Če pri hiši niso imeli mesarja, so ga poiskali v vasi ali pri sorodnikih.

Najprej so potekale priprave za koline. Pripravili so banjo, ki so jo morali namočiti, saj je bila lesena in bi drugače puščala, nabrusili so nože, obesili verige, na

katere so obesili pujska, nasekali drva, pripravili kotel, da so zavreli krop, in pripravili plohe, na katerih so pripravljali meso.

Naslednji dan so se koline začele. Najprej so zaklali pujska. Prerezali so mu vrat in tako dobili kri. Potem so pujska ošopali – mu odstranili zgornji del kože in ščetine. Pozneje so šle ženske pral čreva v potok. Pujsa so presekali na pol. Polovico so razkosali in za vsak kos so vedeli, kaj bodo z njim naredili. Pripravili so pečenice, krvavice, želodec, mehur, klobase in ostale kose mesa. Veliko pa je bilo godle – mase, ki je ostala od polnjenja krvavic. Večino mesa so dali sušiti, saj ni bilo skrinj, da bi meso ostalo sveže. Sušilnica je bila v sosednji vasi, tam so sušili za več gospodarjev. Nekaj mesa se je razdalo sorodnikom in sosedom.

Sara Jaklič, 5. b

POROKA BABICE IN DEDKA

Moj dedek in babica sta se poročila pred takrat največjim praznikom, 29. novembrom. Praznično oblečen dedek je s svojim prijateljem Dušanom, ki je bil njegova priča, prišel po babico. Babica ga je čakala na svojem domu. Oblečena je bila preprosto: dvodelna oblekica, visoke pete, plašč in torbica. Brez vsakega nakita. Takrat ni bilo razkošja ne v obleki ne v hrani. S sposojenim avtomobilom so se odpeljali na grmski grad: ženin, nevesta in priči. V majhni poročni dvorani sta si ob dveh uradnih osebah in dveh pričah izmenjala prstana in postala sta mož in žena. To se je zgodilo ob peti uri popoldne, ko je bila že tema, megla in mraz. Prijatelji so na skrivaj privezali na avto konzerve, da je vso pot ropotalo. Slavje je trajalo pozno v noč. Tudi muzika je bila pri hiši, da se je plesalo in veselilo do jutranjih ur. Naslednji dan sta šla mlado-poročenca na poročno potovanje. Ne boste verjeli kam. Na Trško goro.

Lena Zatežič, 5. b

OHCET MOJE PRABABICE

Moja nona se je poročila leta 1939. Ženin se je pripeljal po nevesto na zapravlživčku iz sosednje vasi. Voz sta peljala dva lepo okrašena konja. Zraven ženina se je peljal tudi muzikant, ki je veselo igral na harmoniko. Ko je prišel ženin na vrata po nevesto, so mu najprej hoteli prodati dve drugi nevesti, šele v tretje se je pokazala prava nevesta – moja prababica. Ženin, nevesta in priči so se odpeljali v cerkev k poroki. Po poročnem obredu so se odpeljali nazaj na nevestin dom, kjer je bila ohcet cel dan. Zvečer so nadaljevali ohcet na ženinovem domu, kjer so plesali, peli,

pili in jedli vso noč. Po starem običaju so ob polnoči nevesti zapeli v slovo fantje iz njene vasi. Nevesta je ostala na ženinovem domu, kamor so že pred poroko pripeljali njeno balo, kakor danes rečemo poročnemu darilu. Ker se je v tem času že pripravljalo na drugo svetovno vojno, so ženina takoj naslednji dan poklicali na orožne vaje. Tako se je njihova ohcet hitro končala. Niso odšli na poročno potovanje, kakor se hodi v današnjem času in kamor upam, da bom tudi jaz nekoč odšel.

Denis Gruden, 5. b

PRAZNOVALA SEM SVOJ 9. ROJSTNI

Mesec dni pred mojim 9. rojstnim dnevom sem bila že tako nestrpna, da sem si naredila kalendar in začela odštevati dneve. Komaj sem čakala in končno dočakala svoj 9. rojstni dan.

Vsako leto sem dobila darilo od mamice in očija že takoj, ko sem vstala, tokrat pa ne. Darilo sem dobila šele popoldne, ker sem se tudi popoldne rodila.

Prišlo je popoldne in prišli sta tudi Ana in Patricija. Nekaj časa smo bile v sobi in se igrale, kasneje pa me je mami poklicala v dnevno sobo. Najprej so mi sestra Anja, mami in oči voščili, nato pa sem dobila darilo, ki sem ga bila zelo vesela. Vrnila sem se v sobo. Z Ano in Patricijo smo nadaljevale z igro. Nekaj časa smo se še igrale, nato pa smo se vse tri odpravile k babici po sestrično. Skupaj s sestrično Bruno, Ano in Patricijo smo se odpeljale v pizzerijo Akrobat, kjer so že čakale ostale povabljene sošolke. Zelo smo se zabavale.

Ko smo prišli domov, sem tekla odpirat darila. Dobila sem zelo veliko daril, ki sem si jih želela. Zelo sem bila vesela. Vsa darila sem pokazala mami, očiju in sestri Anji.

Nina Jazbec, 5. c

NAJZABAVNEJŠI ROJSTNI DAN

Bil je 6. 10. 2006 in zopet sem praznoval. Mama je rekla, da bom ta rojstni dan praznoval doma. In tako so hodili k meni domov praznovat rojstni dan različni prijatelji. Ko smo se vsi zbrali, sem jim pokazal prostore v hiši.

Potem smo šli ven in se igrali z raznolikimi stvarmi, od kart do traktorjev. Vsi povabljeni so bili veseli in živahni. Med igro se nam je polomilo veliko predmetov, a nismo odnehali. Po eni uri je prišel na zabavo še moj bratranec Jan. Igrali smo se igro med dvema ognjema. Igra je bila zelo napeta, a na koncu je zgubila moja ekipa. Nekaj časa smo bili vsi, čez čas pa so posamezniki začeli odhajati domov. Nekateri od njih so bili zelo žalostni.

Z ostalimi smo odšli odpirat darila. Pri trganju ovojnega papirja z daril smo se zelo zabavali. Eden od povablencev je pri meni prespal. Naslednje jutro smo z družino pospravili nered, ki je nastal pri praznovanju.

Teo Mahnič, 5. c

DRAGI BOŽIČEK!

Zelo se veselim, da bodo kmalu počitnice in mi boš kaj lepega prinesel. Lansko leto sem bil tvojega darila zelo vesel. Leto je hitro minilo. Bliža se božični čas in odločil sem se, da ti zopet napišem pismo.

V nedeljo, 16. decembra, sem praznoval rojstni dan pri babici. S sošolci pa sem ga praznoval dan prej v Tušu. Imeli smo se zelo dobro. Sošolci so me presenetili z lepimi darili. Zame je bil to najlepši dan v tem letu. Igrali smo biljard, se veselili in jedli torto.

Moram ti povedati, da mi je mamica kupila akvarij in štiri ribice. Rad jih opazujem in hranim. Pri babici pa imam psa Dona, ki je zelo velik.

Skozi vse leto obiskujem tenis. Tudi pozimi imamo tečaje v zaprti dvorani.

Obiskujem peti razred. V šolo hodim zelo rad, tu imam veliko prijateljev. Včasih porabim doma preveč časa za igranje in se za šolo premalo pripravim. Veliko moram brati in pisati, da bom dobil pri slovenskem jeziku boljše ocene.

Opisal sem ti nekaj lepih dogodkov, ki so se mi zgodili, odkar sem ti napisal zadnje pismo.

Imam tudi željo. Če boš uspel, mi prinesi kako zanimivo knjigo ali kako igro. Vem, da imaš v tem času veliko dela in skrbi, a ne pozabi name.

Lepe pozdrave

Lucian Murn, 5. c

VESEL BOŽIČ

Prišel je mesec december in vsi smo nestrpno pričakovali božič. December je zame najlepši mesec v letu.

Pospravili smo hišo, okrasili jelko in postavili jaslince. Pridno smo hodili v cerkev in se pripravljali na praznik. Zadnji

teden pred božičem smo se odpravili še po zadnjih nakupih. Vsi smo nestrpno pričakovali božični večer.

Zvečer smo se odpeljali k polnočnici v cerkev, kjer sva s sestro peli v pevskem zboru. Peli smo čudovite božične pesmi, ki se jih še zdaj spominjam in jih znam zapeti. Po končani sveti maši smo odšli domov. S sestro sva tekmovali, katera bo prva v sobi pri božičnem drevescu. Kar nisva mogli verjeti, da je končno prišel božič in z njim obdarovanje. Stopili sva k smrečici in poiskali svoj zavoj. Dobili sva čudovite stvari, ki sva si jih že dolgo želeli. Pridružili so se nama tudi starši, dedek in babica. Tudi njih so pod smrekico čakala lepa darila.

Vsi smo bili zadovoljni s tem, kar nam je prinesel Božiček. Srečni smo se objeli in si zaželeli VESEL BOŽIČ!

Vsak božič je lep, če ga preživiš s tistimi, ki jih imaš rad!

Lea Pavlin, 5. c

MOJ PRVI ROJSTNI DAN

Iz pripovedi mojih staršev,
strica in babic ...

Prvi rojstni dan sem praznoval v bolnici v Ljubljani. Bil sem zelo bolan. Hodil še nisem. Držal sem se za ograjo otroške postelje in gledal v torto, ki so mi jo prinesli starši. Takrat še nisem vedel, kaj je to torta. Ne samo to, nisem vedel ne zakaj ne za koga je. Zato sem debelo gledal. Kar naenkrat sta v mojo sobo vstopila starša, moja oči in mami. Gledala sta me tako veselo, da sploh nisem vedel, kaj se dogaja. Zelo sta bila vesela, jaz pa nisem vedel, kaj nameravata.

Nato so vstopili še stric Željko, obe babici, oba dedka in še moja teta. Nekaj se mi je sanjalo, sploh nisem mogel verjeti svojem očem. Zelo so me presenetili. In še nekaj so mi prinesli, to so bila darila. Babica mi je prinesla velikega kužka s kapico na glavi. Še kuža je bil večji od mene. In očka mi je prinesel srednje velikega medvedka. Nanj sem se zelo navezal. Kamorkoli sem šel, ponoči ali podnevi, je šel z menoj tudi moj medvedek. Zelo sem bil vesel.

Ta rojstni dan mi bo ostal v spominu predvsem zaradi medvedka, ki je moj spremljevalec še danes. Lahko rečem, da je on star prav toliko kot jaz. Čeprav sem rojstni dan praznoval v bolnici, sem vesel, da sem zdrav in vesel deček.

Oskar Milutinovič, 5. c

STRAŠNI SILVESTRSKI VEČER!

Nekega zimskega dne smo bili v trgovini, kjer smo zbirali rakete. Starši so mi povedali, da bomo zvečer spuščali rakete. Tega sem se zelo razveselila. Komaj sem dočkala večer. Takrat je rekel očka: «Ajde! Vsi ven gledat rakete.» Polna pričakovanja sem stekla ven.

Ko pa je počilo, sem se ustrašila in stekla stran. Skrila sem se pod odejo in jokala. V sobo je prišla mamica in me objela. Povedala mi je, naj se ne bojim, saj sem že dovolj velika in lahko spuščanje raket gledam. Ko sem mamici obljubila, da bom šla gledat rakete, je prišel očka z najlepšo raketo. Ko se je razpočila, je bila zelo lepa. Tako lepa, da je ne morem opisati. Sledile so rimske rakete. Te sem lahko držala v roki. Ob poku pa sem si raje zatisnila ušesa, saj me je bilo še vedno strah. Tega dne se še vedno živo spominjam.

Vsako leto postajam bolj pogumna. Od predlanskega leta me ni več strah raket. Sedaj z veseljem gledam pokanje, vendar pa mi gre pokanje še vedno na živce. Še vedno pa se bojim prijati rakete in petarde.

Maruša Seničar, 5. c

OSEMDESETI ROJSTNI DAN MOJE BABICE

Številka osemdeset je zelo visoka. Če pa dopolniš osemdeset let, pomeni, da se ti je v življenju veliko pripetilo. Avgusta preteklega leta je moja babica praznovala osemdeseti rojstni dan. V gostišču Pugalj pod Trško goro smo se zbrali vsi njeni sorodniki. Vsi smo ji čestitali in izročili darila. Opazovala sem jo. Od presenečenja so ji pritekale solze veselja. Vseh povablencev je bila zelo vesela, saj nekaterih od njih ni videla že dolgo časa. Nekateri so ji zavidali, saj se za svoja leta dobro drži.

Posedli smo se za mizo, kjer nas je že čakala vroča juha. Po juhi, bila je zelo dobra, je vsak z jedilnika naročil jed, ki mu je bila všeč. Ko smo se najedli, so nam pripeljali še kavo, pecivo in grozdje. Pri kavi je babica povedala vse svoje dogodivščine, ki so se ji pripetile. Vsi smo se smejali.

Ob šestnajsti uri smo se odpravili k dedku v zidanico. Nekaj časa smo se zadržali tam, nato pa smo se odpravili k moji teti na obisk. Ko smo vse opravili, smo se odpravili v našo hišo, kjer smo si ogledali darila, ki jih je dobila babica, in prebrali voščila. Nato smo se odpravili domov, kjer smo se pogreli na toplem kavču. Še prej smo babico odpeljali domov in ji pomagali zakuriti peč.

Babici je pri enajstih letih umrla mama, zato se je sama s sestrami učila kuhati. Še zdaj rada kuha. Njene jedi so zelo dobre. Želim si, da bi babica živela še zelo dolgo in me videla pri birmi.

Ana Novak, 5. c

BAJRAM

Bajram praznujemo dvakrat na leto. Določimo ga po mesečevih mesnah. V času bajrama ljudje hodijo na Hadž (ko romajo v Meko). Naša tradicionalna sladica je baklava, ki jo jemo tudi na bajram. Takrat se zbere cela družina in praznuje. Muslimani praznujemo dva bajrama: kurban bajram, ko se zakolje ovca, oven ali krava, potem pa to delijo sorodnikom in revežem, in ramazan bajram, ko imamo post.

Maida Glavič, 5. d

MOJA PSIČKA MIŠA

Moja psička Miša je najbolj ljubka psička, kar jih poznam. Pravzaprav ni moja. Je od babice. Ker pa mi je zelo pri srcu, ji pravim, da je moja. Njen najljubši prijatelj je naš maček Ferdo. Moj pokojni dedek je psičko kupil babici za rojstni dan. Rojstni dan ima drugega oktobra. Pet mesecev po tem, torej aprila, je na žalost umrla. Jaz jo zelo pogrešam in še vedno jo imam rada.

Ulla Turk, 5. d

DINOZAUER

Hodil sem po gozdu in zagledal zajca, ki je bil velik kot nosorog. Namesto ušes je imel rogove. Priskakljal je k meni, me dvignil in me vrgel v reko, ki je bila dva kilometra stran. Plaval sem in plaval toliko časa, da sem prišel v svet dinozavrov. Ko sem se zbudil, sem bil v dinozavrovem želodcu. Ugriznil sem ga, da me je pljunil ven in je zbežal, kolikor hitro je mogel. Takrat je izbruhnil vulkan. Bežal sem, a me je vulkan ujel. Ko me je zalil, sem odšel domov in nihče mi ni verjel, kaj se mi je zgodilo.

Matej Gorenjc, 5. d

Ljubezen

(gazela)

Ljubezen je pesem v jutranji rosi, lepa kakor sonce.
Je kot cvet v mehki travi in greje kakor sonce.
Ljubezen ti daje smisel in voljo do življenja,
ljubezen tiči v tvojem srcu in žari kot sonce.
Ljubezen naredi vsak dan lepši, vsak dan slajši,
zasede vsak delček tvojega telesa in je velika kot sonce.
Ljubezen lahko tudi boli ali te uniči,
vendar ljubezen je najlepša, lepša kot sonce.

Tjaša Umbreht

Odnos do avtomobila

Avtomobil je naš sluga. Pelje nas, kamor hočemo.
Mi ga ne peljemo, kamor on hoče.
Pozimi nas greje in poleti nas hladi.
Ampak mi njega ne hladimo in ne grejemo.
Varuje nas pred dežjem.
Ampak nam je vseeno zanj in ga pustimo na dežju.
Nikoli se ne pritožuje nad nami.
Mi pa se nad njim za vsako malo okvaro.
On nas ne bi nikoli prodal.
Mi pa ga z veseljem prodamo in zamenjamo za novega.

Luka Bele

Boginje Venere svet

Ti obkrožaš svet
kot prelep cvet.
Streljaš ljudi naravnost v srce,
da bi jim stekla ljubezen v žile.

A kaj, ko eden ne časti ljubezni cvet,
ki ni tako prevzet,
ko je iz loka tvojega naravnost zadet!

Kam bo odšel ta svet,
če bojo vsi pozabljeni?
Pa menda ne bodo mrtvi tak svet obletavali?

Treba je žive in mrtve prevzet,
treba jih je iz sanjavega sveta zvet!

Vsi, prav vsi – nobene izjeme ne bo,
in ne sme bit,
morajo vsaj enkrat v življenju obiskat
ta prečuden in prelep boginje Venere svet.

Amadeja Ancelj

(definicija)

Deževen dan
je sončen dan,
ki se zaveda vseh zmot sveta
in joče, kakor se le da.

Ema Guštin

Sanje

*V sanjah ujeti,
tam v dolini je podoba zdaj naša,
v stvarnem zdaj svetu nismo prisotni.
Mar nas kdo preizkuša?*

*Katera nas misel vodi?
Zatopimo se vanje,
karkoli že si to bodi,
saj to so le brezskrbne sanje.*

Denis Džananović

Sanje

*V svojih sanjah vidim tebe,
v svojih sanjah vidim sebe,
v svojih sanjah vidim oba,
SREČNA IN ZALJUBLJENA.*

*V mojih sanjah več te ni,
v mojih sanjah mrtvi so vsi,
v mojih sanjah tudi mene ni,
sprasujem se zdaj: »Kje sva jaz in ti?«*

*V svojih sanjah vidim praznino,
v svojih sanjah vidim neskončno
dolino,
vidim bolečino,
ki tako huda je,
da v prsih me žge.*

Klara Samide

(haiku)

*V temni noči
kresnice potujejo,
lovijo svoj dan.*

Tjaša Umbreht

Krog življenja I.

*Sonce zahaja,
dan se v noč preliva
kot rojstvo v smrt.*

Krog življenja II.

*Sonce že vzhaja,
noč v dan se spremeni,
rojstvo se zgodi.*

Maša Florjanič

Zlomljeno srce

*Ti sploh ne veš, da sem.
Besede tvoje gredo mimo mene,
nevednost te od mene žene,
nevidna tvojim sem očem.*

*In vprašam se: »Zakaj?«
Sem mar meglica?
Kot ranjena sem ptica,
slišiš, kličem te nazaj.*

*Hrepenim po tebi
in vpijem globoko v sebi:
Je ljubezen preveč prositi?*

*S teboj želim si biti,
priklicati tvoj nasmeh,
prižgati ogenj v očeh.*

Maša Florjanič

Nebo

*Na nebu svetlo sonce je sijalo,
da v oči so mi stopile solze
in morala sem napisati verze,
ki bi sonetu pomenili hvalo.*

*Edino, kar na misel je stopilo mi,
da v meni res dovolj ni jeze,
ko na papir bi bruhnila še verze,
da cel sonet bi to oblikovalo.*

*Bi še oblaki tam na nebu mehki, beli,
kakor ovčice krotki in številni,
se nasmejali mi, veselo pomahali.*

*Oh, naj dnevi niso več mi mučni!
Ko verzi so mi v glavi zaigrali,
sklenila zdaj poskus sem ta sonetni.*

Katarina Kapš

Sanje

*Sanje v mislih nam bežijo,
včasih resnične se nam zdijo.*

*Mnogi verjamejo v svoje sanje
ter dovolj zaupajo vanje,
da se lahko zanesejo nanje.*

*Sanje imajo dva svetova,
ki sta kot dva tatova,
ki nam kradeta misli,
točno tisti,
ki se ju spominjamo
in večkrat podoživljamo.*

*Toda svet ni sestavljen samo iz lepih stvari,
temveč tudi iz slabih in hudih skrbi.
Tako so lahko tudi sanje slabe,
ki so kot vabe,
ki nas vabijo v skušnjave,
da delamo stvari neprave.
In če se take sanje uresničijo,
nam s tem marsikaj uničijo.*

*Vendar so sanje vsakega človeka osnovne življenjske dobrine,
ki jih dober človek zlepa ne premine.*

Lidija Zupančič, 9. c

Konj

*Konji čudovita so bitja,
glava, telo popolnih oblik, ljubi ljudi, oči polne slik,
in res, konji dobra so bitja.*

*Konj srečo razširja,
skače in dirja.*

*Zaupa ljudem,
a pusti se voditi
in obenem učiti
le dobrim ljudem.*

*Konj srečo razširja,
skače in dirja.*

*Konj te razume,
te gleda, posluša,
je res mirna duša,
ki veliko doume.*

*Konj srečo razširja,
skače in dirja.*

*Je tisto, kar rabiš,
ko si nesrečen,
ko rad bi bil srečen,
da žalost pozabiš.*

Maja Kosec

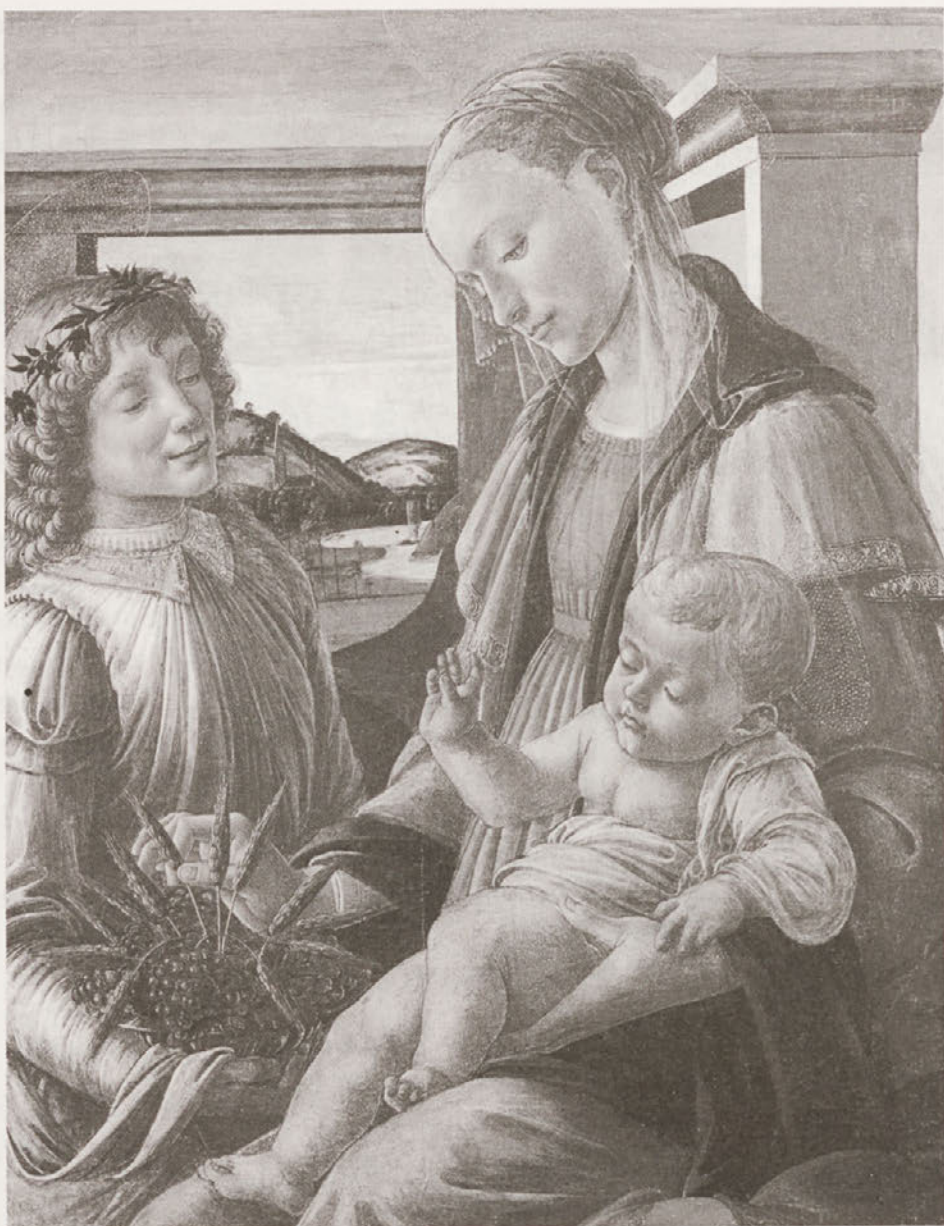
NE MARAM PRAZNIKOV

Res je tako!
Mogoče sem eden redkih,
ki jim decembrski prazniki
niso pri srcu.

Ta veseli december sem poimenoval po svoje – nori december. To so dnevi, ko v družini zaključimo z deli v vinogradu, v šoli učitelji na veliko sprašujejo, da bi bili vsi vprašani še pred novim letom, kot igralcu odbojke je to mesec tekem, to pa je tudi mesec trgovine, ki v teh dneh na veliko služi.

Letošnje novoletne počitnice so se za vse šolarje začele 24. decembra, na ponedeljek. Seveda mi ni žal, da so počitnice, saj mi ni treba zgodaj vstati in oditi v šolo, vendar se vsako leto zgodi kaj nepredvidljivega. Prazniki v letu 2007 pa so bili nekaj posebnega, do tedaj še nisem doživel tako dobrega prehoda iz starega v novo leto. Vendar to še ne pomeni, da imam rad praznike. Če me je kaj razveselilo v mesecu decembru, je to nova plošča ljubljanskega MC-ja Roka Terkaja – Rapostol, ki sem jo prejel od najboljšega prijatelja Luke. Terkaj mi je dal navdih za pisanje pesmic, s katerimi sem se ukvarjal v dolgočasnih decembrskih dnevih.

Za božič, 25. decembra, z družino ponavadi odrinemo na Kapitelj, kjer poslušamo mašo, na koncu pa si ogledamo še žive jaslice. Letos je naša mami zbolela, zato sva k maši odšla le midva s sestro. Na koncu, ko bi si morali ogledati žive jaslice, so se začele težave. Manjkal je Jožef! Čeprav sem se na vse kriplje branil, da bi Jožefa zaigral jaz, so me v to prisilili.

Postavili so me pred Jezusa in kar je bilo najhujše od vsega - bil sem na televiziji. Naslednji dan, ko je bilo treba odmetati sneg, sem ugotovil, da sem jutranja zvezda. Vsi sosede so me videli na televiziji! Če želim v življenju kdaj postati uspešen in slaven, Bog pomagaj, da ne bom igral v živih jaslicah! Ni mi bilo hudega, a to je bil eden od razlogov, zakaj ne maram decembrskih praznikov.

26. december je dan samostojnosti in enotnosti. Letos sem ga s starši preživel doma. Najlepše od vsega je bilo jutranje presenečenje. Računalnikar Martin nam je pripeljal nov računalnik. Čas do novega leta sem večinoma preživel za novim računalnikom. Seveda sem si vsak dan privoščil kratek sprehod skozi mesto in ga malo pogledal skozi objektiv. Moj Canon me je skoraj več čas spremljal. Vendar spet težave! Nisem nameraval hoditi po snegu, pa sem kljub snegu obul teniske. V daljavi sem zagledal najboljšo kompozicijo za dober posnetek, vendar je bilo treba iti čez sneg. Teniske so premočile, nogavice so se zmočile in naslednji dan je sledil lažji prehlad. Kaj je pullover? Oblačilo, ki ga oblečemo, kadar mamo zebe. Tako mi mati »niso dovolili«, da tacam okoli po mestu. Preostanek počitnic bom preživel za računalnikom v termo »štumfih« in z robci v roki.

družiti z prijatelji, ker le na tak način ne bi bilo dolgčasa. Starši bi nas morali poslušati, ne pa jelke postaviti ravno v otroško sobo, kjer so se že po nekaj dneh razbile jaslice, za to pa sem bil kriv seveda jazi. Lahko bi bilo več snega. Novo leto brez snega ni pravo novo leto. Želim si tudi manj pokanja petard, čeprav ga je bilo letos manj kot leta prej.

Iz mojega razmišljanja je razvidno, da mi decembrski prazniki niso pri srcu, pa saj je tudi z raziskavami dokazano, da veliko ljudi ne mara praznikov. Največ samomorov se zgodi prav med novoletnimi prazniki. Ko ljudem ne gre vse po njihovih željah in pričakovanjih, vse okrog njih pa evforija navidezne sreče. Ne bom dolgovel. V mojem značaju je, da nikoli ne napišem dobrega zaključka.

Matjaž Povšič, 9. c

Prazniki

*Jesen že odhaja,
z njo pa zima in božič prihaja.*

*December ves v lučke je odet,
na tleh pa beli sneg je spet.*

*Včasih zdi se nam,
da čas prehitro beži,
še posebno takrat,
ko zunaj sneži.*

*Otroci veselo pričakujejo Božička,
hudomušnega rdečega strička.
Pa vendar tudi odrasli ne ostanejo praznik rok,
saj ne obdaruje samo otrok.
Njim veliko pomeni že objem,
ki ga podarijo najdražjim vsem.*

*V izložbah marsikaj čudovito stoji
in kupce vabi, da to stvar kupiš tudi ti.
Ampak smisel božiča ni v darilih,
temveč v lepih voščilih,
ki jih lahko podarimo vsem,
ki jih imamo radi
in jih naredimo sami.*

Lidija Zupančič, 9. c

Do 31. decembra je prehlad minil, za večer pa sem načrtoval, kako bom odšel v mesto. Nisem našel pravih prijateljev, ki bi mi delali družbo, zato sem odšel z najslabšim med najboljšimi prijatelji, z Denisom. Njegova panoga je filozofija, zato z njim ne hodim rad ven. Kadar sem z njim, se dogajajo same neumnosti. Tako sem novo leto pričakal na Glavnem trgu v Novem mestu. Cel večer sem poslušal, kako mu bo lepo, ko bo v srednji šoli, kjer bo imel najlepše punce v razredu. Optimist! Pa je šel še en večer počitnic po gobe. Edino, kar me je pričakalo, ko sem prišel iz mesta, je bila nova igrlica Call of Duty 4. Čestitam staršem, usedem se za računalnik, naložim igrico, pa se že starši izmislijo, da gremo voščit starim staršem na Muhaber. Res ni nikoli po moje.

Zjutraj me je predraga sestra z vso silo odgnala od računalnika, tako da sem šel raje ven s prijatelji. Tokrat pametno in z neprepustnimi čevlji.

Tako nekako so se končale moje počitnice. Zoprno, če ni po tvoje.

Seveda pa je prav, da razložim, kako bi moralo biti, da bi mi prazniki postali »kul«. Morali bi se več

USODNA LJUBEZEN

Osebe: Primož, Nik, Frane, Andrej, Iva, Tjaša, Jasmina, Petra, Primoževa mama, Danica, zdravnik

1. prizor

PRIMOŽ: (zdolgočaseno) Jooooooj!! Petek zvečer je, mi pa tukaj posedamo! Dajmo! Na noge! Kam gremo!? Pojdimo v Sonček bar!

NIK, ANDREJ, FRANE: (enoglasno) Brez veze!

ANDREJ: Tja gremo vsak teden! Saj ne da imam kaj proti brezplačnim pijačam in poznanim natakarcam, ampak ... Ko pa poznamo že vso mladino, ki je tam, vse cene vemo že na pamet in spored pesmi, ki jih tam vrtijo!

FRANE: Ja, pojdimo kam, kjer še nismo bili!

PRIMOŽ: (naveličano) V redu, v redu! Ima kdo kakšen predlog?

NIK: Že vem! Kaj če bi šli v Ekstazo? Tam še nismo bili ...

PRIMOŽ: (navdušeno) Ja, seveda! Pojdimo tja! Dobra ideja, Nik!

NIK: Hvala.

ANDREJ: (zamišljeno) Hm ... Ekstaza praviš ... No ja, poskusiti ni greh! Gremo!

FRANE: (zaskrbljeno) Ne vem, fantje. Jaz raje ne bi šel ... Tam prodajajo droge in ...

NIK: (posmehljivo) Kaj pa je? A pogrešaš mamico?! Reva!

FRANE: V redu, v redu. Nisem reva! In ne omenjaj moje mame!

NIK: V redu, pojdimo že! Kaj čakate!?

PRIMOŽ: Ja ja, saj gremo! Pismo, še bolj si neučakan kot jaz!

2. prizor

PRIMOŽ: Ooo, superca! Samo poglej, koliko punc ... se mi že meša! Eno vodko prosim! Hvala. Nič. Grem jaz v akcijo, fantje! Ne čakajte me! Se vidimo jutri! Pri meni! A-

NIK: Kam pa kam, frajer? Nikamor, dokler si ne izmenjamo mnenj! Takoj nazaj!

PRIMOŽ: (sarkastično) Še dobro, da imam nekoga, ki skrbi zame, saj sem star komaj pet let!

NIK: Ja, ja. V redu bo. Pridite! Za to mizo! Vzemite pijače.

ANDREJ: Z lahkoto bi se navadil pasti oči na takih lepih in postavnih dekletih!!!

FRANE: Ne vem, o čem klobasaš! Saj so punce ... same take ... kako se reče ... plehke!

Koliko je ura? Domov grem! Tu ni nič zame! Se vidimo!

PRIMOŽ: Daj no!! Franček! Vrne se! FRANE!!! Resno je mislil. Šel je domov. Pa kaj mu je? Ponavadi je pa takoj za. Mislite, da je zaljubljen??

NIK: Možno je. Saj vidiš, da nobene ne pogleda! Mogoče hoče ostati zvest le eni! Saj ga razumem ... po svoje.

ANDREJ: Ja. Jaz tudi. Naj nam to ne uniči tega večera, ko sem pa še poln energije in kar ne vem, kam bi z njo!
PRIMOŽ: Aha. Mene tudi. No. Vsi se strinjamo, da so tu lepa dekleta. Če ne za kaj drugega, za eno noč ... Če me razumete ...tako da ...bi jaz kar izplul iz tega pristanišča in se podal na odprto morje!
NIK: Uf, kakšen pesnik! Ne izpusti svoje duše na plano!!!
PRIMOŽ: Brez skrbi! Ne bom!

IVA: Uhuhuh! Sem že mislila, da nas ne bodo spustili noter s ponarejenimi izkaznicami, ampak nam je uspelo! PIJEM NA TOOO!!! EJ!! NATAKAR!!

TJAŠA: Iva!!! Umiri se!! Nisi sama tu!

IVA: Daj, Tjašika, sprosti se no malo! Poglej koliko hudih fantov je tukaj! Kamorkoli pogledaš, jih je na stotine! To je drugače, kot pa doma gledat TV!

JASMINA: (presrečno) Uuuuuuu, punce! Poglejte tja!!! Za sedemnajsti rojstni dan bi si pa lahko privoščila kaj takega, se vam ne zdi? Petra?

PETRA: (zasanjano) A? Kaj? O čem teče debata?

IVA: Petra, kaj je s tabo???

PETRA: Poglej tistega lepotca tam! Se mi že sline cedijo! OOJOJ! POMAGAJTE MI!

JASMINA: Ja saj. Tisto skupino sem tudi jaz že videla. Ena, dva, tri in štiri! Za vsako po eden! Hahaha!!! Kaj menite? Se jim pridružimo na plesišču?!

TJAŠA: OOO, NE! Mene pa že ne boste prepričale za ta 'dirty-dancing'! Oh! Eee ... Se vidimo jutri! Iva, te pokličem! Adijo!

IVA: Kam je pa zdaj odpekotala? A jo katera vidi?

JASMINA: Saj je očitno! Za onim tipom je stekla! Saj je prav! Tudi ona mora imeti ljubezensko življenje, kajne?

PETRA: Jasmina, ne bit nesramna! Itak je rekla, da se jutri dobimo, pa nam bo poročala! Nič bat!

IVA: Dosti besedi in več dejanj! Katera gre z menoj do tistih?

PETRA, JASMINA: (v en glas) Jaz!

PRIMOŽ: Poglej, poglej. Nekaj ribic je prišlo na površje! Moja je tista z dolgimi lasmi!

NIK: Moja pa tista svetlolasa s kratkimi lasmi!

ANDREJ: Uuf, tanajboljšo sta mi pustila! Hvala lepa!

IVA: (Primožu) Ojla, kavboj! Tvoje oči mamijo že na daleč! Kako ti je ime?

PRIMOŽ: Eee ... ja! Primož. In tebi, morska deklica?

IVA: Iva mi pravijo. Ste prvič tu?

PRIMOŽ: (jecljajoče) Jjj-ja. NE. Ne vem.. Ne. Nismo. Samo za to mizo prvič sedimo, pa je malo drugače. Greš plesat? Moja najljubša pesem se vrti!

IVA: A, tako! Ja, saj je velik lokal. A? Najljubša? Priznam ... tudi meni je všeč Sean Paul ... pojdiva! Samo naj te posvarim: ko sem na plesišču, sem divja! Ne se ustrašit!

PRIMOŽ: To imam rad – da si divja! Bomo videli, če te bom lahko obvladal ... hehe!

Primož on Iva plešeta, medtem ko drugi sklepajo drugačna poznanstva...

TJAŠA: (kriči za Franetom) Hej! Ti! Počakaj! HEEJ! Ti ja! Hihi! Tepček!

FRANE: (presenečeno) A ... ti to meni vpiješ?

TJAŠA: Hja, komu pa! Videla sem te, ko si izstopal iz diska. Te to ne zabava?

FRANE: Ne. Mislim ... zabavno je gledati druge, kako se zvijajo drug po drugem, ampak ... zame to ni zabava.

TJAŠA: Ne, zame tudi ne. Ne vem ... mislim, da sem raje doma, pogledam kakšen dober film, malo crkljanja, več pa že ne Vsaj dokler človeka ne spoznam do potankosti.

FRANE: (prikimava) Da. Točno tako. Enako. Poslušaj ... Zdiš se mi prikupna. Saj bi te povabil k meni, ampak je že pozno. Imaš mobilni telefon?

TJAŠA: (zardeva) Da, mislim, da ga imam celo s seboj ... počakaj malo ... aha! Tukaj je. Povej mi svojo številko, jaz ti bom dala svojo, pa ... se bova kdaj dobila na kavču ob dobrem filmu in ...

FRANE: In crkljanju. Da. Izvoli. Pa upam, da se čimprej dobiva, da še malo poklepetava. Imaš jutri čas?

TJAŠA: Ja, imam. Pokličī, pa se bova zmenila, a ne? Lahko noč in uživaj!

FRANE: Enako!

Medtem v disku ...

IVA in PRIMOŽ (enoglasno): Odlično plešeš!

IVA: Hehe! Hvala. Em ... kje so pa ostali?

PRIMOŽ: Ne vem. Po moje so že doma in spijo ali pa so kje na wc-ju počnejo – saj veš kaj...

IVA: Hehe! Ne vem! Možno! Spile so dovolj za tako nespametno spočetje ... lahko kaj dobijo ... o boleznih govorim ...

PRIMOŽ: Nikoli nisem o tem tako razmišljal ... kako bi pa ti? Mislim ... bi se dala dol z enim, ki ga sploh ne poznaš in ga v življenju ne boš več srečala? Čisto tako ... naravnost sem te vprašal ...

IVA: Ne vem. A ni to malo tvegano? No, ne malo. Kar veliko?

PRIMOŽ: Se strinjam. Poglej ... Všeč si mi. Sem jaz tudi tebi kaj?

IVA: Ja, si mi. Zelo! Ampak nisem plehka ali pa punca za eno noč. Ali vse ali pa nič. Kaj praviš?

PRIMOŽ: Vse. Pa ... bi bila moja punca?

IVA: Ja. Bi bila. In tudi sem, kajne?! ODLIČNO! Ooo. Počakaj malo. Koliko let pa imaš ti?

PRIMOŽ: Eemm ... 19. Pa ti?

IVA: (jezno) 19?!?! 19?! Jaz jih imam samo 16!! Lahko te obtožijo pedofilije, veš to!?

PRIMOŽ: (se brani) Jah, oprostī. Nisem vedel, da jih imaš samo šestnajst! Kako si pa sploh prišla v klub, če še nisi polnoletna?!

IVA: (momljaje) S ponarejeno izkaznico ...

(Odlomek)

NAJČINA LESTVICA

FILMSKI KOTIČEK

KRITIKA FILMA PREDZAKONSKE ZDRAHE

Film *Predzakonske zdrahe* je režiral Mark Helfrich, v glavnih vlogah pa so Dane Cook kot Charlie, Jessica Alba kot Cam Wexler in Dan Fogler kot Charlijev najboljši prijatelj Stu.

Vse se začne, ko desetletni mali Charlie (Connor Price) na prijateljičinem rojstnem dnevu prekrši pravilo pri igri »vrtenje steklenice (resnica ali izziv)«. Ko noče poljubiti skrivne »darkerke«, ga ta uroči, češ da se bo vsaka ženska, s katero bo »spal«, poročila z naslednjim moškim, s katerim bo šla na zmenek. In tako po petindvajsetih letih Charlie (Dane Cook) dela kot zobozdravnik (še vedno uročen). Čisto vsak dan (nevede, da je še vedno uročen) si pa tudi poskuša najti punco, ki bi se z njim poročila. Toda vsaka punca, s katero spi, se naslednji dan poroči. Odkar so ženske izvedele, da on deluje kot kakšen srečni amulet, so se kar metale za njim, na kar je bil najbolj ljubosumen Charlijev najboljši prijatelj Stu (Dan Fogler). Vsaka, ki je z njim spala, se je naslednji dan poročila. Charliju je ugajalo, da je imel toliko žensk, toda še vedno ni našel prave ljubezni. In končno na neki poroki zagleda trčeno in prelepo Cam (Jessica Alba), ki je po poklicu oskrbnica za pingvine, in se vanjo takoj zaljubi. Po tem začne živčno razmišljati, zakaj se vse ženske po seksu z njim poročajo (ker ga je seveda strah, da se bo tudi Cam), nakar se spomni »darkerke« ... Ali mu bo uspelo pregnati urok in osvojiti Camino srce, boste izvedeli le, če si boste film ogledali v kinu, lahko pa tudi počakate na DVD.

Film *Predzakonske zdrahe* je odlična komedija za sprostitvev. Pripočam jo starejšim od desetega leta. Meni osebno je bila zelo všeč, toda raje gledam klasične, ne domišljajske komedije.

Jakob Gazvoda, 8. c/9

Tokrat ste za Najčino lestvico lahko glasovali preko šolske spletne strani (www.osgrm.si). Izbirali ste lahko med domačo in tujo glasbeno lestvico, in sicer med najbolj predvajanimi pesmimi v letu 2007.

Na domači glasbeni lestvici ste lahko glasovali za naslednje izvajalce in njihove pesmi:

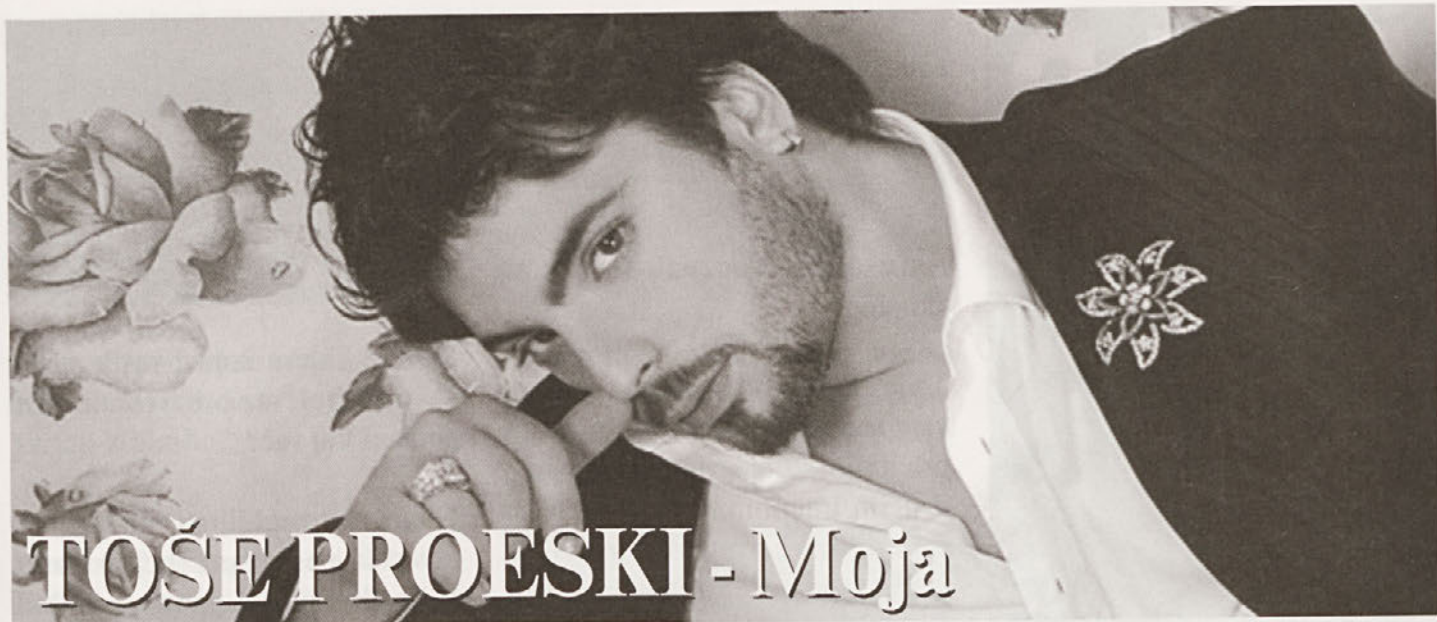
GERMINAL - Neskončna,
NUŠA DERENDA - Prestiž,
KARMEN STAVEC - Povej,
TABU - Oblak za dva,
LUNAPARK - Črn oblak,
ALYA - A veš,
THE DRINKERS - Hajdi,
NEISHA - Zaradi upanja,
TOŠE PROESKI - Moja.

Zmagala je slovenska pesem zdaj že pokojnega makedonskega peva-
ca Tošeta, *Moja*.

Poglejmo, kako smo glasovali na tuji lestvici:

MIKA - Grace Kelly,
PLAIN WHITE T'S - Hey There Delilah,
JUSTIN TIMBERLAKE - What Goes Around ... Comes Around,
AVRIL LAVIGNE - Girlfriend,
TIMBERLAND - The Way I Are (feat. KERI HILSON & D.O.E.),
GWEN STEFANI - The Sweet Escape (feat. AKON),
FERGIE - Big Girls Don't Cry,
NELLY FURTADO - Say It Right,
RIHANNA - Umbrella (feat. JAY-Z).

Zmagal pa je ameriški pop punk band Plain White T's s pesmijo Hey There Delilah.

TOŠE PROESKI - Moja

*Moja,
kot v pravljici sva se ljubila,
moja,
misel ista naju je vodila, da
skupaj eno sva.*

*Moja,
zdaj pogled beži vstran,
ker bojim se.*

*Moja,
da bi videl srečo tvojo z drugim le,
z mano nikdar več ne.*

*Daleč je nebo,
ki nad mano zvezde šteje
mislim, da si tu,
da mineva čas hitreje.
Nisem se vdal,
blizu tebe vedno bom ostal.*

*Daleč je nebo,
hladni veter lomi veje,
mislim, da si tu,
bije mi srce močnejše.
Nisem se vdal,
blizu tebe vedno bom ostal.*

*Moja,
drugi se prebuja s tabo,
nisi moja.
Vse zgleda, kot da lažni so bili
dnevi najini vsi.*

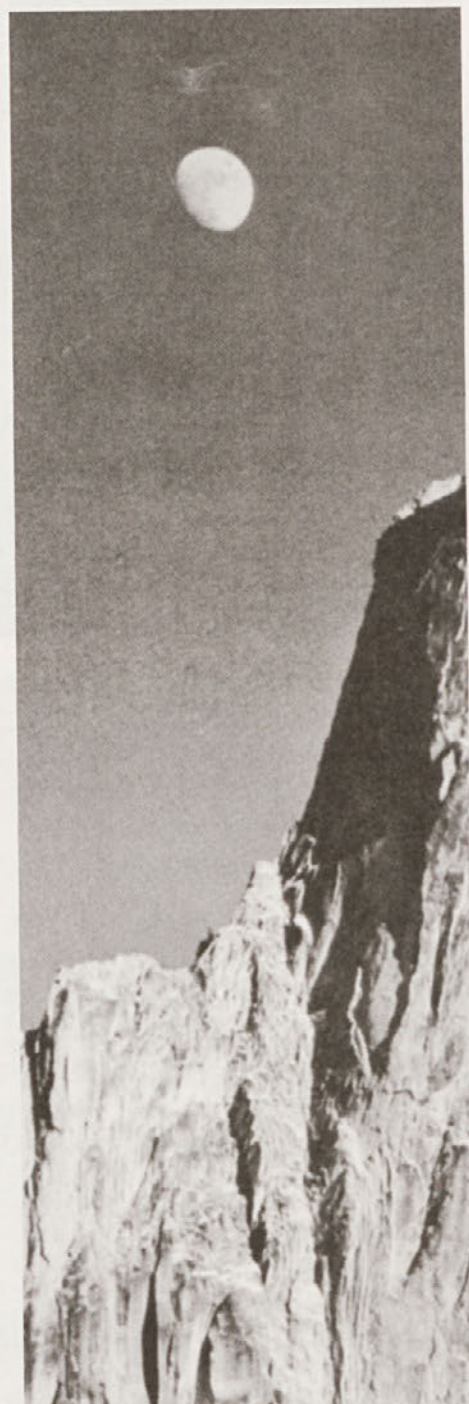
*Daleč je nebo,
ki nad mano zvezde šteje,
mislim, da si tu,
da mineva čas hitreje.
Nisem se vdal,
blizu tebe vedno bom ostal.*

*Daleč je nebo,
hladni veter lomi veje,
mislim, da si tu,
bije mi srce močnejše.
Nisem se vdal,
blizu tebe vedno bom ostal.*

*Kakor da je vse umrlo brez tebe,
daj prebudi me edina,
reci, da je vse,
kot bilo je prej.*

*Daleč je nebo,
ki nad mano zvezde šteje,
mislim, da si tu,
da mineva čas hitreje.
Nisem se vdal,
blizu tebe vedno bom ostal.*

*Daleč je nebo,
hladni veter lomi veje,
mislim, da si tu,
bije mi srce močnejše.
Nisem se vdal, blizu tebe vedno
bom ostal.*

BOBNAR ZLOMIL CEL BOBEN / BOBNAR PADEL Z ODRA

Leta 1996 se je iz skupine Mercedes band razvila skupina Dan D. Prvotno zasedbo so sestavljali Tomislav Jovanović – Tokac, Dušan Obradinović – Obra, Marko Turk – Tučo, Primož Špelko in Aleš Bartelj. Kasneje sta Špelko in Bartelj skupino zapustila, pridružila pa sta se ji Andrej Zupančič in Boštjan Grubar. Prvi album **Igra** so izdali leta 1997, drugega **Ko hodiš nad oblaki** leta 1999, zadnji, **Katere barve je tvoj dan?**, pa je izšel lanskega februarja.

Slovensko glasbeno sceno so osvojili z uspešnicami, kot so Za naju punca, Bodi moja, Ko hodiš nad oblaki, Plešeš in seveda Male roke/Voda, ki so jo posneli skupaj s Siddarto. 21. decembra so imeli koncert na naši šoli in vzdušje je

bilo res enkratno. Vsi smo peli skupaj z njimi in uživali. Novinarji pa smo se po koncertu še pogovarjali s pevcem Tomislavom Jovanovićem.

Kako ste se spoznali in postali skupina?

To je že zelo dolgo nazaj, zato ne vem točno. Že pred uradno ustanovitvijo smo igrali skupaj in z drugim imenom, šele kasneje pa smo to ime zamenjali. Leta 1992 smo se spoznali v gostilni na pivu, pozneje pa smo se z njenim lastnikom dogovorili, da bomo v tej gostilni igrali.

Vaša ekipa se je stalno menjavala ... Je kdaj prišlo do hujših nesporzumov v skupini?

To v bistvu niti niso bili nesporzumi. To je namreč tako, kakor bi bil poročen. Če ostaneš dolgo skupaj, moraš partnerju povedati, če te kaj moti na njem, in če te stvari motijo tudi druge, oseba pa jih ne želi spremeniti, preprosto najdeš koga drugega.

Vam je katera izmed vaših pesmi še posebej všeč oziroma vam pomeni kaj več?

Glede na to, da jih pišem sam, mi je vsaka pesem posebej pri srcu. Pri zadnji plošči pa mi je najbolj všeč pesem Voda in pokazalo se je, da je tudi ljudem všeč.

Ali svoj nastop prilagodite publiki?

Ne, tega nam sicer ni potrebno početi več, obstaja pa to, da moraš ceniti publiko, ki jo imaš pred seboj, kjerkoli že si.

Se vam je kdaj med koncertom pripetilo kaj nenavadnega, kar je zmotilo vašo koncentracijo ali preusmerilo pozornost?

Enkrat je bobnar padel z odra, ker se mu je ta razmaknil, enkrat je celo zlomil cel boben ... V bistvu je on najbolj problematičen.

Ali se smatrate za zvezdnike?

Ne, drugi te to naredijo.

Kaj pa vi – mislite, da ste slavni?

Če grem malo do Trebnjega pa do Šentjerneja, dalj pa že ne morem. V Avstrijo se mi pa ne da.

Kako se spominjate svojih osnovnošolskih let? Ste se že takrat ukvarjali z glasbo?

Jaz sem se že takrat ukvarjal z glasbo, bil pa sem precej slab učenec (kar vam odsvetujem), ampak takrat sem našel svojo ljubezen, se z njo ukvarjal, jo negoval in midva skupaj živiva že zelo dolgo.

Ne nastopate prav pogosto na osnovnih šolah. Zakaj ravno OŠ Grm?

Ne pogosto in niti ne zjutraj. Na OŠ Grm smo prišli, ker so nas povabili in tudi 2 leti nazaj smo prijetno sodelovali skupaj, ko smo delali projekt in uporabili pevski zbor iz te šole. Pri eni pesmi so nam pomagali, vendar je kasneje nismo uporabili, toda z vsem dolžnim spoštovanjem smo prišli sem, da bi imeli koncert.

Na koncertu ste en komad zaigrali tudi z učencem naše šole, Dominikom Pavleničem ... Kako je prišlo do tega sodelovanja in kakšni so bili vaši občutki?

To je zaradi tega, ker smo sodelovali v predstavi Matjaža Bergerja in zahotelo se nam je, da bi imeli zraven otroški, deški vokal za pesem Internacionala. Z Dominikom smo zadovoljni, imeli pa smo tudi idealno priložnost, da z njim to izvedemo še tukaj.

Kako to, da ste izvedli pesem Internacionala, saj je ni na vašem albumu?

Ta pesem je bila namenjena le za potrebe predstave, režiser je namreč zahteval, da naredimo predelavo te pesmi in mi smo to storili.

Kakšni so vaši načrti za prihodnost?

Pripravljati bomo začeli novo ploščo, ker pa smo to leto veliko koncertirali, smo malo utrujeni. Zapri se bomo v kakšno zidnico, popili 2 litra cvička in razmislili, kaj bomo zaigrali.

Lahko pričakujemo kaj novega?

Ja, mogoče septembra.

GLASBENE NOVIČKE

Prelet glasbenih dogodkov v Sloveniji od septembra do decembra 2007

September

Štajerska zasedba Tabu je zamenjala svoj vokal. Po odhodu Nijne se je skupini pridružila Tina, s katero se je skupina znova podala na odre. Najnovejša pesem se glasi Oblak za dva.

Oktober

Skupina Siddharta se je po štirih albumih, albumu remiksov ter več kot 50 posnetih skladbah odločila še za en podvig. V ljubljanski Hali Tivoli so zagrli svoj celotni opus skupaj z gosti. Maratonsko, za vse navdušence in oboževalce, ki jih vsekakor ni malo.

Big Foot Mama so ob svoji obletnici dokazali, da so še vedno prvaki prvinega rocka, ki so slovenski rog naredili za splošno sprejemljivega. Izdali so tudi nov album z naslovom Važn', da zadane.

November

Po svetu najbolj znana slovenska skupina Laibah se je odpravila na veliko turnejo. Skladbe s svojega najnovejšega albuma Volk so predstavili pariški, nizozemski in belgijski publiki. Laibachi so turnejo decembra na simboličen način sklenili z nastopom v novomeškem Teatru Antona Podbevška.

December

Na oder Hale Tivoli so se ponovno vrstile legende slovenskega punka Pankrti in s tem dokazali, da punk ni mrtev.

V Ljubljani se je ustavil ameriški reper 50 Cent.

Po triletnem premoru se je vrnil Magnifico z novim albumom Grande Finale, ki je stilsko nadaljevanje albuma Export-Import.

Trkaj je izdal novo ploščo Rapostol, ki je navdušila slovensko publiko.

Matjaž Povšič

KAKO DOBRO SE SPOZNAŠ NA PRAZNIKE?

1. *Na veliko noč praznujemo:*
 - a) Jezusovo rojstvo
 - b) Jezusovo vstajenje od mrtvih
 - c) Jezusovo smrt
 - d) Jožefovo smrt

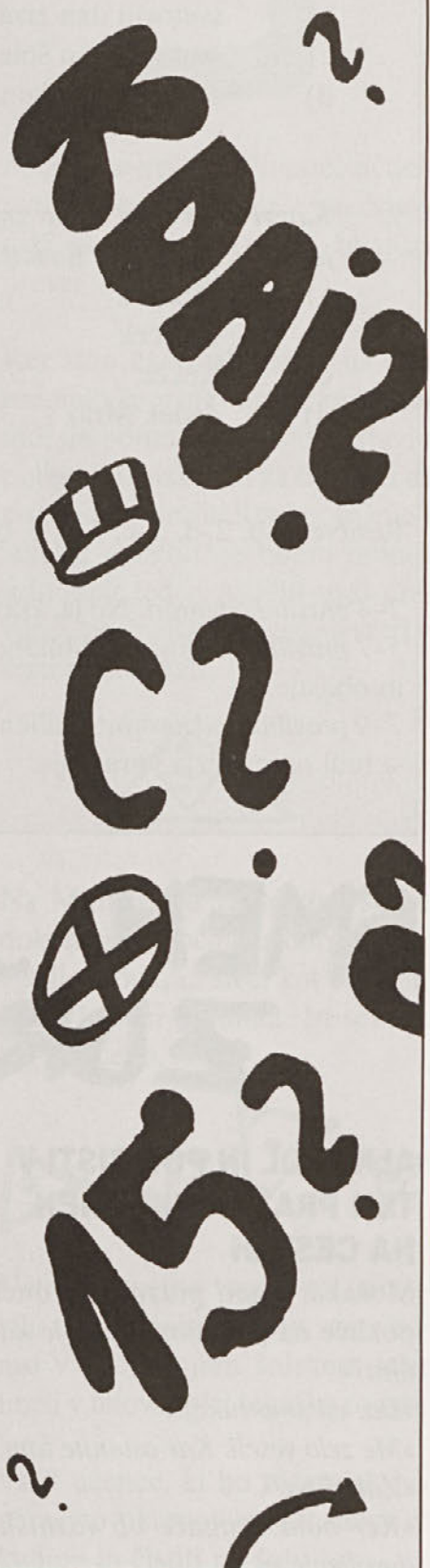
2. *Kdaj je god svetega Silvestra?*
 - a) 1. januarja
 - b) 29. februarja
 - c) 8. marca
 - d) 31. decembra

3. *Kateri izmed naslednjih običajev odganja zimo in pozdravlja pomlad?*
 - a) jurjevanje
 - b) pustovanje
 - c) kurentovanje
 - d) martinovanje

4. *Od kod prihaja dedek Mraz?*
 - a) iz Rusije
 - b) z Nizozemske
 - c) iz Francije
 - d) iz Amerike

5. *Kdaj praznujemo državni praznik dan samostojnosti in enotnosti?*
 - a) 31. oktobra
 - b) 26. decembra
 - c) 27. aprila
 - d) 25. junija

6. *Koliko praznikov praznujemo v Sloveniji in so dela prosti dnevi?*
 - a) 20
 - b) 15
 - c) 30
 - d) 10

7. *Kateri izmed naštetih praznikov nima stalnega datuma?*

- a) velika noč
- b) novo leto
- c) noč čarovnic
- d) Marijino vnebovzetje

8. *Kateri izmed spodaj napisanih praznikov ne obstaja?*

- a) dan varčevanja
- b) svetovni dan živali
- c) svetovni dan šole
- d) svetovni dan kontracepcije

9. *Kateri sveti mož se po zraku pripelje s sanmi, ki jih vlečejo jelenčki, prvi pa je Rudolf?*

- a) Miklavž
- b) Božiček
- c) Kekec
- d) dedek Mraz

Rešitve: 1.-b, 2.-d, 3.-c, 4.-a, 5.-b, 6.-b, 7.-a, 8.-c, 9.-b

2-4 pravilni odgovori: No ja, vsaj poizkusil/-a si ... Četudi neuspešno.
5-7 pravih odgovorov: Solidno. Dobro poznaš slovenske praznike in običaje.

7-9 pravih odgovorov: Odlično opravljeno, pravilno si odgovoril/-a tudi na najtežja vprašanja.

Taja Moro, 8. b

SMEH JE POL ZDRAVJA!

ALKOHOL IN POLICISTI V TEH PRAZNIČNIH DNEH NA CESTAH

Možakar v teh prazničnih dneh pokliče na policijo: »Halo, je kdo tam?«

»Da, vsi smo tukaj.«

»Me zelo veseli. Kar ostanite tam.«

»Zakaj pa?«

»Ker bom drugače ob voziško dovoljenje.«

BOŽIČNO DREVO V GOZDU

Blondinki se v gozd odpravita iskat božično drevo.

Nenadoma se ena ustavi in reče: »Jaz imam tega dovolj. Ne grem se več!«

»Kako to misliš?« vpraša druga.

Pa ji odgovori: »Dovolj imam iskana božičnega drevesa. Prvo drevo, ki ga zagledava, vzameva, četudi brez okraskov!«

HA, HA, HA!!

SESTRA IN MAMA

Grega je bolan in leži doma. Pri vходу v hišo pozvoni simpatično dekle z velikim šopkom rož. Odpre ji starejša ženska, dekle pa nekoliko zbegano reče: »Oprostite, jaz sem Gregorjeva sestra!«
»Prav vesela sem, da sem vas spoznala,« odgovori ženska, »jaz sem namreč njegova mama.«

Profesor reče Janezku pri ustnem izpitu: »Poglejte skozi okno tista drevesa! Jih vidite?«

»Ja, vidim jih!« reče Janezek.

»Ko bodo zopet listi na njih, lahko ponovno pridete na izpit!«

GOS - GRMSKA OBVEŠČEVALNA SLUŽBA

Učitelji naše šole so ugotovili, da je tudi pri nas vse več nasilja. Nasilje se pojavlja predvsem na predmetni stopnji, ko učenci sedmih ali osmih razredov ustrahujejo mlajše učence. To se dogaja tudi po vseh drugih šolah, Ministrstvo za šolstvo pa ne ve, kako bi ukrepalo. Ravnateljji so prišli do posebne ideje, ki so jo posredovali tudi ministrstvu. Tako bo vsak učenec razredne stopnje imel dva varnostnika, učenci predmetne pa enega. Varnostniki bodo preprečevali prepire, nikakor pa ne vzpodbujali ali pomagali pri nasilju.

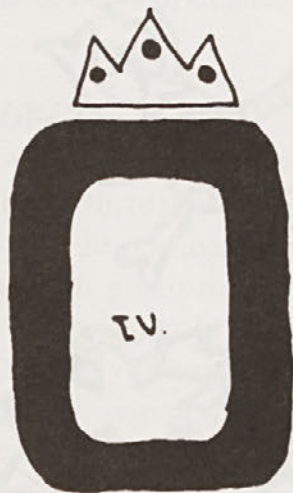

Enkrat na mesec bodo imeli vsi učenci osnovnih šol pravico do stavke. O tem bodo natančneje obveščeni po šolskem radiu.

V šolo bomo od zdaj naprej kar sami nosili malico in jo pojedli, kadar bomo hoteli.

Vodstvo naše šole je ugotovilo, da vzgojni ukrepi za prekrške pogosto ne dosežejo svojega namena. Zato sta ravnateljica in njen pomočnik sklenila, da bodo učitelji od zdaj naprej lahko posegali tudi po drugačnih kaznih: sto sklec na teden kar tri mesece (seveda ob navzočnosti učitelja, ki bo sklece štel in ugotovil, ali so bile narejene pravilno), pomoč kuharicam v kuhinji ali pomoč čistilkam pri čiščenju šole.

Po novem bo moral vsak učene pet ur na leto pomagati učitelju, ki ga bo izbrala razredničarka oz. razrednik, saj le-ta učenca najbolj pozna. Izbrati bo moral/-a učitelja, za katerega meni, da ga učenec najmanj spoštuje. Prinašati mu bo moral potrebne stvari, pijačo ter mu urejati potrebne dokumente. Če učitelj ne bo zadovoljen z delom učenca, bo moral učenec po-

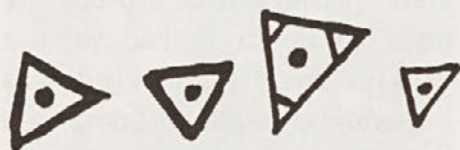

magati še več ur. Pomoči učiteljem bodo opravičeni le predstavniki razredov, ki imajo že tako preveč obveznosti.

Ker smo ugotovili, da je na šoli premalo športne vzgoje, obveščamo, da bomo na igrišču postavili poligon. Obiskovali ga bomo tudi pozimi in v dežju. Ker bomo imeli vojaški poligon, se bomo morali prihodnji teden naučiti tudi pravilno, po vojaško zravnano stati v vrsti in korakati.

Na Ministrstvu za šolstvo so se dokončno odločili, da bomo imeli v šoli verouk, in sicer kot obvezni in ne izbirni predmet. In seveda bo za oceno.

Učitelji športne vzgoje so ugotovili, da premalo tečemo, zato bomo v prihodnjem šolskem letu imeli v telovadnici tekaško progo.

Vsak učenec, ki bo razgrajal, bo namesto ukrepov moral delati v kuhinji in čistiti po šoli.

HOROSKOP

OVEN

Marec bo za vas naporen mesec, ker ne boste vedeli, česa bi se najprej lotili. Vendar ne izgubite poguma, sreča je na vaši strani! Ne zanemarjajte tudi svojega počutja, da ne boste preživeli preveč časa v postelji namesto s prijatelji. Pa še namig za ljubezen: ne zamenjajte neposrečene šale za osornost!

BIK

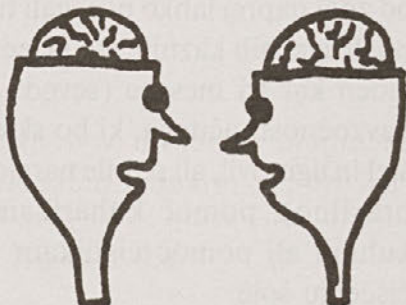
Pazite se ustnega spraševanja! Izberite taktiko javljanja in prihranili si boste ure učenja. V ljubezni vas čaka veliko lepega, če si boste le vzeli čas za iskanje in raziskovanje. Vendar ne bodite razočarani, če na začetku ne bo sreče, iščite še naprej! Zdravje: ukvarjajte se s športom, vendar ne pretiravajte.

DVOJČKA

Nehajte lenariti! Čeprav se vam velikokrat ne bo dalo učiti, se potrudite, ker se vam bo obrestovalo. Pazite pa se nadležnega prehlada, ki preži za vsako neprevidnostjo. Ljubezen vas zanima veliko bolj, kot si upate priznati, zato ne bodite plašni, temveč se prepustite toku! Ne bodite pa zadovoljni z vsakim odkritjem, četudi vas nagovarjajo prijatelji. Šport vam ne leži najbolj, zato se raje posvetite drugim načinom razgibavanja.

RAK

V šoli ne boste imeli prevelikih težav, čeprav se zna pojaviti tudi kakšna slaba ocena. Previdno pa z jeziki, ki vam utegnejo povzro-

čiti nekaj slabe volje. Preberite kakšno knjigo in šlo vam bo lažje! V odlični formi boste pri vseh vrstah športov, četudi vam niso vse tako pri srcu. Posvetite se vsemu, kar vas veseli, ne pozabite pa na šolsko delo, ki naj bo med najpomembnejšimi stvarmi.

LEV

O, ljubezen! Precej vas bo zadela prav takrat, ko ne boste imeli časa zanjo, vendar ne obupajte! Sezite po vsaki priložnosti, ki se vam ponudi in se ne sekirajte zaradi tujih mnenj. Ne prezrite pa učiteljevih mnenj, ker vam učitelj utegne dihati za ovratnik! Zato včasih samo poslušajte, da boste čim bolj uspešni. Zdravje: zdravje ni samo šport!

DEVICA

Največ težav vam bo povzročala vaša neodporna narava, zaradi katere boste imeli nekaj težav pri dohajanju snovi. Res pa pri nekaterih predmetih tako blestite, da vam tudi nadgradnja ne bo delala težav. Preveč vas skrbi mnenje sošolcev, kar ni prav! Zaupajte vase, pa ne boste imeli težav ne z ljubeznijo ne s svojim videzom.

TEHTNICA

Vaše astrološko znamenje pomeni uravnoteženost in na presenečenje vaših bližnjih boste ravno to – uravnoteženi. V šoli boste znali zmerno mešati učenje in prosti čas, kar bo pritegnilo osebo, ki jo že dolgo opazujete, pa si je ne upate ogovoriti. Le tako naprej! Poskusite s svojo srečno naravo pomagati še komu, ki je blagoslovljen z manjšo srečo kot vi.

ŠKORPIJON

Bolj pozitivno glejte na šolsko delo in videli boste, da se z dobro voljo poveča tudi uspeh. Zaradi vašega novega razpoloženja se boste dobro razumeli s prijatelji, čeprav bo za gladek odnos z dolgoletnim sovražnikom potrebno več truda. Zdravje: ste glavni v svojem elementu, poskusite še kaj novega!

STRELEC

Vaš prijatelj bo vaš sorodni Kupid. Ustrelil bo svojo ljubezensko puščico in vas zadel naravnost v srce. Kaj pa oseba, ki vam je všeč? Opravičili boste svoje ime strelca in zadeli osebo s prijetnim presečenjem in lepim vedenjem. Poskusite se prikupiti tudi učiteljem, da vam bodo opravičili, kadar ne boste najbolje pripravljeni. Pri športu pa ne poskušajte preveč, da se ne poškodujete.

KOZOROG

Čeprav ste kozorog, včasih premalo uveljavljate svojo voljo, zato se končno že postavite zase. Ne smete pa iti preko meje in uporabiti svojih rogov. To bi utegnilo narediti slab vtis na vašo simpatijo, ta pa je zelo pomembna, saj se zaradi nje ne morete zbrati pri pouku. Ljubezen ne čaka večno, zato se opogumite in naredite prvi korak, mogoče se obrestuje.

VODNAR

Zaradi dobrih ocen in vašega prepričanja, da ste vedno glavni, boste morali pogosto pomagati in kot vodnar gasiti ogenj med sošolci. Pazite, kako izražate svoje mnenje, da si ne boste nakopali sovražnikov. V ljubezni se bosta

menjavali sreča in žalost, zaradi katere pa ne smete podleči, saj ni nič večno in prej ko boste to sprejeli, lažje vam bo. Zdravje: drugače ste zdravi kot dren, ampak previdnost ni odveč!

RIBI

Ribi pomenita dvojino, kar pa ni nujno znamenje ljubezni, zato premislite, kaj ste se naučili iz preteklih napak, da jih ne ponovite. V šoli vam bo največ težav delala matematika, ki vam nikakor ne bo jasna. Poskusite najti pomoč pri človeku, ki mu zaupate. Vaše zdravje pa bo odlično in lahko bi se reklo, da ste zdravi kot riba!

Julija Gačnik, 8. b

- nemogoče glasna oranžna, živo rumena, fluorescentno zelena, električno modra in 'hot pink'.

barvah in narejene iz lepega blaga. Na sceno zopet prihajajo prosojni, skoraj prozorni materiali, ki pa so malce težji, kar se kombiniranja tiče. Lahko jih v zapravljenih količinah odenete čez vse, kar imate oblečeno - tudi plašč. Čevlji ostajajo platformski, torej z močno podloženim podplatom.

Geslo letošnje modne pomladi se glasi: "Osredotočite se na kroj in kvaliteto - manj na znamko." Zdaj pa hitro v shopping!

Taja

TRENDI 2008

Skoraj smo že zaključili obdobje mrzlih dni in pospravili debele bunde nazaj v omare. Zdaj je čas, da se posvetimo lahkotnejšim oblačilom. Kaj je največji greh te sezone in kaj zadnji modni krik za pomlad 08, izveste v naslednjih vrsticah.

Pomlad 2008 je barvita, radostna in ženstvena. Razporejen je uživaško in smer spominja na antično Grčijo. Trenutni jesenski trendi ostajajo in se razvijajo - zategel pas, osredotočenje na ramena, pasovi in še enkrat pasovi, velika torba in čevlji, ki povzročajo vrtoglavico. A dan jim je bil nov pridih lahkotnosti v barvi in otipu.

Oblecite vijolično v vseh njenih odtenkih! Od živo vijolične, slive do svetle sivke. Modni dodatki v vijolični zelo dobro poživijo celotno obleko. Spet so se pojavile tudi črno-bele zebraste črte. Nadaljuje se trend neonskih barv

Pomladno blago je gladko in fino. Najboljši dodatki so ovratniki in pasovi. Široki pasovi, namenjeni predvsem za nošenje v pasu (tako zvali 'weist belts'), so out. Letos se bodo nosili ultra ozki pasovi. Ključen modni kos je naglavna ruta. Sliši se čudno, a načinov nošenja je ogromno. Najbolj se nosi kot širok povoj iz blaga ali delikatna svilena ruta, ki jo oblečete le s kopalkami ter kot modni dodatek zvečer. Zelo šik so koktajl oblekice, predvsem kratke, v mavričnih

SEPTEMBER 2007

3.9.	Učenci od 2. do 9. razreda	Prvi šolski dan
3.9.	Učenci 1. razreda v avli, starši	Pozdrav ravnateljice, sprejem učiteljic
4.9.	Razredniki 7. r., starši, ravnateljica	Skupni roditeljski sestanek Oddelčni roditeljski sestanek
5.9.	Razredniki 1., 8. r., starši	Roditeljski sestanek
6.9.	Razredniki 9. r., starši	Oddelčni roditeljski sestanek
8.9.	Ekipa učiteljev, učenci 7. a, b, c,	Odhod v ŠN – Poreč
10.9.	Razredniki 6. r., starši	Oddelčni roditeljski sestanki
11.9.	Učenci 8., 9. r., učitelji	Športni dan – atletika, Stadion Portoval
11.9.	Učenci 6. r., učitelji	Naravoslovni dan
11.9.	Razredniki 4., 5. r., starši	Oddelčni roditeljski sestanki
12.9.	Razredniki 2., 3. r., starši	Oddelčni roditeljski sestanki
13.9.	Ekipa učiteljev, učenci 7. a, b, c,	Vrnitev iz ŠN – Poreč
13.9.	Devetošolci, sodelavci Zavoda za zaposlovanje	Testiranje (1., 2., 3. ura)
17.9.	Strokovni delavci PS in RS	Delovni sestanek
18.9.	Učenci 2. in 3. r., razredničarke	Naravoslovni dan
18.9.	Učenci 5., 6., 7. r., učitelji	Športni dan – atletika
19.9.	Učenci 1. r., razredničarke	Športni dan
24.9.	Učenci, razredniki 9. razreda	Ekskurzija: Goriško
24.9.	ZAČETEK IZVAJANJA	INTERESNIH DEJAVNOSTI
25.9.	Svet staršev	Sestanek
25.9.	Učenci, učiteljice 5. r., policist	ND: Kolesarski izpit
26.9.	Učenci 2. r., spremstvo	Športni dan
26.9.	Starši 1.–5. razreda	Šola za starše, Mateja Petric
27.9.	Svet šole	Sestanek
28.9.	Učenci 1. razreda, učiteljice	Naravoslovni dan
29.9.	Prijavljeni učenci 8., 9. r.	Ekskurzija v London

OKTOBER 2007

1.10.	Učenci, razredniki 4. a, 4. b	Odhod v ŠN ČSOD, Čebelica
2.10.	Predstavnika šole, mentor ŠP	Sprejem pri županu
3.10.	Člani sveta šole	Sestanek
3.10.	Učenci, učiteljice 5. r	ŠD: Atletika
3.10.	Zbiranje starega papirja 1.–3. r.	Pomoč učencev predmetne stopnje
4.10.	Razredničarke, starši RS in PS	Govorilne ure
4.10.	Učenci 8. d	Sist. zdr. pregled v ZD NM
4.10.	Učenci, razredničarke 1.–3. r, NLB	Predstava za učence
5.10.	Učenci, razredničarke 1.–4. r.	Lutkovna predstava
5.10.	Učenci z OŠ Drska, spremstvo	Lutkovna predstava
8.10.	Učenci 1. r.	ŠD: Kros, pohod
9.10.	Učitelji, starši, Bravo	Predavanje: SUT (Košak- Babuder)
10.10.	Zbiranje starega papirja 4. in 7. r.	
10.10.	Atleti, mentorji, organizatorji OŠ Grm	Državno ekipno tekmovanje – finale
10.10.	Učenci 5.–9. r., spremstvo	ŠD: Ogled tekmovanja, stadion
10.10.	Starši 1.–5. r.	Šola za starše z M. Petric
11.10.	Učenci 9. r., spremljevalci, SKŠ Bajnof	ND: Za bistro glavo v naravo
11.10.	Predstavniki oddelkov	Zasedanje šol. parlamenta
12.10.	Strokovni delavci šole	Strokovna ekskurzija
12.10.	Učenci 5.–9. r. prosti	Pouk nadomestili 10.10. – športni dan
15.10.	Strokovni delavci	Konferenca UZ
17.10.	Starši 6.–9. r.	Šola za starše z Z. Z. Divjakovo
17.10.	Zbiranje starega papirja 5. in 8. r.	
17.10.	Učenci tekmovalci, gostje, psihologinja	Regijsko predtekmovanje Male sive celice
17.10.	Učenci 9. r., mentorica	Šolsko tek. za Proteusovo priznanje (BI)
18.10.	Učenci, učiteljice 2. r.	ŠD: Pohod in kros
19.10.	Učenci, učiteljice 3. r.	ŠD: Pohod na Trško goro
19.10.	Društvo upokoencev	Srečanje
20.10.	Učitelji slovenščine	Ekskurzija na Tržaško
23.10.	Starši 1.–5. r.	Šola za starše z M. Petric
24.10.	Zbiranje starega papirja 6. in 9. r.	
24.10.	Starši 6.–9. r.	Šola za starše z Z. Z. Divjakovo
26.10.	Šahisti, mentor	Šahovski turnir

NOVEMBER 2007

5.11.	Tim za vzgojni načrt	Sestanek
5.11.	Strokovni delavci	Delovni sestanek
7.11.	Učitelj matematike	Srečanje v mreži, OŠ Metlika
7.11.	Učitelj likovne vzgoje	Srečanje v mreži, OŠ Semič
8.11.	Razredniki, starši	Govorilne ure RS in PS
8.11.	Razredniki, starši, Društvo za razvijanje prostov. dela, SS	Sestanek: Delo z učenci tujci – stanje in perspektive
8.11.	Košarka – starejši dečki	Polfinale obč. prvenstva, OŠ Grm
10.11.	Starejše deklice	Obč. tekmovanje v rokometu, ŠD Marof
14.11.	Učenci, starši, razredniki	Zbiranje starega papirja
15.11.	Strokovni delavci	Konferenca UZ
15.11.	Razredničarke, učenci 1. in 2. razreda	Pika Nogavička, KCJT
15.11.	Starejše deklice, trener	Občinsko prvenstvo v košarki, OŠ Bršljin
17.11.	Starejši dečki	Obč. tek. v nogometu – polfinale, Marof
19.11.	Košarka – starejši dečki	Finale obč. prvenstva
19.11.	Razredniki, učenci 8. razreda	Šola v naravi, ČŠOD Planica
20.11.	Učenci 4. r., spremstvo	Od tišine do glasbe, KCJT
21.11.	Učenci 9. r., soc. ped.	Obisk ESS NM, poklicna orientacija
22.11.	Učenci 9. r., mentorice	Tekmovanje v znanju angleščine
24.11.	Comenius, učitelji in učenki	Sestanek projektne skupine, Madrid
26.-29.11	Ravnateljica	Strokovno srečanje ravnateljev – Portorož
27.11.	Starejše deklice	Področno tekmovanje v rokometu

DECEMBER 2007

3.12.	Učenci 4. c, razredničarka	ŠN Lipa, ČŠOD
3.12.	Učitelji nivojskega pouka	Sestanek
3.12.	Vertikalni strokovni aktivni	Sestanki
4.12.	Teniški klub Portoval, učenci 1. in 2. r.	Predstavitel tenisa
5.12.	Starejše deklice, trener košarke	Področno prvenstvo, OŠ Grm
6.12.	Učenci 9. r., spremstvo	Tehniški dan, ŠC Novo mesto
6.12.	Razredničarke, starši	Govorilne ure na RS in PS
6.12.	Starši 9. r., uslužbenka Zavod za zaposlovanje	PO: Iskanje poklicne poti
7.12.	Učenci, mentorji – biologi	Državno tek. za Proteusovo priznanje
7.12.	Učenci, razredničarka 5. b	Sist. zdr. pregled, ZD Novo mesto
10.12.	Comenius – zainteresirani učitelji, učenci	Tiskovna konferenca: Madrid
11.12.	Strokovni delavci	Konferenca UZ
11.12.	Člani sveta šole	Sestanek
11.12.	Upokojeni in aktivni člani kolektiva	Prednovoletno srečanje
12.12.	Starejši dečki – košarka	Področno prvenstvo, ŠD Marof
12.12.	Učenci 7. r., spremljevalci	Tehniški dan: Obisk Novolesa, Straža
13.12.	Razredničarke 5. b, c, d, starši	RS: Delo v Simosu, program
14.12.	Učenci, razredničarka 5. c	Sist. zdr. pregled, ZD Novo mesto
14.12.	Učenci 1., 2. r., spremstvo	KCJT: Viliček, predstava
15.12.	Kolektiv OŠ Grm	Novoletno praznovanje, Vila Otočec
15.12.	Šahist, mentor	Področno prvenstvo, OŠ Drska
17.12.	Nosilci izbirnih predmetov	Rok za oddajo programov za 09/10
18.12.	Razredničarke 5. b, c, d, starši	RS: Delo v Simosu, program
19.12.	Delavci šole	Predstava: Duohtar pod mus, KCJT
20.12.	Učenci, razredničarka 5. d	Sist. zdr. pregled, ZD Novo mesto
20.12.	Učenci, učitelji, starši 3. r.	Veseli december: zaključna prireditev
21.12.	Plesna šola Urška	ŽIV ŽAV: Letni nastop za starše
21.12.	Učenci, učitelji 1.-6. r.	Pouk do 10. ure, nato razredni programi
21.12.	Učenci, učitelji 7.-9. r.	Pouk do 10. ure, nato koncert Dan D
24.12.	BOŽIČNO-NOVOLETNE	POČITNICE

JANUAR 2008

7.1.	Društvo upokojecev	Začetek cikla predavanj, odprto za delavce OŠ Grm
8.1.	Starši učencev tujcev, svetovalna služba, DRPD	Srečanje, čitalnica
8.1.	Devetošolci	Predstavitel program Vzgojitelj, SŠ Metlika, ŠCNM
9.1.	Učenci 5. c, spremstvo	Zdravniški pregled, ZD
10.1.	Šahisti, mentor	Občinsko ekipno prvenstvo v šahu, OŠ Bršljin
10.1.	Starši, razredničarke RS in PS	Govorilne ure
10.1.	Starši, razredniki PS in RS	Govorilne ure
10.1.	Starši, razredniki 9. r., soc. ped.	Posredovanje podatkov o testiranju devetošolcev z MFBT
10.1.	Starši, razredniki 6. r.	Predavanje (Polonca Čarf)
10.1.	Učenci 1. in 2. razreda, spremstvo	Lutke: Začarani škorenj, KCJT
12.1.	Mlajše in starejše deklice in dečki – atletika	Občinsko prvenstvo, ŠD Marof
12.1.	Šah (posamično)	Državno tekmovanje
12.1.	Tekmovanje v igri Med dvema ognjema, ŠK 4	Dvorana Leona Štuklja
14.1.	Strokovni delavci 3. triade	Delovni sestanek - analiza ankete
14.1.	Učenci, razrednik 9. c	Začetek tedenskega čiščenja okolice šole
15.1.	Tekmovalci v nam. tenisu, mentor	Občinsko prvenstvo, ŠC Košence
16.1.	Učenci 5. d, spremstvo	Zdravniški pregled, ZD
17.1.	Tekmovalci, mentorji	Šolsko tekmovanje za Cankarjevo priznanje
17.1.	Učitelji, učenci	Zadnji rok za pisne naloge (12.člen PPOZ)
21.1.	Strokovni delavci 1., 2. triade	Delovni sestanek - analiza ankete
22.1.	Učenci 8. razreda, spremstvo	CDLJ: Igralec, ogled Narodne galerije
24.1.	Mentorice, tekmovalci	Državno tekmovanje iz angleščine
24.1.	Šah – ekipno, mentor	Področno prvenstvo, OŠ Bršljin
28.1.	Strokovni delavci 1. triade	Ocenjevalna konferenca
28.1.	Strokovni delavci 2. triade	Ocenjevalna konferenca
28.1.	Mentorica, učenci – kemiki	Šolsko tekmovanje, OŠ Grm
29.1.	Tekmovalci v nam. tenisu, mentor	Področno prvenstvo, ŠC Košence
31.1.	Strokovni delavci 3. triade	Ocenjevalna konferenca
31.1.	Zaključek ocenjevalnega obdobja	Obvestila o uspehu v petek, 1. 2.

**OSNOVNA ŠOLA
G R M**

Trdinova ul. 7

8000 Novo mesto

tel.: 07 39 35 900, fax: 07 39 35 906

e-naslov: o-grm.nm@guest.arnes.si

NAJČA, GLASILO OSNOVNE ŠOLE GRM, NOVO MESTO

LETNIK XX, februar 2008, št. 1, 2

Uredniški odbor: novinarji 6., 7., 8. in 9. razreda

Širši uredniški svet:

JERICA ERŽEK (odgovorna urednica, lektorica, mentorica),
BRANKO ŠUSTER (mentor likovnega in grafičnega oblikovanja),

RENATA BLATNIK (prispevki razredne stopnje),

NINA KRANJEC (tajnica glasila)

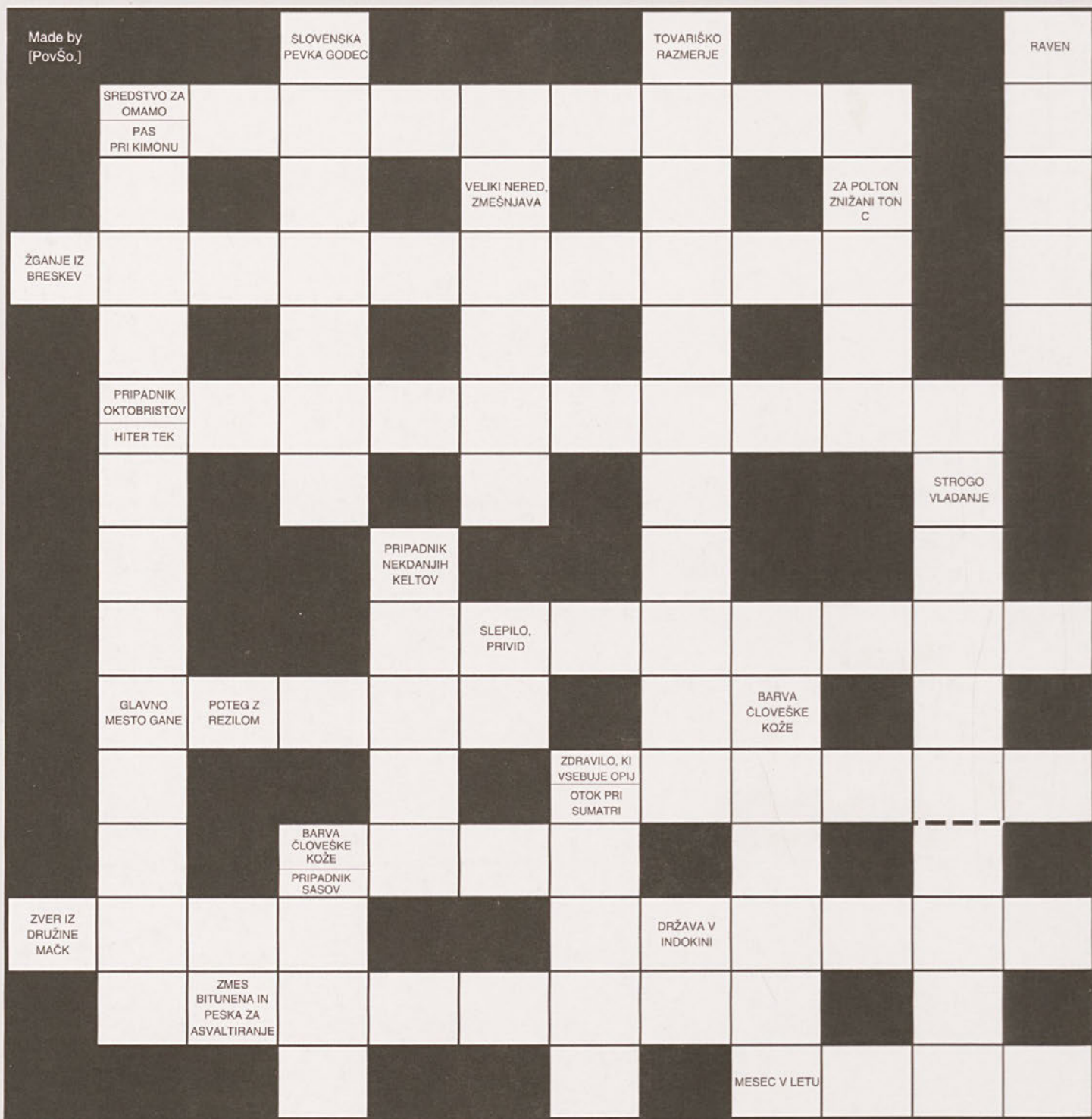
Fotografije: učenci, TINA DOVIČ,

KATARINA ŠARLAH, MATJAŽ STOPAR

Tisk: ZVONE KASTELIC

Število izvodov: 650

KRIŽANKA

Matjaž Povšič

IZ VSEBINE:

GRMČANI O LONDONU	4 - 8	PRISELJENCI	33 - 35
ŠPANIJA	9 - 17	MALA NAJČA	38 - 73
Z UČITELJI PO JUGOSLAVIJI	18	POGUMNO PERO	74 - 81
PRAZNIČNE STRANI	22 - 32	DAN - D	84 - 85